

საქართველო

ფასი | დარი

გაზეთი

gazeti@inbox.ru

პროექტი «საქართველო ქართველების გარეშე» ნარმატებით სორსხილდება 7

**რადიო «თავისუფლება»
სიტყვის თავისუფლებას
ხაზი გადაუსვა 10**

**«ევროკავშირთან
უვიზო მიმოსვლის
გაფორმების შემდეგ
საქართველო
მოსახლეობისგან
ინტენსიურად იცლება» 6**

**გუგულივ უკვე
იყიდა ზეთი... 14**

**ჩინელო,
შენ გუგული;
ჭორვილო,
შენ ბაიგონო**

**«სასტუმრო «რუმსი»
პრაზენტაცია უნდა
განიმართოს თემაზე:
«აფხაზეთისა და
ოსეთის გარეშე
ნატოში გაწევრიება» 4**

**ქართველი საზოგადოება
ამას არასოდეს დათანხმდება**

**ხელისუფლებების დაპირება საქართველოს ტერიტორიული
მთლიანობის აღდგენაზე ფარსი იყო და აფხაზეთისა და ე.წ. სამხრეთ
ოსეთის გარეშე ნატოში შესვლაზე აზრის ჩანერგვას ემსახურებოდა 5**

ბარბაროსების შემოსევა

**საქართველოში ბიზნესის კეთების
გამარტივება მოქალაქეების 2
უსაფრთხოების ხარჯზე მოხდა**

**3 «გირგვლიანის პაქეტი»
და შპს «შემწყობელი»**

**9 «მადნეულს» დღესაც
«ნახმოკრაობის»
ნევრები მართავენ**

**22 საქართველო და
ჩრდილოეთის
მეზობლები**

**16 ფილიპინური სიკვდილის
ბუზები, ყირიმ-კონგოსა და
ყვითელი ხიზ-ხხელების
კოლონები ლუბარის
ლაბორატორიაში**

სააკაშვილი პოროგენკოს:

**სოხვისთვის
დაბადებული
ფრენას ვერ
შეძლებს!**

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ერთადერთი გამოსავალი ამ სიტუაციაში მკაცრი კონტროლია, მაგრამ ჩვენ ვსადავოებთ, თუ როგორ გაააღმტკიცებოდა და ჩაიბარა მერიამ და სამხარაოს მესაპარტიზოს ბიურომ ის, რაც „ყვარელრემმენმა“ მატროსადგურ „მარკატილიში“ გააკეთა — ჭერი დამონტაჟებიდან ხუთ თვეში ჩამოიშალა. ან ვის რად უნდოდა ეს ჭერი, როდესაც მატროსპოლიტიკის წინაშე გაცილებით მნიშვნელოვანი პრობლემები დგას, მაგალითად, მგზავრებამტარუნარიანობის გავრცელება, „დენიციის დროინდელი“ უსაფრთხოების შექმნა, ალჭურვილოზის განახლება? მაგრამ „ფასადურ აზროვნებას“ ისევ „განახლებაზე“, მეტიც „მოდერნიზაციაზე“ ჭერამდე მივყავართ.

30 იანვარს მეტროსადგურ „ვარკეთილში“ ჭერი ჩამოიშალა, დაშავდა 14 ადამიანი. მომხდარს რაიმე მნიშვნელოვანი შედეგი, სავარაუდოდ, არ მოჰყვება, რადგან საზოგადოება ძალიან მალე იფიქრებს მსგავს და გაცილებით მძიმე შემთხვევებს. ასე რომ, ხელისუფლებამ შეიძლება დემონსტრაციულად დასაჯოს რამდენიმე დაბალი რანგის მოხელე ან ფირმა „ყვარელრემმენის“ თანამშრომლები, მაგრამ ეს პრინციპულად არაფერს შეცვლის, რადგან პრობლემა სისტემურია.

ინვესტიციებისთვის ბიზნესის წამოწყების გასამარტივებლად სააკაშვილის ხელისუფლება ერთი მხრის მიყოლებით აუქმებდა მაკონტროლებელ ორგანიზაციებს და (მისი აზრით) შემზღვევად ნორმებს. სწორედ ამ პოლიტიკის შედეგია მემარტელების დაღუპვა, სასტუმრო „ლეოგრაფში“ მომხდარი ხანძარიც და უზარისხო მშენებლობასთან დაკავშირებული ინციდენტების მთელი სერია. რეალურად, ბიზნესის კეთების გამარტივება მოქალაქეების უსაფრთხოების ხარჯზე მოხდა.

პარალელურად, მიმდინარეობდა ცივილიზაციური დეგრადაციის პროცესი და საინჟინრო კულტურის დაქვეითება — უსამართლობა იქნებოდა, ეს მხოლოდ სააკაშვილისთვის ან ივანიშვილისთვის დაგვეზარალებინა. პრობლემამ ჯერ კიდევ მეოცე საუკუნის მეორე ნახევარში იჩინა თავი, როდესაც პოლიტიკური ინსტიტუტი თანდათან ნაკლებად პრესტიჟული გახდა და დაიწყო ის, რასაც პირობითად შეიძლება „ჰუმანიტარული გადახრა“ ვუწოდოთ. შემდგომ წლებში დაეცა განათლების ხარისხი და ბევრი ძალიან კარგი ინჟინერი თუ პერსპექტიული მეცნიერი, გაჭირვების გამო, იძულებული გახდა, ქვეყანა დაეტოვებინა.

23 იანვარს „ბლუმბერგმა“ „ინოვაციების რეიტინგი“ გამოაქვეყნა, საქართველოს 50 საუკეთესო ქვეყანას შორის ვერ მოხვდა. არადა, ამ რეიტინგში, აღიარებული ლიდერებისა და გიგანტი სახელმწიფოების გარდა, მოხვდა ბალტიისპირეთის სამივე სახელმწიფო, მალტა, ტუნისი, ტაილანდი, სლოვაკეთი და ა.შ. ხოლო მეზობელმა თურქეთმა პოზიცია ოთხი საფეხურით გააუმჯობესა. საქართველო ამ ქვეყნებს შორის არ აღმოჩნდა; ალბათ, იმიტომ, რომ იქ განათლებისა და მეცნიერე-

ბარბაროსების უაქროსება

საქართველოში ბიზნესის კეთების გამარტივება მოქალაქეების უსაფრთხოების ხარჯზე მოხდა

სიტუაციაა, როდესაც მეზობელ ხელოსან ჟორას, რომელმაც ჩაქურს ხელი პირველად გუშინწინ მოჰკიდა, შეუძლია გაარემონტოს მეტროც, აეროპორტიც, ააშენოს ხიდები და გზები დაავოს. ერთადერთი გამოსავალი ამ სიტუაციაში მკაცრი კონტროლია, მაგრამ ჩვენ ვხედავთ, თუ როგორ გააკონტროლა და ჩაიბარა მერიამ და სამხარაოს ექსპერტიზის ბიურომ ის, რაც „ყვარელრემმენმა“ მეტროსადგურ „ვარკეთილში“ გააკეთა — ჭერი დამონტაჟებიდან ხუთ თვეში ჩამოიშალა. ან ვის რად უნდოდა ეს ჭერი, როდესაც მატროსპოლიტიკის წინაშე გაცილებით მნიშვნელო-

ვანი პრობლემები დგას, მაგალითად, მგზავრებამტარუნარიანობის გავრცელება, „დენიციის დროინდელი“ უსაფრთხოების შექმნა, ალჭურვილოზის განახლება? მაგრამ „ფასადურ აზროვნებას“ ისევ „განახლებაზე“, მეტიც „მოდერნიზაციაზე“ ჭერამდე მივყავართ.

ვარკეთილის ინციდენტის შემდეგ მან „პალიტრანიუსის“ ეთერში განაცხადა, რომ საკუთარ თავზე „გარკვეულ პოლიტიკურ პასუხისმგებლობას“ იღებს და ერთობ სევდიანად, ამასთანავე, ფილოსოფიურად დასძინა, რომ „ზოგადად სამშენებლო სექტორში მომუშავე კომპანიების დიდ ნაწილს დაბალი კვალიფიკაცია აქვს ან არასათანადოდ ასრულებს სამუშაოს“. ვერაფერს ვიტყვი: ბიძინა ივანიშვილმა 2014-ში მერობის კანდიდატად ფრიად გამჭრიახი კანდიდატი შეგვიჩინა.

მისმა შემცველმა კახი კალაძემ იანვრის დასაწყისში, მუხიანის სპორტულ კომპლექსში ვიზიტის შემდეგ, განაცხადა: „შეურაცხყოფელია ის, რაც ვნახე — მისში გახსნილი სპორტული კომპლექსი დღეს უკვე თავიდან სარეაბილიტაციოა“. ამით მან თითქოს თავი დაიზღვია და ნარმანიასდროინდელი სამშენებლო თუ სარეაბილიტაციო სამუშაოების განდევნა დაიხსნა. დაახლოებით ასე იქცეოდა ნარმანიაც და, სავარაუდოდ, ასე მოიქცევა კალაძის შემცველიც, რადგან ვერ ერთი მათგანი ვერ შეცვლის სისტემას, რომლის ნაწილიც თვითონ არის.

კალაძემ, აგრეთვე, განაცხა-

და, რომ დაშავებულთა მკურნალობის ხარჯებს თბილისის მერია და ჯანდაცვის სამინისტრო გაიღებს. ეს, ალბათ, ერთგვარი წინმსწრები ნაბიჯია — ხელისუფლებას ურჩევნია, დაშავებულები ამით დაკმაყოფილდნენ და კომპენსაციებზე არ ისაუბრონ. არადა, ძალიან კარგი იქნება, რომ იჩივლონ, უზარმაზარი კომპენსაციები მოითხოვონ და მერიას თუ „ყვარელრემმენს“ სასამართლოში სული ამოჰხადონ, რადგან ასე მნიშვნელოვანი პრეცედენტი შეიქმნება. თუმცა საქართველო დაბალი სამართლებრივი კულტურის ქვეყანაა, ღარიბი ადამიანებისთვის მკურნალობის ხარჯის დაფარვაც დიდი შეღავათია და ჩვენ გარშემო არც ისე ბევრი იურისტი, რომლებიც შეძლებენ, ამ საქმეს ხელი თამამად მოჰკიდონ და სასურველ შედეგამდე მიიყვანონ, მაშინ, როდესაც ხელისუფლების კონტროლი სასამართლოზე ტოტალურს მიუახლოვდა.

საბოლოოდ, მივიღეთ სიტუაცია, როდესაც უზარალო ადამიანის სიკვდილ-სიკვდილის საკითხი დამოკიდებულია მხოლოდ ხელისუფალთა კეთილ ნებაზე და მათი პიარპოლიტიკის ნიუანსებზე. საუკეთესო შემთხვევაში, ეს ფეოდალიზმი, რეალურად კი — მონათმფლობელობაა.

ჩვენ ვცხოვრობთ ქალაქში, რომელსაც ბარბაროსები დაეპატრონენ. არაფერია უფრო შეურაცხმყოფელი ცივილიზებული ადამიანისთვის, ვიდრე დამორჩილება მათი პოლიტიკური დიქტატის, მსოფლმხედველობის, ეთიკისა და ესეთიკის მიმართ.

კიდევ ერთი სახელე დედაქალაქის ცხოვრებიდან, რომელმაც აზრთა სხვაობა გამოიწვია, რუსთაველზე კავშირგაბმულობის სახლის ადგილას ახალი სასტუმროს აშენებაა. კულტურული მემკვიდრეობის დაცვის საბჭომ (ერთხმად) გასცა ნებართვა მისი ესკიზის წინასწარ შეთანხმებაზე, შესაბამისად, ჩათვალა, რომ შენობა არსებულ განაშენიანებასა და გარემოს შეესაბამება.

პრინციპში, იმის შემდეგ, რაც პირველ სკოლის თავზე უზარმაზარი კორპუსი წამოჭიმეს, იმ მიდამოებში არანაირმა ცვლილებამ არ უნდა გაგვაკვიროს, მაგ-

ფორტსვაში მკაცრად დასჯილი მიხეილ სააკაშვილი პოროშენკოს: დაგადაბული ხოსვისთვის ფრენას ვერ შეძლებს!

ძალიან იშვიათად ხდება, როცა კონკრეტული ადამიანი ისეთ უტიფარ განცხადებას აკეთებს, რომ სტატიის დაწყება მიჭირს, ანუ არც კი ვიცი, როგორ დავიწყო და დავამთავრო უსინდისობის აპოგეაზე წერა. ეს ის შემთხვევაა, როცა მიხეილ სააკაშვილმა უტიფარმა ხელოვნების დონეზე აიყვანა და ისეთი რამ თქვა, თავმოყვარეობის ნატამალი რომც მოიძიოს, ვერ იპოვის.

და მაინც, რა თქვა ასეთი კაცმა, რომელსაც 9 წლის განმავლობაში საქართველოს პრეზიდენტი ერქვა, ქვეყნის პირველი პირი. ორიოდ დღის წინათ მიშამ კიევში მორიგი საპროტესტო აქცია გამართა, მეჩვე სენაზე

აქუნძულდა (ამ სიტყვის პირდაპირი მნიშვნელობით) და... „დაბადებული ხოსვისთვის, ფრენას ვერ შეძლებს! შესაძლოა, პეტრო პოროშენკო კანფეტების ფაბრიკის კარგი დირექტორია, მაგრამ პრეზიდენტობა არ არის მისი ბედისწერა...“

ხოსვისთვის დაბადებული, ფრენას რომ ვერ შეძლებს, დიდი ხანია, ვიცი და მაშინაც ვიცოდით, როცა 2008 წელს მთელმა მსოფლიომ იხილა

გორში, მინაზე ოთხზე მხოხავი სააკაშვილი; როცა მიშა თავიქუდმოგლეჯილი გარბოდა, სრულიად მსოფლიომ გაიგონა დაცვის განწირული ყვირილი: „ფეხი დაუდეთ, ფეხი!“ და კაცი, რომელმაც მთელ ქვეყანას ისე დაუდო ფეხი, რომ დღემდე ვერ ნამოუდევით, ოთხზე დაეცა და საფრანგეთის საგარეო საქმეთა მინისტრ ბერნარ კუსტერის წინ იხობა. სხვათა შორის, ფრანგ მინისტრს რუსუ-

ლი ვერტმფრენების დანახვაზე ნარბიც არ შეტოვებია, ამაყად იდგა ნაპოლეონის ქვეყნის შვილი, მაგრამ აღმაშენებლის ქვეყნის შვილი მის წინ ხობავდა. ვერ გეტყვით, იკადრებს თუ არა პოროშენკო მიშას სიტყვებზე კომენტარის გაკეთებას, მაგრამ უპირაინი იქნება, თუ ხმას არ ამოიღებს, უზრავლოდ, ბრიფინგს დანიშნავს და მდუმარედ აჩვენებს ჟურნალისტებს იმ ვიდეოს, რომელზეც ასახულია, მიშა როგორ ხობავს. ერთი

„25 წლის განმავლობაში გაიქანა დენი ტყუილებს: „ჩვენ გვიღებენ ნატოში“, „აი მაპი“, „აი მაპი“... სათქმელი გამოქვლიანი. ასე რომ, სხვა გზა აღარ დარჩა, ეს კულუარებში უნდა თქვან და შეიძლება ისინი საჯაროდ შესთავაზებენ ნატოში გაერთიანებას, ხელისუფლება კი გვეტყვის: მათ კი შემოგვთავაზებს, მაგრამ ჩვენ რა ვქნათ, არ ვიცით“.

გასულ კვირას ქართველი საზოგადოება ამერიკული გავლენიანი კვლევითი ცენტრის, სტრატეგიული კვლევების ინსტიტუტის „ჰერიტიჯ ფაუნდემენტის“ ექსპერტის, ლუკ კოფის, მიერ გამოქვეყნებულმა ინფორმაციამ შეამფთვა: „ნატოს ზოგიერთი წევრი შიშობს, რომ საქართველოს აღიარება მოსკოვის მიერ ოკუპირებული ცხინვალისა და აფხაზეთის რეგიონების გამო რუსეთთან ომს გამოიწვევს. საქართველოს ოფიციალური პირები პირად საუბრებში აცხადებენ, რომ მოხარულები იქნებიან, დათანხმდნენ ნატოს წევრობას კომპრომისის საფუძველზე. კერძოდ, საუბარია იმაზე, რომ აღიარების მეხუთე მუხლი, რომელიც კოლექტიურ თავდაცვასა და უსაფრთხოების გარანტიას გულისხმობს, დროებით არ გავრცელდეს რუსეთის მიერ ოკუპირებულ ტერიტორიებზე, სანამ ეს საკითხი რუსეთთან მშვიდობიანი მოლაპარაკებების გზით არ გადაწყდება“, — წერს ლუკ კოფი.

წერილში აღნიშნულია, რომ ასეთ შემთხვევაში, რუსეთის მიერ ოკუპირებულ ცხინვალსა და აფხაზეთის რეგიონზე გავრცელდება ნატოს წესდების მეექვსე მუხლის შესწორება. რომელიც მიიღეს 1951 წელს, როდესაც აღიარდა საბერძნეთი და თურქეთი შეუერთდნენ. „ეს იქნებოდა მხოლოდ დროებითი ზომა, სანამ საქართველო ტერიტორიული მთლიანობა საერთაშორისოდ აღიარებულ საზღვრებში აღდგება“, — ნათქვამია აშშ-ის სტრატეგიული კვლევების ინსტიტუტის საგარეო პოლიტიკის ცენტრის მიერ მომზადებულ ანგარიშში.

სარწმუნოა ლუკ კოფის ეს სიტყვები? გახდებდა თუ არა ჩვენი ხელისუფლების სათავეში მდგომი ადამიანები ტერიტორიების დათმობას? — ამ და სხვა თემებზე პოლიტოლოგები და პოლიტიკოსები გვესაუბრებიან:

„ხელისუფლებას სათქმელი აღარაა, აქვს და ახლა რაღაც ახლის მოგონება სურს, რადგან ძველსავე ნატოს მომხრეთა რაოდენობა იკლებს“

25 წლის განმავლობაში გაიქანა დენი ტყუილებს: „ჩვენ გვიღებენ ნატოში“, „აი მაპი“, „აი მაპი“ უკეთესი... სათქმელი გამოქვლიანი. ასე რომ, სხვა გზა აღარ დარჩა, ეს კულუარებში უნდა თქვან და შეიძლება ისინი საჯაროდ შესთავაზებენ ნატოში გაერთიანებას, ხელისუფლება კი გვეტყვის: მათ კი შემოგვთავაზებს, მაგრამ ჩვენ რა ვქნათ, არ ვიცით... — რა სურთ ლუკ კოფის უკან მდგომ ადამიანებს?

— რამდენიმე წლის წინათ, როდესაც ნაცები იყვნენ ხელისუფლებაში, ევროატლანტიკური ორგანიზაციის ერთ-ერთმა წევრმა მიიხრა: აღარ შეგვიძლია თქვენი ევროინტეგრაციის მინისტრ ბარამიდის დანახვა, სულ ერთი და იმავე სისულელეს ვაძიხის და ნატო-ნატო გაუდისო...

ნატომ არაერთხელ გვითხრა, რომ საკუთარ თავს უნდა მივხედოთ, ამას გვეუბნება ამერიკელი. გამოუდგებით ნატოზე საუბარი სისულელეა. ამერიკელები გვეუბნებიან, თქვენ გაქვთ უამრავი პრობლემა, საზღვრებით დაწყებული, ეკონომიკით დასრულებული, ამ პრობლემებით კი ვერ შეხვალთ ნატოში. ეს ხალხმა იცის. ხელისუფლებას სათქმელი აღარაფერი აქვს და ახლა რაღაც ახლის მოგონება სურს, რადგან ქვეყანაში ნატოს მომხრეთა რაოდენობა იკლებს.

— თუ ხელისუფლება კონფლიქტურ ტერიტორიებზე უარს იტყვის, მიგვიღებენ ჩრდილოატლანტიკურ აღიარებას?

— არ მივიღებენ. მე-5 და მე-6 პუნქტის შეცვლის იმედად ნატოში შესვლა სისულელეა. ჩვენ გამო, ნატოს წესდება არავინ შეცვლის ან ვინ ჰკითხავს ბრიუსელს? ნატოს წევრი 28 ქვეყანაა, მათ შორის, გერმანია და საფრანგეთი. ასეთი საკითხები სტრატეგიკული გადასაწყვეტი არ არის.

ჩვენ ნატოში არავითარ შემთხვევაში არ მიგვიღებენ. ნა-

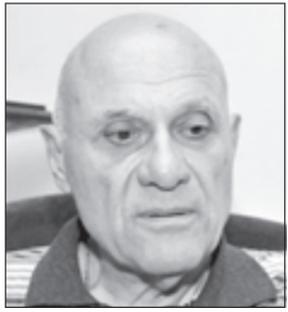
«სასტუმრო «რუმსი» პრეზენტაცია უნდა გაიგალოს თემაზე: «აფხაზეთისა და ოსეთის ბარეში ნატოში გაწევრიება»

«ქართველი საზოგადოება ამას არასოდეს დათანხმდება»

ტოსთვის საქართველო პრობლემური სახელმწიფოა აფხაზეთისა და ოსეთის გარეშე, რადგან გამუდმებით ვსაუბრობთ რუსეთის აგრესიაზე, ნატო რუსეთს ჩვენ გამო არ დაუპირისპირდება, მას ახალი თავის ტყვილი არ სჭირდება. ყველა სიტყვა და ნაბიჯი, რომელიც უნდა გადადგან ქართველებმა, ამერიკელებმა და ბრიუსელმა, თავის მოტყუებას, უფრო ზუსტად — ხალხისთვის გადაგვადგებიან სატყუარა.

— თქვით, ლუკ კოფი სიამარულეს ამბობს, როგორ გახდება ჩვენმა ხელისუფლებამ ასეთი რამ?

— ჩვენები ყველაფერს ბედავენ. მითხარით ერთი რამ, რაც არ ან ვერ გახდეს. ამ ხალხს ყველაფერს გაუბედავენ, თავზე გვიშვებიან და ქუჩაში არავინ გამოდის. ხელისუფლება დარწმუნებულია, რომ უტყვივით ვართ, თავის დაცვა არ შეგვიძლია, ამის გამო უფრო მეტსაც უნდა ველოდოთ მისგან.

„ლუკ კოფი თქვან ის, რას რეალურად ხდება“

სოსო ცინცაძე, პოლიტოლოგი:

— ლუკ კოფი ამერიკელია, მისთვის პოლიტოლოგიკულია ლობა უცხო ხილია, თანაც საქართველოში არჩევნებში მონაწილეობას არ აპირებს, ამიტომაც თქვა ის, რაც რეალურად ხდება, მე მჯერა მისი ნათქვამის. მჯერა, რომ ხელისუფლების ერთ ნაწილს გულის კუნჭულში ეს აზრი ნამდვილად ღრუნის.

იაპონიაში ყოველწლიურად ტარდება ჩრდილოეთის ტერიტორიების დღე და ქუჩაში

გამოდის მილიონობით ადამიანი. გოლოს როდის ნახეთ საქართველოში ქუჩაში პროტესტის ნიშნად გამოსული ხალხი?

ჩვენი ხელისუფლების არასწორი მიდგომით მხოლოდ იმას მივალნი, რომ აფხაზეთი და ოსეთი ქართველებს აგრესორებს გვიწოდებენ.

ლუკ კოფის სიტყვები გასაკვირი კიდევ იმით არ არის, რომ ყველა ვხედავთ, ნელ-ნელა როგორ მცირდება ნატოსა და ევროკავშირში გაერთიანების მომხრეთა რაოდენობა. 20 წელია, ევროპიდან დახმარება არ მიგვიღია, რასაც რეალური დახმარება ჰქვია. რაღაც „ჯავაველები“ გადმოგვივდეს და ფრანგებმა ვითომ ჰაერსანი-ნალმდეგო დანადგარი მოგვცეს, ისიც არ ვიცი, ჩამოვიდა აქამდე თუ არა. რუსეთს ყველა ერიდება, ძნელია, მისი აზრის გაუთვალისწინებლად საქართველოს ტერიტორიულ მთლიანობას ღიად დაუჭირო მხარი. ასეთი დამოკიდებულება მაძლევს იმის საფუძველს, რომ ვერწმუნო, ლუკ კოფი სიამარულეს ამბობს. იტყვოდნენ, აუცილებლად იტყვოდნენ ჩვენები, — ტერიტორიების გარეშე შევალთ ნატოში.

— ნატო ჩვენ ტერიტორიული მთლიანობის აღსადგენად გვეჭირდება, ნინაღმდეგ შემთხვევაში, ნატოს ფუნქცია რა უნდა იყოს?

— საქმეც ეგ არის. რა ჯანდაბად გვინდა ნატო, თუ ტერიტორიებს არ დაგვიბრუნებს? რუსეთმა კარგად იცის, ჩვენ როგორც უნდა გავძლიერდეთ, ეს ქვეყანა მისთვის საფრთხეს არ წარმოადგენს. რას წარმოადგენს ქართული პოლიტიკური ელიტა? გადაავლეთ თვალი პარლამენტის წევრებს, რომელიმე მათგანს ნატოში გაწევრიებაზე ილაპარაკებდნენ? მათ საშოგლო თავიანთების უყვართ. დე გოლი ამბობდა: „არ მიყვარს ჩემი მომხრეები, რადგან მათ ფული უფრო უყვართ“. დღეს ქვეყანაში პატრიოტთა დეფიციტია, რაც ძალიან ცუდია. ასე რომ, ეს ვიღაც კოფი მართლაც ამბობს, ტყუილის თქმის საბაბი მას არ ჰქონდა.

„ეკრაზიულ კავშირში გაერთიანების მომხრეთა რაოდენობა იმატებს და, თუ ეს ინიციატივა რეალური აღმოჩნდა, კიდევ უფრო გაიზარდება იმ ადამიანთა რაოდენობა, რომლებიც ნატოს სკაპტიკურად უყურებენ“

ვასტანა მანიაია, ევროატლანტიკური საკითხების ექსპერტი:

— ძალიან საინტერესო „სიურპრიზი“ იყო კოფის ეს წერილი. კოფი ძალიან სერიოზული ანალიტიკური ცენტრის ხელმძღვანელია.

— თებერვალს თბილისში, სასტუმრო „რუმსი“ პრეზენტაცია უნდა გაიმართოს თემაზე: „აფხაზეთისა და ოსეთის გარეშე ნატოში გაწევრიება“, რომელსაც დაესწრება ამერიკის ელჩი და წინა რეჟიმისდროინდელი სისხლიმსმელები, აგრეთვე, ჩვენი საგარეო საქმეთა მინისტრი მინიქლ ჯანელიძე. მოკლედ, ძალიან საინტერესო გუნდი „ირითება“. ეს ინიციატივა, პირველად სააკაშვილის მმართველობის პერიოდში გახმაურდა. ისინი ქვეყნისა და ხალხის მტრები არიან, მათი ინიციატივები არ მაინტერესებს.

კოფის წერილში ნატოს მე-

ნ და მე-6 მუხლების ამუშავებაზე საუბარი, ნახსენებია 1952 წლის თურქეთისა და საბერძნეთის მაგალითები, მაგრამ წარმოუდგენელია, აფხაზეთი და ოსეთი დატვრვით და ისე შევიდეთ ნატოში. ალბათ, ფიქრობენ, რუსეთთან კონფლიქტი ჯერ არ დასრულებულა და დანარჩენი ტერიტორიები მაინც არ დაეკარგეთ, მაგრამ ეს ლოგიკა მიუღებელია. გაცილებით უფრო მოკლედ, უნდა დავულოდოთ, რა მოხდება, რა პრეზენტაციას გამართავენ მ თებერვალს და მერე გამოჩნდება ყველაფერი.

— გახდება ნატო თავის შემადგენლობაში საქართველოს შეყვანას?

— შესაძლოა, ეს აზრი სტრატეგიული კვლევების ცენტრისაა, მაგრამ ხომ გუბუნებთ, ეს სერიოზული ორგანიზაციაა, მას რესპუბლიკული ლობირებენ, კოფიც, ვიღაცის აზრს ახმინანებს, ის ვიღაცის პირია. შესაძლოა, ვიფიქროთ, რომ ამერიკაშიც არის აზრთა სხვადასხვაობა, თანაც არის რაღაც ჯანდაბა ორგანიზაცია, ატლანტიკური კლუბი“ თუ რას უწოდებენ, ზუსტად არ ვიცი, რომლის წევრებიც არიან სააკაშვილის ყოფილი მადალჩინოსნებიც. ეჭვი ყველაფერზე მაქვს, რადგან ზუსტად არ ვიცი, ვისგან მოდის ეს ინიციატივა, მაგრამ ჯანელიძე რომ ინიციატივის განხილვას ესწრება, ეს დასაფიქრებელია. პრეზენტაციას მართლაც ორი ორგანიზაცია: ერთი — ამერიკული, რომელსაც კოფი წარმოადგენს, და მეორე, რომელიც ნაცები ლობირებდნენ.

ვინც უნდა იყოს ინიციატორი, არა მგონია, რომ ასეთ რამეზე ნატოს წევრი ქვეყნები დათანხმდნენ. ბევრ ქვეყანას აქვს ტერიტორიული პრობლემა და მე-5 და მე-6 მუხლის ცვლილება, არა მგონია, მისიღები იყოს. იმედია, ეს ყველაფერი, უბრალოდ, გასროლილი სიტყვაა, რადგან აფხაზეთისა და ოსეთის რეგიონების გაერთიანება არ არის თემა „შარის თქმა“, ძალიან გასაოცარი ამბავია. ტერიტორიული მთლიანობის გარეშე ნატოში ინტეგრაცია მისაღები არ არის და, ალბათ, ნატოშიც კი არ იქნება ამაზე საუბარი. რაც ზუსტად ვიცი, არის ის, რომ ქართველი საზოგადოება ამას არასოდეს დათანხმდება. ვიცი ისიც, რომ ევრაზიულ კავშირში გაერთიანების მომხრეთა რაოდენობა იმატებს და, თუ ეს ინიციატივა რეალური აღმოჩნდა, კიდევ უფრო გაიზარდება იმ ადამიანთა რაოდენობა, რომლებიც ნატოს სკეპტიკურად უყურებდნენ.

გაკვირვებული ვარ, მგონია, რომ რაღაც ვერ აღვიქვი სწორად, უცაბედი და მოულოდნელი დარტყმა იყო. ველოდები მ თებერვლის შეხვედრას.

მთავრად
აკა ნახილაშვილი

«ყველა სიტყვა და ნაბიჯი, რომელიც უნდა გადადგან ქართველებმა, ამერიკელებმა და ბრიუსელმა, თავის მოტყუებას, უფრო ზუსტად — ხალხისთვის გადაგვადგებიან სატყუარა»

როცა ევროკავშირთან უპირობო მიმოსვლა გაფორმდა, ხელისუფლების წარმომადგენლები საქართველოსთვის დიდ ეკონომიკურ და პოლიტიკურ სარგებელს ვარაუდობდნენ. დოკუმენტის გაფორმებიდან ერთი წლის თავზე კი ნათლად ჩანს, რომ ევროპისკენ გზაგახსნილი საქართველოს მოსახლეობა ძველანაზ მასობრივად ტოვებს.

ელიზბარ ჯაფელიძე: პირდაპირ გასხადებული პოლიტიკაა, რომ საქართველოში უნდა დარჩეს 800 ათასი ქართველი

«ევროკავშირთან უპირობო მიმოსვლის გაფორმების შედეგად საქართველო მოსახლეობისგან ინტენსიურად იცლება»

„საქართველოდან ევროკავშირის წევრ ქვეყნებში თავშესაფრის მაძიებელი მოქალაქეების რაოდენობა, წინა წლებთან შედარებით, 35%-ით გაიზარდა“, — ამ ინფორმაციას თავშესაფრის მინისტრის ევროპული სააგენტო (EASO) ავრცელებს და კონკრეტულ სტატისტიკასაც ურთავს. სააგენტოს მონაცემებით, 2016 წლის დეკემბერში ევროკავშირის ქვეყნებში თავშესაფრის მაძიებელი საქართველოს მოქალაქეების რაოდენობა 625 იყო, 2017 წლის იმავე პერიოდში კი ეს რიცხვი 1570 აპლიკანტამდე გაიზარდა. მათგან 876-მა მოქალაქემ მოთხოვნაზე პირველივე ინსტანციის გადაწყვეტილებით უარი მიიღო, თანხმობა კი — მხოლოდ 13-მა და შესაბამისი გადაწყვეტილების საფუძველზე მათ ლტოლვილის სტატუსი მიენიჭათ.

გადაიდგმება: „ჩვენ აქ დიდ პრობლემას და სირთულეებს ვერ ვხედავთ“, — განაცხადა გახარბამ, თუმცა ევროკავშირის წარმომადგენლობა საქართველოში უკვე უკმაყოფილებას გამოთქვამს, რომ დღითიდღე სულ უფრო მეტი ადამიანი ითხოვს ლტოლვილის სტატუსს.

ლის შემოღებამ, გარდა იმი-სა, რომ ქვეყანა მოსახლეობისგან იცლება, და რას უნდა ველოდოთ მომავალში? „საქართველო და მსოფლიოს“ ესაუბრება პუბლიცისტი და მეცნიერი ელიზბარ ჯაფელიძე.

რისტად თუ სხვა მიზნით, ისე-დაც უპრობლემოდ მიდიოდა, მაგრამ უვიზო მიმოსვლის შემოღება ნიშნავს, რომ ხალხი მასობრივად ნავა ლუკმაურის საშოვნელად. ნახევარი საქართველო ისედაც ნასუ-ვანდელი ხელისუფლების სა-ხელმწიფო პოლიტიკა — რაც შეიძლება მეტი ქართველი გავიდეს საქართველოდან და რაც შეიძლება მეტი უცხოელი ჩამოსახლდეს...

საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრ ბიორბი ბა-სარიას განცხადებით, თავ-შესაფრის მაძიებელთა რაოდენობის მატება მხოლოდ ერთ ქვეყანაში აღინიშნა და ამ

სახელმწიფოსთან უკვე აქტიური მუშაობა მიმდინარეობს. მისი თქმით, უახლოეს მომავალში დაიგეგმება ვიზიტები და პრობლემის მოსაგვარებლად კონკრეტული ნაბიჯები

რა შედეგი მოუტანა რეა-ლურად საქართველოს ევრო-კავშირთან უვიზო მიმოსვ-

— მე იმთავითვე ვიყავი არათუ სექტორული განწყობილი, არამედ მონინალმდევე ამ ე.წ. ვიზალიბერალიზაციისა. რატომ? — ვისაც ჰქონდა საშუალება, ევროპაში ნასუ-ლიყო სასწავლებლად, ტუ-

— ამბობთ, რომ ეს ყველაფერი მიზანმიმართულად კეთდება? — რა თქმა უნდა, ეს არის მიზანმიმართული პოლიტიკა, რომელიც ქართველ ერს ანად-

გურებს. ამ პოლიტიკის ერთ-ერთი ნათელი გამოვლინებაა თუნდაც ის, რომ ვილაკები გამოდიან და დემონსტრაციებს აწყობენ ნარკოტიკების ლეგალიზების მოთხოვნით. თურმე ადამიანის უფლებები ფეხქვეშ ითვლება, როცა კანონი პუნ-სური არ არის არა მხოლოდ მომხმარებლის, არამედ გამ-საღებლის მიმართაც, ანუ უკ-ვე, ფაქტობრივად, დაუ-ფარავად მიმდინარეობს ქართველი ერის მოსაოზ და პირდაპირ გაცხადე-ბული პოლიტიკაა ის, რომ საქართველოში ქართვე-ლი უნდა დარჩეს 800 ათა-სი. ისიც საუბარია მომსახუ-რე პერსონალზე, რომელსაც არაფერი ექნება და, პრაქტი-კულად, შავი მუშის ფუნქციას შეასრულებს. სხვათა შორის, ეს პოლიტიკა საქართველოში არ დანყებულა არც დღევან-დელი ხელისუფლების და არც მისი წინამორბედის პერიოდ-ში, მაგრამ აქ ყველაზე სამწუ-ხაროა ის, რომ ქვეყანაში არა-ვინ არც კი ფიქრობს ამ ფარუ-ლი გენოციდის დასრულება-ზე. ყველას ამოძრავებს მხო-ლოდ ერთი მიზანი: როგორმე რამე თანამდებობა მოიგოს ხელთ და საგარეოში ჩაჯ-დეს. რაც შეეხება ევროკავ-შირსა და მასთან უვიზო მი-მოსვლას, წლების წინათ ვცხოვრობდი ევროპაში და სა-კუთარი თვალით ვნახე, რა ხდება იქ. არსად არ არის ისე-თი სამოთხე — არც ეკონომი-კურად და არც სხვა თვალსაზ-რისით, როგორც გვიჩატავენ. ეს ერთი და მეორე — მე ვიცი, როგორ ირყელება იქ ქართვე-ლი ახალგაზრდობა.

გიორგი ბერუციანი: როდესაც ვნახე, როგორ მოიხატა ფასეობა «ფარგადაკოში», მივხვდი, რომ ბიძინას ჩვეულებრივი სარბი ბიზნესმენია

რუბრიკის სტუმარია თბილისელი ბიორბი ბარბუნიანი, რომელიც ქვეყანაში არსებულ სოციალურ და პოლიტიკურ პრობლემებზე გვესაუბრება.

— ვუმზერ საკუთარ თავს და მეცინება ჩვენს მიაბიტო-ბაზე. ყველა იმ ადამიანს ვგვლისხმობ, რომლებიც ჩემსავით გულუბრყვილო აღმოჩნდა და ენდო „ქართ-ულ ოცნებას“. რასაკვირვე-ლია, არ მქონდა ილუზია, რომ „ქართული ოცნების“ წევრები, ყველა, უანგარო და სამშობლოზე შეყვარე-ბული ადამიანები იყვნენ. „ოცნების“ მოძრაობაში ვი-ყავი თავიდანვე, მაგრამ, როგორც კი პარტიად გადა-კეთდა და ქართული ვახე-ლინის საშინელი სუნი ვიგ-რძენი (ქართული ვახელინი

ბის 99% ან მიშას მიერ არის დაშანტაჟებული, ან შემოგ-ზავნილი. მის სიტყვებში მა-შინვე დავრწმუნდი, როგორც კი დარბაშვილმა თაროზე შემოადებინა ზურა მავაბა-შვილის საქმე, ხოლო მისი მკვლელები დაანინაურა. შს მინისტრად კი დასვა ის, ვინც ერთ-ერთი წარმატებული ვა-ლათი იყო ჩვენი ცემისას 26 მაისს.

2008-ში მიშას ჯოჯოხეთურ ციხეში მომიწია ჯდომა. მხო-ლოდ ექვს თვეს ვიჯექი, რაც საქმარის აღმოჩნდა, იქიდან მეორე ჯგუფის ინვალიდის სტატუსით რომ გამოვსული-ყავი. გეფიცებით, თავს უხერ-ხულად ვგრძობ ჩემი ასაკის ადამიანებთან, ძირითადად, უმუშევრებთან, რომლებსაც არანაირი შემოსავალი არ

ნებზე ფიქრა, რაც ჩვენთან გამოიცხადებია მარტივი მი-ზეზის გამო — ჩვენი ერის წარმომადგენელთა უმრავლესობას არ აქვს ის ორგანო, რომელიც სხვის ტყვიას აგრე-ნობინებს, ანუ არ აქვს სოლი-დარობის განცდა. გემახსოვრებათ, ბიძინას დაპირება: „მე აფთიაქის ქსელს გავაკეთებ და მოვსპობ მონოპოლიტის ნამლების ბა-ზარზე“. გააკეთა „ფარმადე-პო“, მართლა დაბალი ფასე-ბით, მაგრამ ივანიშვილში სი-ხარბემ სძლია ადამიანობას და ისიც ჩაება ავადმყოფების ძარცვაში. სიხარბე სინდისს აკარგვინებს ადამიანს. რუ-მბაბა ვნახე, როგორ მო-იხატა ფასეობა „ფარგა-დაკოში“, მივხვდი, რომ ბიძინას ჩვეულებრივი სარბი ბიზნესმენია.

დანახვაზე კორაუსს ნა-რმოდგანს“. ჯანმრთელობის დაცვისა და სოციალურ საკითხთა სა-პარლამენტო კომიტეტის თავმჯდომარემ, ბატონმა ზორბემ განაცხადა: მხოლოდ მომავალი წლის გაზაფ-ხულზე ვაპირებთ მსჯელო-ბას და წამლის ფასებზე ევ-როპული ტიპის რეგულაციე-ბის შემოღებას, რაც ნიშ-ნავს ზღვრული დარღვივის შემოღებას, ანუ 30%-ის. დღეს კი ზოგ წამალზე და-რიცხვა 800-1000%-ია. როგ-ორ წარმოვიდგენიათ, პარ-ლამენტი იმსჯელებს ამ თე-მაზე, როცა ბიძინაც მაგ ბიზ-ნესშია, ისევე, როგორც მის მიერ პარლამენტში დასკუვე-ბული მონოპოლიტი რმრი-აშვილი? ქუჩაში ჰკითხეთ ხალხს, ერთი სიტყვით რო-გორ დაბასსათებენ „ოცნე-ბას“, ყველა გეტყვით — „ლო-რები“.

— სხვაობას თუ ხედავთ წინა და ამჟამინდელი ხელი-სუფლების იდეოლოგიაში? — იდეოლოგიაში ჯერ არ-ის სხვაობა. ნაცვაბი იყვანს სადასოზი ლორბაბი, ქმცვა-ბი კი არიან ფარბაბი ლო-რბაბი. საბედნიეროდ, ბიძინა არ არის მიდრეკილი, ქუჩაში დასოკოს ახალგაზრდები, მაგრამ ნამდვილად მიდრეკი-ლია, შიმშილით განყვიტოს ავადმყოფი, მარტოხელა მო-ხუცები. „ოცნებაში“, რომელ-საც რეიტინგი არ აქვს, ყველაფერი გააკეთა ხე-

ჩინელების მიერ დანების, ნაჯახისა და ხელკეტიების გამოყენებით ოთხი ქართველი მუშის სასიკვდილოდ გამეჭვავება „ცემა“, ხოლო ორი ქართველი ახალგაზრდის ჩხუბი ორ უცხოელ შავკანიანთან, რომლებიც, როგორც ირკვევა, ქუჩაში არასრულწლოვან ქართველ ბოგონებთან ამორალურად იძვიოდნენ, რასიზმი...

ღაც კოლაჯები და მსგავსი სასწავლებლები, რომლებიც აქედან ნასწავლი ჩვენი სტუდენტები განათლებას იღებენ, ხოლო იქიდან დაბრუნებული მათგან მინისტრებმა ინიშნავენ, პირდაპირ ემსახურება ერთ მიზანს — თანამედროვე ბოლშევიკურ-ნეო-სოციალისტური იდეოლოგიის მიღება მდგომარეობს ჩვენი მთელი ცივილიზაციისთვის მთავარი მოტივი. აქედან იწყება ყველაფერი. აი, იმ „სასწავლებლებში“ ნასწავლი ახალგაზრდები არიან, მერე რომ გაიძახიან: კაცის კაცზე და ქალის ქალზე ქორწინება ნორმალურიაო, ნარკომანია ადამიანის არჩევანია და ამის გამო არავინ უნდა დაისჯოს... სამწუხაროდ, საქართველომ დაკარგა ახალგაზრდობა, თაობა მონამუსს იმ სიბინძურით, რომელსაც, მათი მხინჯი გაგებით, ადამიანის თავისუფლება ჰქვია.

— დაუბრუნდეთ ევროკავშირთან უფრო მიმოსვლის საკითხს. თავის დროზე ხელისუფლება გვარწმუნებდა, რომ ამ დოკუმენტის გაფორმება ჩვენს ქვეყანას დიდ ეკონომიკურ სარგებელს მოუტანდა. გარდა უარყოფითი მხარეებისა, რომლებზეც უკვე ვისაუბრეთ, დადებითი რა იყო რეალურად?

— ამას დადებითი არაფერი აქვს და ეს ჩანს იმაშიც, რომ თვით ევროკავშირთან უკმაყოფილო ამდენი თავშესაფრის მაძიებელი. ან რომელ სარგებელზე საუბრობენ, როცა აღმოსავლეთ ევროპის ზოგიერთი ქვეყანა, რომლის ეკონომიკური მდგომარეობამაც საქართველოს ჯერ ბევრი უკლია, ევროკავშირში შესვლის

შემდეგ კრიზისში აღმოჩნდა. თუნდაც საბერძნეთი ავიღოთ, ამ ქვეყანას ვერ მოუტანა სარგებელი და ჩვენს შემთხვევაში რა, სასწავლი მოხდება? კიდევ ვიმეორებ: სარგებელს ესენი ეძახიან იმას, რომ ლატაკი და დამშეული ხალხი ლუკმაპურის საშოვნელად ერთიანად გაიკრიფება ევროპის ქვეყნებში. სხვა მოლოდინი ჩვენ არ უნდა გვქონდეს. საქართველო არის სამილიონიანი ქვეყანა, ფაქტობრივად, მკვდარი ეკონომიკით. უვიზო მიმოსვლა კი არა, საპატრიოტო წვერად რომ მიგვიღონ ევროკავშირში, უკეთესობა არ იქნება. სხვათა შორის, ეჭვი მეპარება იმ სტატისტიკური მონაცემების სიზუსტეში, რომელსაც ხელისუფლება აქვეყნებს, **სინამდვილეში საქართველოდან გაიქცევიან 31 იანვარს თბილისის საქალაქო სასამართლომ რასობრივი დისკრიმინაციის ბრალდებით ორ პირს 4-4 წლით აღუკვეთა თავისუფლება. 20 წლის ირაკლი ავაზაშვილსა და 23 წლის ლევან აბესაძეს ნიგერიის ორი მოქალაქის ფიზიკური და სიტყვიერი შეურაცხყოფისთვის სასამართლომ სასჯელის ზომად 4-4 წლით პატიმრობა ისე განუსაზღვრა, რომ მოსამართლის მიერ შესაბამისი სამართლებრივი დასაბუთება წარმოდგენილი არ ყოფილა. გაურკვეველია ისიც, რატომ აღიძრა საქმე რასობრივი დისკრიმინაციის მუხლით, როცა ქმედება, რომელსაც ბრალდების მხარე მსჯავრდადებულებს ედავება, მსგავს ნიშნებს არ შეიცავს (რეალურად ეს არის ჩვეულებრივი ჩხუბის ფაქტი, როგორც უცხოელებთან, ისე ეთნიკურ ქართველებს შორის, რომლის მსგავსიც ყოველდღიურ ცხოვრებაში იშვიათობა არ არის). მეტიც — პროკურატურამ პროცესზე ვერ შეძლო ერთი რეალური სამხილის წარმოდგენაც კი, რომელიც გაამყარებდა მის პოზიციას მსჯავრდადებულების რასისტული ნიშნით დისკრიმინაციის მუხლით გასამართლებაზე.**

ესაუბრა ჯაბა შვიანი

ლოსუფლების მომავალშიც შესანარჩუნებლად, მაგრამ ვშიშობ, დადგება მომენტი, როცა მოსახლეობას ისე გაუჭირდება, რომ მათ ძალუფლებას საფრთხე შეექმნება, მოუწევთ იდეოლოგიის შეცვლა, ანუ ფინალი ნაციური იდეოლოგია იქნება: „ყველაფერზე ნაჯახი, ოღონდ შვიინარჩუნოთ სკამები“.

სლავეური წარმოშობის ებრაელი მოღვაწე ლეონოვი წერს: „მონოპოლიების პირობებში ეკონომიკა არ ვითარდება!“ მე დაუწყებდებოდა: მით უფრო მაშინ, როცა ბიზნესაქტივობების 80% ბანკებზე მოდის, ანუ არ არის კონკურენტული გარემო, რომელიც გამოიწვევს საშუალო ბიზნესის განვითარებას. მოკლედ, ჩვენ **ბანკერიკონი** ვართ. **მოსახლეობა კიდევ მითად ბაღარბადავს, რაც აბრასიანს გამოიწვევს „ოცნების“ მისამართით, პასუხად ხელისუფლებას მოუწევს გადასვლა ნაციური იდეოლოგიაზე. ეს კი არაა გაუჭირდებელი, რადგან ხელისუფლება სავსეა პორტირებული სადისკრიმინაციით.**

ქვეყნის მოსახლეობის უმრავლესობა უკიდურესად გაჭირვებულია. „ოცნების“ მეხობები კი გვიმტკიცებენ, რომ წინ მივდივართ. მათ ვეუბნებ: **„რა ჰქვია იმ ხელისუფლებას, რომ**

პარტლესაჯულაბა, როგორც «ბარიბაბს» ნაკოპოლიტიკის შესუბუქებას ჰპირდება, ორი ქართველი ახალგაზრდა შავკანიანებთან ჩხუბის ბაგო 4-4 წლით სინაუი გინსტუერა

31 იანვარს თბილისის საქალაქო სასამართლომ რასობრივი დისკრიმინაციის ბრალდებით ორ პირს 4-4 წლით აღუკვეთა თავისუფლება. 20 წლის ირაკლი ავაზაშვილსა და 23 წლის ლევან აბესაძეს ნიგერიის ორი მოქალაქის ფიზიკური და სიტყვიერი შეურაცხყოფისთვის სასამართლომ სასჯელის ზომად 4-4 წლით პატიმრობა ისე განუსაზღვრა, რომ მოსამართლის მიერ შესაბამისი სამართლებრივი დასაბუთება წარმოდგენილი არ ყოფილა. გაურკვეველია ისიც, რატომ აღიძრა საქმე რასობრივი დისკრიმინაციის მუხლით, როცა ქმედება, რომელსაც ბრალდების მხარე მსჯავრდადებულებს ედავება, მსგავს ნიშნებს არ შეიცავს (რეალურად ეს არის ჩვეულებრივი ჩხუბის ფაქტი, როგორც უცხოელებთან, ისე ეთნიკურ ქართველებს შორის, რომლის მსგავსიც ყოველდღიურ ცხოვრებაში იშვიათობა არ არის). მეტიც — პროკურატურამ პროცესზე ვერ შეძლო ერთი რეალური სამხილის წარმოდგენაც კი, რომელიც გაამყარებდა მის პოზიციას მსჯავრდადებულების რასისტული ნიშნით დისკრიმინაციის მუხლით გასამართლებაზე.

გამოძიების დანებების დღიდან უცხოეთიდან დაფინანსებული არასამთავრობო ორგანიზაციები უკმაყოფილებას გამოთქვამდნენ, რომ საქმე უფრო მძიმე მუხლით არ აღიძრა და სასამართლო ბრალდებულების მიმართ მეტ სიმკაცრეს არ იჩინებდა. **როგორც ჩანს, მათი ერთადერთი „სამხილი“ და „არგუმენტი“, რომ საქმე სწორედ რასისტული დისკრიმინაციის მუხლით უნდა აღძრულიყო, ის „გარემოება“, რომ „ნაცივი“ პირები შავკანიანები იყვნენ, თუმცა არც ერთს სხეულის მცირე დაზიანებაც კი არ აღენიშნებოდა. სტატისტიკას თუ დავებრუნდებით, მსგავს შემთხვევებში მართლმსაჯულება, როგორც წესი, საქმეს სისხლის სამართლის 125-ე მუხლით (ცემა) აღძრავს ხოლმე, რაც „ისჯება ჯარიმით ან საზოგადოებისთვის სასარგებლო შრომით, ვადით 120-დან 180 საათამდე ანდა გამასწორებელი სამუშაოთი ვადით თხუთმეტი თვემდე“. ამ კონკრეტულ შემთხვევაში კი გადაწყვეტილება ერთობ არაორდინარული და სამართლებრივ აღმორჩნდა — ორი ქართველი ახალგაზრდის ჩხუბი უცხო ქვეყნის ორ შავკანიან მოქალაქესთან ავტომატურად შეიკრიბა რასიზმად, მიუხედავად იმისა, რა იყო ამ დაპირისპირების რეალური მიზეზი და მოახდინეს თუ არა თვითონ იმ შავკანიანმა მოქალაქეებმა ამ ყველაფრის პროვოცირება. განაჩენის გამოცხადების შემდეგ მოსამართლემ დასძინა, რომ სასჯელი მინიმალურია**

ზვიად ტომარაძე: პროექტი «საქართველო ქართველების ბარბაბს» ნარმატებით სოციალდება

ფრანგს ხელს დაარტყამ, მსუბუქი სასჯელით გადაარჩები და, თუ — ზანგს, ეს რასიზმი და მკაცრი სასჯელი გელოდება? აი ეს არის ლიბერალიზმის მახინჯი სული, რომელიც ვითომ თანასწორობას ქადაგებს და სინამდვილეში თვითონვე ანიჭებს პრივილეგიებს მათ, ვისაც მოსურვებენ. ეს ყველაფერი იმის ბრალია, რომ საქართველოს კანონმდებლობა მოარგეს ევროპული ქვეყნების კანონმდებლობებს. არადა, ჩვენ სხვა ისტორია, წარსული, გეოგრაფიული მდგომარეობა, პრობლემები, ტრადიციები, გამოწვევები გვაქვს. როგორ შეიძლება ჯანმრთელსა და ავადმყოფს ცხოვრების წესი ერთნაირი ჰქონდეს? საქართველოში არასდროს ყოფილა რასიზმის პრობლემა და არც სხვა ეროვნების ადამიანების ჩაგვრა, პირიქით — ქართველი კაცი სწორედ შემწყნარებლობით გამოირჩეოდა და გამოირჩევა... მარტივად რომ ვთქვათ, სხვა უკეთურებასთან ერთად, მათი მიზანია ყოველგვარი ეროვნულის ჩაკვება, ხოლო ვინც გაურჩდება, მათ მიმართ რეპრესიული მეთოდების გამოყენება...

— ადრე მარჯანიშვილის გამზირზე ახალგაზრდებმა თურქული ბანერი წააქციეს

P.S. 2016 წლის 2 ნოემბერს ხარაგაულის რაიონის სოფელ ზვარეში ჩინური კომპანიის მიერ სარკინიგზო მაგისტრალის მშენებლობაზე დასაქმებული 4 ქართველი მუშა ამავე კომპანიის წარმომადგენელმა ჩინელებმა სასტიკად გალახეს. თვითმხლეველების თქმით, დაპირისპირებისას მათ დაწვენი, ნაჯახი და რკინის ხელკეტები ჰქონდათ, რომლებმაც მათივე ქართველ მუშას სხეულის მძიმე დაზიანებები მიაციენეს. დაზარალებულების მდგომარეობა ისეთი სავალალო იყო, რომ სასწრაფო დახმარების ბრიგადამ ისინი საავადმყოფოში გადაიყვანა. ერთ-ერთ მათგანს თავის არეში ნახეთქი ჭრილობა ჰქონდა, რის გამოც ხანგრძლივი მკურნალობა და სარეაბილიტაციო კურსი დასჭირდა. შინაგან საქმეთა სამინისტრომ საქმე სისხლის სამართლის 125-ე მუხლით აღძრა, რაც ცემას გულისხმობს და სასჯელად საზოგადოებისთვის სასარგებლო შრომას ან მცირე ფულად ჯარიმას ითვალისწინებს, მაგრამ ადამიანის უფლებებზე მომუშავე არასამთავრობო ორგანიზაციების მხრიდან ამას უკმაყოფილება არ მოჰყოლია. პროტესტი მხოლოდ ადგილობრივმა მოსახლეობამ გამოთქვა. მეტიც, საქმე იქამდე მივიდა, რომ მუშები გაფიცვითაც იმუქრებოდნენ, მაგრამ მუხლი, რომლითაც საქმე აღიძრა, უცვლელი დარჩა. ბოლოს დანაშაულის ბრალდებულ ჩინელებს სასჯელად მიზეზული ფულადი ჯარიმა განუსაზღვრეს (100-150 ლარი) და საქმე დახურულად გამოცხადდა. სასამართლომ უკმაყოფილო ქართველი მუშების მოთხოვნა ყურად არ იღო...

ჩინელების მიერ დანების, ნაჯახისა და ხელკეტიების გამოყენებით ოთხი ქართველი მუშის სასიკვდილოდ გამეჭვავება „ცემა“, ხოლო ორი ქართველი ახალგაზრდის ჩხუბი ორ უცხოელ შავკანიანთან, რომლებიც, როგორც ირკვევა, ქუჩაში არასრულწლოვან ქართველ ბოგონებთან ამორალურად იძვიოდნენ, რასიზმი...

ესაუბრა ჯაბა შვიანი

ესაუბრა ჯაბა შვიანი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

საეჭვოა, რომ მთავრობის მეთაურის კატიბორიულმა ტონმა და ხეცის გაჩეხვაზე კანონის გამაყარებამ ივანიშვილი და სტიქია შეაჩეროს; ინვესტიორებიც გამონახავენ საერთო ენას ხელისუფლებასთან, საბოლოოდ კი აღმოჩნდება, რომ „უკომპრომისო ბრძოლა“ მხოლოდ გაჭირვებულ კაცს წამოეწევა ქვედ აღმართში.

საქართველოში ტყის მასივები რომ საგანგაშო მდგომარეობაშია, სადავო არავისთვის არის. „ინვესტიორების“ მიერ გაჩეხვას გადარჩენილი ტყეების არცთუ მცირე ნაწილი შარშან ხანძრებმა განადგურდა. დასავლეთ საქართველოში ტყის მასივებს მთავარი მოქალაქე სტიქიასავით უტყვევს, თუმცა, როგორც გაირკვა, ხელისუფლება ტყით უკანონო სარგებლობის წინააღმდეგ უკომპრომისო ბრძოლას იწყებს და, ალბათ, ოდესმე გვეშველება კიდევ... თუმცა საეჭვოა, რომ მთავრობის მეთაურის კატიბორიულმა ტონმა და ხეცის გაჩეხვაზე კანონის გამაყარებამ ივანიშვილი და სტიქია შეაჩეროს; ინვესტიორებიც გამონახავენ საერთო ენას ხელისუფლებასთან, საბოლოოდ კი აღმოჩნდება, რომ „უკომპრომისო ბრძოლა“ მხოლოდ გაჭირვებულ კაცს წამოეწევა ქვედ აღმართში.

შეგახსენებთ, რომ 1990 წლის მონაცემებით, საქართველოში 57 რაიონული სატყო მეურნეობა მუშაობდა. ყოველწლიურად 500 ჰექტარზე ირგებოდა 600 ათასი ძირი ხე (ნარმანის დაპირება მილიონი ხის დარგვის შესახებ, მონდომებისა და სურვილის შემთხვევაში, სულაც არ ყოფილა შეუძლებელი). ამჟამად, დარგვა კი არა, ყოველდღიურად ნადგურდება ტყეები. სპეციალისტები ამბობენ, რომ შავი ზღვისპირეთი ეკოლოგიური კატასტროფის წინაშე დგას, ამის მიუხედავად, ივანიშვილის დენდროლოგიურ პარკში ასწლოვანი ხეების გადატანის პროცესს ჯანსაღი ხეებიც ეწირება. **როგორც ირკვევა, ჭორვილელმა მოქალაქემ დასავლეთ საქართველოში სამ რაიონში უკვე 100-მდე ასწლოვანი ხე ამოიხარა და საკუთარ ეზოში გადაარბო. თბილისის მტკიცებით, ასწლოვანი გიგანტური ხეების მოგზაურობისთვის 300-მდე უნიკალური ჯიშის ხის მოჭრა გახდა საჭირო, ხოლო 5000-მდე ხის — გააფუვა. ხეების გადასარგავად დახარჯული მილიონების გადახდაც, ალბათ, მოსახლეობას მოუწევს, ისევე, როგორც, ბიტიკონების მომპოვებელი „დატა ცენტრის“ მიერ დიდი ოდენობით მოხმარებული ელექტროენერჯის გამო გაზრდილი დენის ტარიფის. მოკლედ, თუ მაგნოლიების ზღვით მოგზაურობის თანხას რაიმე ფორმით უკრ არ ვინდით, მანამდე, სანამ ეს მოგვიწევს, ცოტა მოვეშვათ და „ოცნების“ ხელისუფლების ახალი ინიციატივით დავიმშვიდოთ თავი, რომ ერთხელ და სამუდამოდ საქართველოში ტყის უკანონო ჩეხვას ნერტილი დასამტყა, მაგრამ, რადგან ყველანი ამ ბედურულ ქვეყნის შვილები ვართ და ყველამ კარგად ვიცით, რომ ხელისუფლების ინიციატივა „**მინეაბო უკომპრომისო ბრძოლას ტყით უკანონო სარგებლობის წინააღმდეგ**“ ბიძინას ვერას დააკლებს და კვირიკაშვილის განცხადება ქილიკის საფუძველზე უფრო იძლევა, ვიდრე დამშვიდების. ახლა კი უფრო დეტალურად განვიხილოთ რამდენიმე დღის წინათ გამართულ მთავრობის სხდომაზე პრემიერმინისტრის განცხადება: „პარლამენტში, მთავრობის დამტკიცებამდე, მე განვაცხადე, რომ ჩვენ უკომპრომისო ბრძოლას ვინცტყით უკანონო სარგებლობის წინააღმდეგ და **ლემპან დამითაშვილმა** მოამზადა და ძალიან მნიშვნელოვანი ცვლილებები, რომლებიც მნიშვნელოვანწილად ანესრიგ-**

ებს და ამკაცრებს ტყის გამოყენების წესებს და ორგანიზებული ტყისარგებლობის განვითარებას ნერგავს ჩვენს ქვეყანაში. ახალი წესები უზრუნველყოფს ტყისთვის მიყენებული ზიანის შემცირებას, ხელს უწყობს ქვეყანაში მდგრადი ტყის განვითარების პროცესს, დააზღვევს უსაფრთხოების წესების დარღვევით გამოწვეული უბედური შემთხვევების რისკს და მნიშვნელოვანწილად შეამცირებს ტყით უკანონო სარგებლობის შემთხვევებს. მხოლოდ და მხოლოდ ერთი სამინისტრო ამ საკითხში ვერ იქნება წარმატებული და, რა თქმა უნდა, პირველ რიგში, ადგილობრივი ხელისუფლების ჩართულობა და შემდეგ ყველა ძალისხმევის უწყობის კოორდინირებული მუშაობა იქნება აუცილებელი იმისთვის, რომ ჩვენ ქვეყანაში ტყით უკანონო სარგებლობას ბოლო მოვუღოთ.“

* მართალია, „სჯობს გვიან, ვიდრე არასდროს“, მაგრამ ინიციატივა გვენამს, აჭარის რეგიონში მიმდინარე ხეების ინტენსიური მოჭრა და გადარგვა კი გვაკვირვებს. აჭარლები ხუმრობენ კიდევ, იმდენი ხე მაინც დატოვეთ, ძალღებნი იმერეთში რომ არ გაზრდნენ მოსაშარდავად... ჰოდა, ახლა, მოსაჭრელი და ნასაღები ხე რომ აღარ დარჩა ივანიშვილს დასავლეთ საქართველოში, დაგვიანებული ხომ არ არის ტყით უკანონო სარგებლობის წინააღმდეგ უკომპრომისო ბრძოლის დაწყება?!

მნიშვნელოვანია, რომ მარტივდება და ხელმისაწვდომი ხდება ტყეში არსებული ნარჩენებით სარგებლობა. ტყიდან ხეცის ნარჩენების ათვისება და გამოტანა დასაშვებია იქნება მყარი ბიოსანვავის — ბიოკვების, პელეტებისა და სხვათა წამოების მიზნით. ეს ხელს შეუწყობს ტყეების საინტერესო მდგომარეობის გაუმჯობესებას, ჩახერგილობის პრობლემას მოაგვარებს და ხანძრის პრევენციისთვის არის ძალიან მნიშვნელოვანი“.

* ივანიშვილის დენდროლოგიურ პარკში გადასარგავად ასწლოვანი ხეების ტყიდან გამოტანისას მრავალი ხის გაკაფვა და ხშირად მოჭრა ხდება საჭირო; არ არის გამორიცხული, „ტყეში არსებული ნარჩენებზე“ სწორედ ეს მასალა ჩაითვალოს. ასეთ შემთხვევაში, თუ საზოგადოებას ამ ნარჩენებით მარტივად სარგებლობის უფლება მიეცემა, ეს ხელსაყრელი იქნება, როგორც გაჭირვებული მოქალაქისთვის, ისე მთავარი მოქალაქისთვის. ერთი იაფ-

ჩინელო, შენ გეუბნები; ჭორვილელო, შენ გაიგონაო

გიორგი გვირიკაშვილი:

ვიწყებთ უკომპრომისო ბრძოლას ტყით უკანონო სარგებლობის წინააღმდეგ

მართალია, «სჯობს გვიან, ვიდრე არასდროს», მაგრამ ინიციატივა გვენამს, აჭარის რეგიონში მიმდინარე ხეების ინტენსიური მოჭრა და გადარგვა კი გვაკვირვებს. აჭარლები ხუმრობენ კიდევ, იმდენი ხე მაინც დატოვეთ, ძალღებნი იმერეთში რომ არ გაზრდნენ მოსაშარდავად... ჰოდა, ახლა, მოსაჭრელი და ნასაღები ხე რომ აღარ დარჩა ივანიშვილს დასავლეთ საქართველოში, დაგვიანებული ხომ არ არის ტყით უკანონო სარგებლობის წინააღმდეგ უკომპრომისო ბრძოლის დაწყება?!

ად ისარგებლებს ტყეში არსებული ნარჩენებით, ანუ ბიძინას დასავლეთით და, რაც მთავრია, ამით ექსპრემიერი უბედურ ტავისტიკიულსაც მოიშორებს და ფინანსებსაც დაზოგავს.

„ბევრი მუნიციპალიტეტი უკვე იწყებს გადასვლას ტყის ნარჩენებისგან დამზადებული ბიოსანვავით სარგებლობაზე, რაც მთელი ქვეყნის მასშტაბით უნდა განხორციელდეს. ეს მნიშვნელოვანია, რომ ზოგავს ტყის ჯანსაღ რესურსს ქვეყანაში და ტყის აღდგენას შეუწყობს ხელს. ჩვენ ძალიან ბევრს ვმუშაობთ, რათა ის ზიანი, რომელიც გასულ წლებში მიიღო ჩვენმა ქვეყანამ, ზოგჯერ ავებდებით, მიერ თავის ეზოში ასწლოვანი ხეების გადარგვას შენარული ხეები, გადათხრილი ტყეები და გაყვანებული ინფრასტრუქტურა უკვე იქცა

მომავალი თაობისთვის მძიმე მემკვიდრეობად. ნაკლებად არსაწმუნოა, მიღარდების დაკვეთების უსიტყვოდ შემსრულებელმა ხელისუფლებამ ამ უმძიმესი მემკვიდრეობის გამოსწორება შეძლოს...“

„ასევე მნიშვნელოვანია, რომ აღარ მოხდება სოციალური ჭრის ფარგლებში პირველი ხარისხის, ანუ სამასალედ გამოსაყენებელი ხეცის გაცემა პირდაპირ ტყიდან. ეს ძალიან მნიშვნელოვანია, რომ საშუალო რესურსის დამზადებას უზრუნველყოფს სამინისტროს ეროვნული სატყეო სააგენტო და საბიუჯეტო ორგანიზაციებისთვის აღნიშნული რესურსი ხელმისაწვდომი იქნება პირდაპირი მიყიდვის გზით. აქვე უნდა აღვნიშნო, რომ ცვლილებები ამ ეტაპზე არ ეხება მოსახლეობის შემთხვევით მომარაგების არსებულ მექანიზმს. მინდა, ყველა თქვენგანს ვთხოვო: მაქსიმალური მხარდაჭერა აღმოვუჩინოთ გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის სამინისტროს, ვინაიდან ამ ჩართულობის გარეშე შეუძლებელი იქნება ნებისმიერ წარმატებაზე საუბარი. ეს არის ძალიან მნიშვნე-

ლოვანი ჩვენ მიერ გასაკეთებელი საქმე. სამწუხაროდ, ისიც მინდა ვთქვა, რომ ძალიან ხშირად ეს ვერ მოხდება ხელისუფლების სხვადასხვა დონეზე, სხვადასხვა ადამიანის ჩართულობის გარეშე. ამ სფეროში ჩართული ადამიანების ინოვაციური ფანტაზიები უსაზღვროდ არის. ნანახმა ყოველგვარ მოლოდინს გადააჭარბა — ბენზინში ზიდებში ჩანყოფილი მასალა, სასწრაფო დახმარების მანქანებში უკანონოდ ჩანყოფილი მასალა, ვითომ მომაკვდავი პაციენტი გადაჰყავთ და ა.შ. ამ ადამიანების ამორალურიობასა და წარმოსახვას ზღვარი არ აქვს და ჩვენ ვიქნებით დაუნდობელი.“

* ნანახმაც, განცხადების შინაარსშიც და ამ თემაზე პრემიერმინისტრის საუბრისას კატიბორიულმა ტონმაც მართლაც ყოველგვარ მოლოდინს გადააჭარბა. საინტერესოა, ვის და რას გულისხმობდა კვირიკაშვილი, როდესაც განაცხადა: „ამ სფეროში ჩართული ადამიანების ინოვაციური ფანტაზიები უსაზღვროა. ნანახმა ყოველგვარ მოლოდინს გადააჭარბა“. იქნება, მისთვის ინოვაციური უსაზღ-

ვრო ფანტაზია ზღვაში მოლივლივე მაგნოლია იყო? მაშინ რატომ არ იყო მთავრობის მეთაური ასეთი მკაცრი და დაუნდობელი? მაშინ რატომ არ გაოგნდა, რამდენიმე ტონიანი ხეები ზღვაში რომ ცურავდნენ?! მისი მამა-მარჩენალის ეზოში ასწლოვანი ხეების გადასარგავად ასობით მცენარე რომ გაიჩეხა, მაშინ რატომ არ იყო „ოცნების“ ხელისუფლება დაუნდობელი? თუ ივანიშვილის ახირების დასაოკებლად ასობით ხის გაჩეხვა მაღალზნებრივი და მორალური საქციელია?! თუ მედალს მეორე მხრიდან შევხედავთ, პრემიერის განცხადებამ ცნობილი ქართული ანდაზა შეიძლება გაგვასხნოს: „მულო, შენ გეუბნები; რძალო, შენ გაიგონაო!“ ანუ, ჩინელო, შენ გეუბნები; ჭორვილელო, შენ გაიგონაო“.

ყველა მათგანს მოუწევს პასუხისგება კანონის წინაშე და ამას, მერწმუნეთ, ვერაფერი შეეცლის, რადგან სამინისტროსა და ძალისხმევან უწყებებს უმაღლესი დონის მხარდაჭერა აქვთ, ეს ქმედებები რომ განახორციელონ“.

* თუ კვირიკაშვილის სიტყვებს: „ყველა მათგანს მოუწევს პასუხისგება კანონის წინაშე“ მოცემულობად მივიღებთ, გამოდის, „ყველა მათგანში“ ივანიშვილიც იგულისხმება, რადგან საკუთარ დენდროლოგიურ პარკში ასწლოვანი ხეების გადარგვას ასეულობით ნარგავი და ინფრასტრუქტურა შეენირა. თუკი მოქმედი პრემიერის განცხადებაში მისი წინამორბედიც იგულისხმება, ეს იმაზე მეტყველებს, რომ პრემიერი-სა და ექსპრემიერის გზები უკვე გაიყარა, მაგრამ კულუარებში, კარგა ხანია, საუბრობენ, რომ არაუგვიანეს გაზაფხულისა, გიორგი კვირიკაშვილს თანამდებობის დატოვება მოუწევს და მან ივანიშვილის ორბიტაზე საკუთარი თავი ამოწურავს. მოკლედ, თებერვალი დადგა... და როგორც ჩანს, წყალი საქართველოს პრემიერმინისტრსაც შეუღდა... სიმბოლურია, ალბათ, ისიც, რომ კვირიკაშვილმა ეს ინიციატივა სწორედ თებერვალში გაასაჯაროვა.

ცნობისთვის: საქართველოს ტყე ყოველწლიურად დაახლოებით 180-190 მილიონ ტონამდე მტვერს ფილტრავს. შთანთქავს წლიურად 41,5 მლნ ტონა ნახშირორფანგს და გამოყოფს 36 მილიონ ტონა ფანგბადს. 1 ჰექტარი ტყის მიერ ფანგბადის გამოყოფა ანაზღაურებს 19 ადამიანის მიერ მოხმარებულ ფანგბადს. მრავალწლოვანი ხე 70-ჯერ მეტად ეწინააღმდეგება ჰაერის დაბინძურებას, ვიდრე ახალდარგული. ამიტომ ეზოშიც ბიძინა ივანიშვილი თავის ეზოში ასწლოვან ხეებს, თორემ ყოველივე ამასი მილიონების ხარჯვა მილიარდების ჰობი ნამდვილად არ არის... გიორგი გვირიკაშვილი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ინტერვიუ

თების დატოვება: მობილური ტელეფონის „ფლეშის“, მაჯის საათის ჩემი შვილის მაჯის საათი მოგვიანებით ისე გადმოცეს, თითქოს პატიმრის პატრონი ვიყავი. სალამოს 11 საათი სრულდებოდა და იმ ოთახიდან, რომელშიც ჩემი შვილი ჰყავდათ გამოკეტილი, თანაც მობილურის გარეშე, ის-მოდა ხმამაღალი, დაძაბული საუბარი და ყვირილი, მივხვდი, ჩემს შვილს უყვიროდნენ. მოვიტოვე ოთახში შესვლა, მაგრამ არ შემიძვეს; ჩემი დაუინფორმებული მოთხოვნის შემდეგ, შეემინდათ რა ამ ამბის გახმაურების, გიორგი ჩემს დასაწყენარებად გამოუშვეს. გაირკვა, რომ მასზე ზემოქმედდნენ და მოითხოვდნენ ახსნა-განმარტებაზე ხელი მოეწერა, თითქოს უშუალო ხელმძღვანელებს აგინა. ეუბნებოდნენ, ბრალის აღიარების შემდეგ შეპატრონე (ვინ, არ ვიცით) გამოირჩენდა კეთილ ნებას და შეიძლება ეპატიებინა კიდევ. ადამიანები, რომლებმაც გიორგი, ასე ვთქვათ, დაკითხვაზე დაიბარეს, აღმოჩნდნენ სანარმოს კორპორაციული დირექტორის მოადგილე **ამირან ქართულიშვილი** და სასწაული ცენტრის ხელმძღ-

ვანის ახალი საბადო. საზოგადოებას კარგად ახსოვს იქ მიმდინარე პროცესები. წინააღმდეგობის მიუხედავად, მუშაობა არ შეწყვეტილა; ყველა ამბობდა, რომ ახალი საბადოს გახსნით „ქართული ოცნება“ და პირადად ბიძინა ივანიშვილი იყო დაინტერესებული... რა მოხდა მას შემდეგ? რატომ არიან დღეს ხელმძღვანელ თანამდებობებზე „ნაციონალური მოძრაობის“ დროინდელი მდივანობის წევრები და ძალოვანები?
— ვერ გეტყვით, სინამდვილეში რა მოხდა. **ვაძტინა, რომ „გადნეულს“ დღესაც „ნაციონალური მოძრაობის“ წევრები მართავენ, რომლებიც ამჟამადაც ხელისუფლებაში არიან; მათ შორის, ყოფილი ძალოვანი და ზონდირები, ვგულისხმობ, ამირან ქართველიშვილს, რომელიც, თუ არ ცვდები, ეს ის ამირან ქართველიშვილია, რომელმაც ხელისუფლებაში ნაცების ყოფინას, 2012 წლის აგვისტოში, ანაკლიაში ადგილობრივ მცხოვრებლებთან იჩხუბა და უშვერი სიტყვებით ლანძღა იქაურები. და კიდევ — შტაკიშვილი... დავასახელებ ჯონდო შუბითიძესაც, რომელიც ასევე ნაციონალების პერიოდში გამოჩნდა ჩვენს სანარმოში და ახლა უკვე აღმასრულებელი დირექტორის თანამდებობაზეა. ამ ადამიანებს არანაირი მორალური უფლება არ ჰქონდათ, ემსჯელებათ ჩემს ადმინისტრაციულ გადაცდომაზე.**
სამართალს სანარმოში ვეძებდი, მაგრამ ამოვინა 2 თებერვალს სარჩელი შევიტანეთ ბოლნისის რაიონულ სასამართლოში და ყველანაირი კანონიერი მეთოდით ვიბრძოლებდი სიმართლის დასადგენად. პასუხს აგებს ყველა ხელმძღვანელი პირი, რომლებმაც ჩვენს უკანონო გათავისუფლებაში მიიღეს მონაწილეობა.
ესაუბრა ეკა გუგუნიძე

— „არ-ემ-ჯი“-ში სისტემა ისეთი, რომ თავისუფალი არის გამომშობილის საშუალება არ არის, სანარმოს სავსება ძალოვანებით. ახლანდელ დასაქმებს დიდებულ-ჩუღურეთის პროკურატურის ყოფილი თანამშრომელი, ვინმე **თამარ მარაძე**. ადამიანური რესურსების სამსახურში მუშაობს ვინმე **ქოსო ჩილუნაძე**, რომლის მეუღლეც გავლენიანი ძალოვანია. ასე რომ, მათი იქ ყოფნა შიშის ზარს სცემს თანამშრომლებს. ჩვენი გათავისუფლებით დაინარჩუნეთ თანამშრომლები დაინარჩუნეს, ამით ყველას დაინახვეს, თუ ხმას ამოიღებთ, თქვენც იგივე გელით, რაც ამ დედა-შვილსო. სწორედ ეს შიში იყო, ალბათ, იმის საბაბი, რომ ჩვენ წინააღმდეგ ყალბ ახსნა-განმარტებებზე ჩვენს ყოფილ თანამშრომლებსაც მონაწირის ხელი. ისე, აჯობებს, მიზეზი ჩვენი გათავისუფლებისა ხელმძღვანელებს ჰქონოთ.

— გაიხსნა საყვარელი-ყაჩაღიანის ახალი საბადო. საზოგადოებას კარგად ახსოვს იქ მიმდინარე პროცესები. წინააღმდეგობის მიუხედავად, მუშაობა არ შეწყვეტილა; ყველა ამბობდა, რომ ახალი საბადოს გახსნით „ქართული ოცნება“ და პირადად ბიძინა ივანიშვილი იყო დაინტერესებული... რა მოხდა მას შემდეგ? რატომ არიან დღეს ხელმძღვანელ თანამდებობებზე „ნაციონალური მოძრაობის“ დროინდელი მდივანობის წევრები და ძალოვანები?
— ვერ გეტყვით, სინამდვილეში რა მოხდა. **ვაძტინა, რომ „გადნეულს“ დღესაც „ნაციონალური მოძრაობის“ წევრები მართავენ, რომლებიც ამჟამადაც ხელისუფლებაში არიან; მათ შორის, ყოფილი ძალოვანი და ზონდირები, ვგულისხმობ, ამირან ქართველიშვილს, რომელიც, თუ არ ცვდები, ეს ის ამირან ქართველიშვილია, რომელმაც ხელისუფლებაში ნაცების ყოფინას, 2012 წლის აგვისტოში, ანაკლიაში ადგილობრივ მცხოვრებლებთან იჩხუბა და უშვერი სიტყვებით ლანძღა იქაურები. და კიდევ — შტაკიშვილი... დავასახელებ ჯონდო შუბითიძესაც, რომელიც ასევე ნაციონალების პერიოდში გამოჩნდა ჩვენს სანარმოში და ახლა უკვე აღმასრულებელი დირექტორის თანამდებობაზეა. ამ ადამიანებს არანაირი მორალური უფლება არ ჰქონდათ, ემსჯელებათ ჩემს ადმინისტრაციულ გადაცდომაზე.**
სამართალს სანარმოში ვეძებდი, მაგრამ ამოვინა 2 თებერვალს სარჩელი შევიტანეთ ბოლნისის რაიონულ სასამართლოში და ყველანაირი კანონიერი მეთოდით ვიბრძოლებდი სიმართლის დასადგენად. პასუხს აგებს ყველა ხელმძღვანელი პირი, რომლებმაც ჩვენს უკანონო გათავისუფლებაში მიიღეს მონაწილეობა.
ესაუბრა ეკა გუგუნიძე

— ნლებია, მე და ჩემი შვილი გიორგი ნასყიდაშვილი ამ სანარმოში ვმუშაობთ. 5 იანვარს, ჩვეულებისამებრ, ჩვენს მოვალეობას ვასრულებდით. სამუშაო საათების დასრულებამდე ათი წუთით ადრე კი კანცელარიიდან დაგვირეკეს და გვაცნობეს, რომ 5 იანვრიდან კომპანია დედა-შვილი სამსახურიდან დაგვითხოვა უშუალო ხელმძღვანელების შეურაცხყოფის, გინებისა და ღირსების შელახვის ბრალდებით. 5 იანვრის ნამუშევარიც არ ჩავითვალეს, რადგან გათავისუფლების ბრძანება წინა დღეს იყო დაწერილი.
— **რა მოხდა სინამდვილეში?**
— სინამდვილეში, ღირსება აყრილები და შეურაცხყოფილები ჩვენ აღმოვჩნდით. ჩვენზე ზეწოლა ჯერ კიდევ 2017 წლის ზაფხულში დაიწყო. ახალი მენეჯმენტის მოხელისთანავე აღმასრულებელმა დირექტორმა **ჯონდო შუბითიძემ** და კორპორაციულმა დირექტორმა **ქანა მჭედლიძე-ვილიძე** პირად საუბარში მიიტხრეს, რომ სამსახურიდან უნდა წავსულიყავით მეც და ჩემი შვილიც, სანაცვლოდ შემოგვთავაზეს კომპენსაცია, მაგრამ უარი განვაცხადეთ. რატომ უნდა გავეთავისუფლებინეთ

და ახალი უფროსის მოყვანაში, რომელიც მათ თამაშს ითამაშებდა. საბოლოოდ, შრომის დაცვის სამსახურის უფროსმა **ქანა მჭედლიძე** ჩემს შვილს შეუზღუდა სამსახურებრივი უფლებები-მოვალეობები და გახდა საოფისე თანამშრომელი, თანაც დასძინა, ამას ხელმძღვანელების დავალებით ვაკეთებთ. გიორგიმ აღმასრულებელზე დირექტორ ჯონდო შუბითიძეს მიმართა, რომელიც მაქცემდა პირად საუბარში ვანუცხად, სულ უფრო ვრწმუნდები, რომ შენ შენ მიმართ პირადული წყენა აქვთ და ლაღო კახე-

და იურიდიულ დეპარტამენტთან გადაწყვეტიტ. როგორც ირკვევა, ეს ჩავითვალეს ხელმძღვანელობის მიმართ დაუმორჩილებლობად და დაპირისპირებად. მეორე დღეს მაინც მოგვიწია დათანხმება, რადგან აგვისტოს, რომ ჩვენი შტატები უკვე შემცირებული იყო და შინ გავიშვებდნენ. ან. 4 იანვრამდე ჩვეულებრივად ვიმუშავებთ.
4 იანვარს, სალამოს 8 საათზე, როდესაც გიორგი ნასყიდაშვილმა მორიგეობა დაასრულა, მას დაუკავშირდა უსაფრთხოების სამსახურის ერთ-ერთი თანამშრომელი და აცნობა, რომ დაბარებულია შეხვედრაზე. ვფიქრობ, ეს არ იყო ოფიციალური შეხვედრა, რადგან გიორგის ოთახში შესვლამდე მოსთხოვეს პირადი ნივ-

„ჩვენი გათავისუფლებით დანარჩენი თანამშრომლები დააბინეს, ამით ყველას დაანახვეს, თუ ხმას ამოიღებთ, თქვენც იგივე გელით, რაც ამ დედა-შვილსო. სწორედ ეს შიში იყო, ალბათ, იმის საბაბი, რომ ჩვენ წინააღმდეგ ყალბ ახსნა-განმარტებებზე ჩვენს ყოფილ თანამშრომლებსაც მოაწერიეს ხელი“.

მანანა მიქელაძე: «გადნეულს» დღესაც «ნახეობრაობის» წევრები მართავენ

ყოფილი სს „მადნეული“ ახლა უკვე სს „არ-ემ-ჯი“, რამდენიმე წელიწადია, გასაიდუმლოებულ, დახურულ ორგანიზაციას დაემსგავსა. მიუხედავად იმისა, რომ სანარმოს მიმართ საზოგადოებისა და მედიის ინტერესი დიდია, იქ მიმდინარე პროცესებსა და არსებულ პრობლემებზე საუბარს ვერაფერზე ვხედავ; თუ ვაბედავს, ულუკმაპურად დატოვებენ. უშედეგო პროტესტის ნებისმიერი ზომა, არ ექვემდებარება სასჯელს, სანქციებსა და ჯარიმას. მოკლედ, ქვეყნის უდიდესი სანარმო, რომელიც ყველაზე შემოსავლიანია და რომელიც სულ მოგებაზე მუშაობს, ტერორისტულ ორგანიზაციას დაემსგავსა. ქვეყანაში ხელისუფლების ცვლასთან ერთად სანარმოს ხელმძღვანელებიც იცვლებოდნენ, ასე მოხდა 2012 წელსაც — სს „არ-ემ-ჯი“ „ოცნებამ“ ჩაიგდო ხელში და, ივანიშვილის სახელს ამოფარებულმა, „ნაცების“ პერიოდში უკანონოდ თუ კანონიერად მოპოვებული საყვარლის ოქროს საბადოს ძვირად ღირებული ლიცენზიის საფუძველზე, ახალი კარიერი გადახსნეს. დღეს „არ-ემ-ჯი“ კვლავ „ნაცების“ ხელშია და თანამშრომლებიც შავ დღეში არიან. როგორ და რა მიზეზით ათავისუფლებენ „არ-ემ-ჯის“ ხელმძღვანელებს თანამშრომლებს? რატომ მოიყარეს თავი სანარმოში „ნაციონალური მოძრაობის“ პერიოდის ყოფილი ძალოვანებმა და ზონდირებმა? — ამ და სხვა დეტალებზე სს „არ-ემ-ჯის“ შრომის დაცვის ყოფილი ინსპექტორი მანანა მიქელაძე გვესაუბრა.

და ახალი უფროსის მოყვანაში, რომელიც მათ თამაშს ითამაშებდა. საბოლოოდ, შრომის დაცვის სამსახურის უფროსმა **ქანა მჭედლიძე** ჩემს შვილს შეუზღუდა სამსახურებრივი უფლებები-მოვალეობები და გახდა საოფისე თანამშრომელი, თანაც დასძინა, ამას ხელმძღვანელების დავალებით ვაკეთებთ. გიორგიმ აღმასრულებელზე დირექტორ ჯონდო შუბითიძეს მიმართა, რომელიც მაქცემდა პირად საუბარში ვანუცხად, სულ უფრო ვრწმუნდები, რომ შენ შენ მიმართ პირადული წყენა აქვთ და ლაღო კახე-

და იურიდიულ დეპარტამენტთან გადაწყვეტიტ. როგორც ირკვევა, ეს ჩავითვალეს ხელმძღვანელობის მიმართ დაუმორჩილებლობად და დაპირისპირებად. მეორე დღეს მაინც მოგვიწია დათანხმება, რადგან აგვისტოს, რომ ჩვენი შტატები უკვე შემცირებული იყო და შინ გავიშვებდნენ. ან. 4 იანვრამდე ჩვეულებრივად ვიმუშავებთ.
4 იანვარს, სალამოს 8 საათზე, როდესაც გიორგი ნასყიდაშვილმა მორიგეობა დაასრულა, მას დაუკავშირდა უსაფრთხოების სამსახურის ერთ-ერთი თანამშრომელი და აცნობა, რომ დაბარებულია შეხვედრაზე. ვფიქრობ, ეს არ იყო ოფიციალური შეხვედრა, რადგან გიორგის ოთახში შესვლამდე მოსთხოვეს პირადი ნივ-

«მინდა, მივაპრობო ავიკან ქართველიშვილის მამას, «ოღაჩის» თანამშრომელს: გაიხსნა საბადო, უნდა შეიქმნას ვინაე ასე რომ მოქსოვდა?»

საქმის პროფესიონალები, სტაჟიანი თანამშრომლები და, თანაც, ადგილობრივები?! მაღლობისა და კომპენსაციის სანაცვლოდ ვერ დაეტოვებდით სამსახურს. კახა მჭედლიშვილიმა მიიტხრა, — ვალიარებ, რომ ამ ეტაპზე თქვენი გათავისუფლება არაკანონიერია, თუ იჩივლებთ, სასამართლო პროცესს მოიგებთ, მაგრამ მომავალში მიზეზს მაინც მოგიძებნით და გაგიშვებთ. ჩვენზე ზეწოლას მანამდეც და შემდეგაც კომპანიის უსაფრთხოების სამსახურის უფროსი **ლადო კახეთელიძე** ახდენდა, რაც გამოიხატებოდა ჩემი შვილისთვის ბრძანებით საყვედურის გამოცხადებაში, ჩემი იმჟამინდელი სამსახურის უფროსის — **ირაკლი დუგლაძის** ჩამოქვეითებასა

თელიძეს ინტერესებს ნუ დაეჯახებო, მას მოერიდეთ. უფლებები-მოვალეობები შეზღუდული გქვებდა, სანამ რაიმეს მოვიფიქრებ, გადაწყვეტილებას კი სამსახურის უფროსის პირით შემოგიტოვებო.

ლა იურიდიულ დეპარტამენტთან გადაწყვეტიტ. როგორც ირკვევა, ეს ჩავითვალეს ხელმძღვანელობის მიმართ დაუმორჩილებლობად და დაპირისპირებად. მეორე დღეს მაინც მოგვიწია დათანხმება, რადგან აგვისტოს, რომ ჩვენი შტატები უკვე შემცირებული იყო და შინ გავიშვებდნენ. ან. 4 იანვრამდე ჩვეულებრივად ვიმუშავებთ.
4 იანვარს, სალამოს 8 საათზე, როდესაც გიორგი ნასყიდაშვილმა მორიგეობა დაასრულა, მას დაუკავშირდა უსაფრთხოების სამსახურის ერთ-ერთი თანამშრომელი და აცნობა, რომ დაბარებულია შეხვედრაზე. ვფიქრობ, ეს არ იყო ოფიციალური შეხვედრა, რადგან გიორგის ოთახში შესვლამდე მოსთხოვეს პირადი ნივ-

ვანელი **ირაკლი შატაკიშვილი**, რომელიც პროკურატურის ყოფილი გამომძიებელია. მან სწორედ პროკურატურის ხერხებითა და მეთოდებით განახორციელა თანამშრომლის დაკითხვა. ჩემს შეკითხვაზე, რატომ ჰყავდათ უშუალოდ ჩემი შვილი დაკითხვაზე, მიპასუხეს, თუ დაგეჭირდა, კიდევ 8 საათი გვეყოლება.
თქვენი გაზეთის საშუალებებით, მინდა, მივმართო **ამირან ქართულიშვილის** მამას, „ოღაჩის“ თანამშრომელს: გაგიხარებოდა, შენს შვილს ვინმე ასე რომ მოქცეოდა?
— **არ ვითქვამთ კონკრეტული მიზეზი, რატომ ვემოქმედებდნენ და რატომ სურდათ თქვენი სამსახურიდან დათხოვნა...**

აშუ, სანქციების მიუხედავად, რუსეთში სარაკეტო ძალებს უიღულოს

ამ ინფორმაციას ავრცელებს გამოცემა **The Duran-ი**. წერილის ავტორია **სერაფინ პანინი**. ამერიკული კოსმოსური პროგრამის ნარმატივა დიდნილად დამოკიდებულია რუსეთზე. საყოველთაოდ ცნობილია, რომ ამერიკელი ასტრონავტები საერთაშორისო კოსმოსურ სადგურში თავიანთი რუსი კოლეგების დახმარებით ხვდებიან. მიუხედავად ამისა, ყველა ამერიკელმა როდი იცის,

რომ რუსეთი ამერიკული რაკეტის ისეთი უმნიშვნელოვანესი ელემენტის ექსპორტიორია, როგორც არის სარაკეტო ძრავა PD-180. Atlas-V ამერიკული ერთჯერადი რაკეტებშია, რომელსაც შეუძლია სასარგებლო ტვირთის ატანა დედამიწის უახლოეს ან გეოგრაფიულ ორბიტაზე. ამ რაკეტის პირველი საფეხური რუსული PD-180 ძრავითაა აღჭურვილი. დაგეგმილია, რომ

უახლოეს მომავალში განახლდება ფლორიდადან პილოტირებული რაკეტების გაშვება. 2017 წლის ბოლოსთვის Atlas-V-ს ანგარიშზე იყო 55 გაშვებაზე მეტი, 14 რაკეტის გაშვება 2018-2019 წლებისთვისაა დაგეგმილი. სანდო წყაროზე დაყრდნობით TACC-ი იუნყება, რომ რუსეთი PD-180-ის აშშ-ისთვის მიწოდებას, სულ ცოტა, 2020 წლამდე განაგრძობს.

ამ ინფორმაციას ავრცელებს გამოცემა **The Duran-ი**. წერილის ავტორია **სერაფინ პანინი**. ამერიკული კოსმოსური პროგრამის ნარმატივა დიდნილად დამოკიდებულია რუსეთზე. საყოველთაოდ ცნობილია, რომ ამერიკელი ასტრონავტები საერთაშორისო კოსმოსურ სადგურში თავიანთი რუსი კოლეგების დახმარებით ხვდებიან. მიუხედავად ამისა, ყველა ამერიკელმა როდი იცის, რომ რუსეთი ამერიკული რაკეტის ისეთი უმნიშვნელოვანესი ელემენტის ექსპორტიორია, როგორც არის სარაკეტო ძრავა PD-180. Atlas-V ამერიკული ერთჯერადი რაკეტებშია, რომელსაც შეუძლია სასარგებლო ტვირთის ატანა დედამიწის უახლოეს ან გეოგრაფიულ ორბიტაზე. ამ რაკეტის პირველი საფეხური რუსული PD-180 ძრავითაა აღჭურვილი. დაგეგმილია, რომ უახლოეს მომავალში განახლდება ფლორიდადან პილოტირებული რაკეტების გაშვება. 2017 წლის ბოლოსთვის Atlas-V-ს ანგარიშზე იყო 55 გაშვებაზე მეტი, 14 რაკეტის გაშვება 2018-2019 წლებისთვისაა დაგეგმილი. სანდო წყაროზე დაყრდნობით TACC-ი იუნყება, რომ რუსეთი PD-180-ის აშშ-ისთვის მიწოდებას, სულ ცოტა, 2020 წლამდე განაგრძობს.

დავით აღმაშენებლის
მემორიალი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ყველა ძველანაში, ამ შემთხვევაში საქართველოში, რადიო „თავისუფლება“ ამერიკის ინტერნეტზე უნდა დაიცვას, რუსეთს ოკუპანტი უნდა უბახოს, იმ მხარეს უნდა დადგეს, საიდანაც ღვარძლი იღვრება, და არ დაუშვას, რომ მხარეები მშვიდობიანი მორიგების თუ შერიგების გზას დააღწიონ. ამ ფაქტით სამუდამოდ გადაეხვეს ხაზი რადიო „თავისუფლების“ თავისუფლებას და დამტკიცდა, რომ არც მაშინ, როცა ე.წ. რკინის ფარდის გამრღვევებად ითვლებოდა, და არც ახლა არ იყო ოკუპირებული, არ აწვდიდა მსამართლს სიმატელს.

რადიო «თავისუფლება» სიტყვის თავისუფლებას ხაზი გადაუსვა

„გამარჯვებული ხალხის ტელევიზია!“ — ტერმინი, რომელიც 2003 წლის შემდეგ დამკვიდრეს საზოგადოებაში, აქტუალურობას კარგა ხანს არ კარგავდა, უფრო ზუსტად, მანამ, სანამ ტელეკომპანია „რუსთავი 2“-მა ნდობის მანდატი ბოლომდე არ ამოწურა და სიცრუის პროპაგანდისტად იქცა.

ვისაც არ ახსოვს, შევასხენებთ, რომ ნაციონალისტების ზეობის პერიოდში „რუსთავი 2“-მ თავი საინფორმაციო გადაცემას სააკაშვილის ქებით იწვევდა, ნახევარი საათის განმავლობაში გვიხსნიდა, როგორი გაბრწყინებული ქვეყანა გვექონდა, მეორე ნახევარი საათი კი ოპოზიციის დისკრიმინაციას ეთმობოდა. „რუსთავი 2“-მ იყო ტელევიზია, რომელიც არაფერს ამუშავებდა, რაც ოდნავ მაინც ჩრდილს მიაყენებდა დიად ნაციონალისტებს, და „რუსთავი 2“-მ იყო არხი, რომელიც სახელმწიფო ყოველი წლის ბოლოს 15-დან 20 მილიონამდე სახელმწიფო ვალს მიუტყვევებდა, ანუ ქვეყანაში გვექონდა საზოგადოებრივი მაუწყებელი, რომელიც ჩვენი ფულით ფინანსდებოდა და იყო „რუსთავი 2“, რომელიც, ასევე, ჩვენი ფულით ფინანსდებოდა, ოღონდ ამას ხმამაღლა არავინ ამბობდა.

რადიოს სათავო ოფისისკენ გაიშვირა, წასვლის მთავარი მიზეზად კი „რუსთავი 2“-ს სახელია. და მაინც, რამდენად რეალურად, რატომ გაუშვეს თანამდებობიდან რადიო „თავისუფლების“ ქართული სამსახურის დირექტორი **დავით კაპაბაძე** და რატომ გადადგა ქართული ბიუროს უფროსი **მარიანა ვაშაყმაძე**? როგორც კი ეს ამბავი „რუსთავი 2“-ს დაუკავშირეს, სიტუაციის განმარტებას მამინვე მცეცხვად ტელეკომპანიის დირექტორი **ნიკა ბაბარია** და სოციალური ქსელის პირად გვერდზე შემდეგი განცხადება გაავრცელა: „რუსთავი 2“-ს არაფერი უთხოვია რადიო „თავისუფლებისთვის“. რადიო „თავისუფლებამ“ მკითხა აზრი საზოგადოებრივ მაუწყებელზე გაუქმებული გადაცემებისთვის ეთერის დათმობის თაობაზე, რაზეც მამინვე მიიღეს თანხმობა (მხოლოდ ერთ გადაცემაზე) იმ პირობით, რომ სრულად დააფინანსებდნენ თავად. ამის შემდეგ რადიოსთან კომუნიკაცია არ გვექონია...“

არადა, ყველა ამტკიცებდა, რომ **კაპაბაძე**, რომელიც ქართულ სამსახურს 2005 წლიდან ხელმძღვანელობდა, თანამდებობიდან მხოლოდ იმიტომ გაუშვეს, რომ „რუსთავი 2“-ის რიტორიკას არ აპყვია, არ დამორჩილა სათავო ოფისის მოთხოვნას, გვარამიას დირექტივები შეესრულებინა. არადა, რადიო „თავისუფლება“ საზოგადოებრივ მაუწყებელთან თანამშრომლობდა, თუმცა, ორი გადაცე-

კამდენიმე კვირის შემდეგ რადიო «თავისუფლების» თიანეთში მდებარე ოფისიდან ნიკა ბაბარია კლონს ბიუროს ხელმძღვანელად, ნელ-ნელა მოგვასვენებენ, რომ კალა ეპროპაგანდა, რომ აშერიკა ნატოს კარს გაგვიღებს კამდენიმე ათეული წლის შემდეგ, რომ ჩვენ უკვე უკლები უკლები უკლები — აბა, არი? პასუხი კი, უკრაინად, არ გვაქვს

მის მოხსნის შემდეგ, დღის ნესრეში ახალი პარტნიორის მოძიება დადგა და სათავო ოფისის მითითებით ეს პარტნიორი სწორედ „რუსთავი 2“-ს უნდა ყოფილიყო.

„ჩვენი პრინციპი არის ისეთ პარტნიორთან თანამშრომლობა, რომელიც არც ერთ პოლიტიკურ ძალასთან არ ასოცირდება. მიუხედავად მთავრობის გარკვეული გავლენისა, საზოგადოებრივი მაუწყებელი ჩვენთვის საუკეთესო არჩევანი იყო, თუნდაც მისი სტატუსიდან გამომდინარე. მისი ეთერიდან ჩვენი ორი გადაცემა მის მოხსნის შემდეგ, დადგა ახალი პარტნიორების მოძიე-

ბის საკითხი და სწორედ ამის შემდეგ მოვიდა მენეჯმენტისგან რჩევა, რომ გვეთანამშრომლა „რუსთავი 2“-თან, რადგან მას მაღალი რეიტინგი აქვს. ოფიციალური დასაბუთება ეს იყო. მას შემდეგ, რაც უარი ვთქვით „რუსთავი 2“-თან თანამშრომლობაზე, დაგვიწვეს ფარული თუ ამკარა ბრძოლა. ყოველ წერილმანზე გვედავებოდნენ. პრობლემებს გვიქმნიდნენ, როცა ტექნიკა გვეჭირდებოდა. ძალიან ბევრჯერ აუფხსენი, რომ რეიტინგზე მნიშვნელოვანი არის სახელი, რომ რეიტინგი შეიძლება დღეს იყოს და ხვალ — აღარ, თუმცა, თუ სახელს ერთხელ

ლებები. ერთ-ერთმა თანამშრომელმა თქვა, თუ „რუსთავი 2“-თან ვითანამშრომლებთ, მაშინ გასაწონასწორებლად ვითანამშრომლოთ, მაგალითად, „იმედთან“. თუმცა სერიოზულად ამაზე საუბარი არ ყოფილა. 25 წელი ვიმუშავე ამ ორგანიზაციაში. ჩემთვის ძვირფასია, როგორც რადიო, ისე კოლეგები, რომლებმაც ძალიან დიდი მხარდაჭერა გამოხატეს. მიუხედავად იმისა, რომ აღარ ვარ იქ, ბედნიერი ვარ, რომ ეს ყველაფერი მოხდა, რადგან ვიგრძენი მათი მხარდაჭერა, აუდიტორიის მხარდაჭერა... გუშინ, როცა ვადმომცეს ეს ქალაქი, ვუთხარი კიდევ ხელმძღვანელს, რომ ჩემთვის უფრო მნიშვნელოვანია აუდიტორიის აზრი, ვიდრე თქვენი“, — განაცხადა **დავით კაპაბაძემ**.

სხვათა შორის, რადიო „თავისუფლების“ ცენტრალური ოფისის ხელმძღვანელებისგან არაერთმა მედიასაშუალებამ სცადა საპასუხო კომენტარის მოპოვება, მაგრამ კომპანიის საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურში განაცხადეს, საშინაო საქმეებზე კომენტარს არ გააკეთებთ. რეალობა კი არის ის, რომ მედია დამოუკიდებელი არც ნაციონალისტების დროს ყოფილა და არც ახლა. საოცარია, მაგრამ ფაქტია: ნებისმიერი ჟურნალისტი და გიდისტურებო, რომ მედია ყველაზე დამოუკიდებელი **ივანე ჯავახიშვილის** პრეზიდენტობის პერიოდში იყო. ახლა კი, როცა სამყაროს იმას ვუმტკიცებთ, რომ მედია მეოთხე ხელისუფლებაა, რომ დამოუკიდებელია, და რომ საზოგადოებრივ აზრს ითვალისწინებს, მსოფლიო დემოკრატიის სტანდარტად აღიარებული რადიო „თავისუფლების“ სათავო ოფისი, პრაქტიკულად, შიშველი რჩება. შიშველი რჩება იმ რეალობასთან, რომ ყველა ქვეყანაში, ამ შემთხვევაში საქართველოში, რადიო „თავისუფლებამ“ ამერიკის ინტერესები უნდა დაიცვას, რუსეთს ოკუპანტი უნდა უბახოს, იმ მხარეს უნდა დადგეს, საიდანაც ღვარძლი იღვრება, და არ დაუშვას, რომ მხარეები მშვიდობიანი მორიგების თუ შერიგების გზას დაადგინენ. ამ ფაქტით სამუდამოდ გადაეხვეს ხაზი რადიო „თავისუფლების“ თავისუფლებას და დამტკიცდა, ▶

დავით აღმაშენებლის ბაჰავეთილი უკრაინისტური ეთიკის ქარტიისგან

„2017 წლის 2 ოქტომბერს ტელეკომპანია „იბერიის“ გადაცემა „პრიორიტეტში“ რესპონდენტმა დავით ახრახაძემ თქვა შემდეგი ფრაზა: „ინტერვიუს პიდარასტებიც აძლევენ“. გადაცემის წამყვანის, მაკა რაზმაძის, მხრიდან რესპონდენტის ფრაზას არ მოჰყვლია სათანადო რეაგირება, ანუ საქართველოს ურნალისტთა ქარტიის მე-7 პრინციპი დაირღვა.

ამ პრინციპის თანახმად კი, „ურნალისტს უნდა ესმოდეს მედიის მიერ დისკრიმინაციის წახალისების საფრთხე, ამიტომ ყველაფერი უნდა იღონოს ნებისმიერი

პირის დისკრიმინაციის თავიდან ასაცილებლად რასის, სქესის, სექსუალური ორიენტაციის, ენის, რელიგიის, პოლიტიკური და სხვა შეხედულებების, ეროვნული ან სოცი-

ალური წარმოშობის საფუძველზე არ რაიმე სხვა ნიშნით“, — ნათქვამია საქართველოს ურნალისტური ეთიკის ქარტიის საბჭოს განცხადებაში. დღეს მამა რაზმაძე „იბერიის“ ურნალისტი აღარ არის და ქარტიის განაჩენიც უკვე უმუშევარს დაანიჭეს, მაგრამ, იცით, რა მაინტერესებს? აი ამერიკის სათავო ოფისიდან რადიო „თავისუფლების“ ქართულ ბიუროს ყველა პრინციპი თავზე რომ დააფარეს, დედა უტირეს, გააფარჩაკეს და კომენტარზე უარი თქვეს, საქართველოს

ურნალისტური ეთიკის ქარტიამ რატომ არ ატეხა ერთი ამბავი: სოლიდური ორგანიზაცია ვართ, ყურადღება

მოგვაქცევთ, ჩვენს კოლეგებს ვიცავთ?! თუ იქ „პიდარასტებზე“ არაფერი თქმულა და მხოლოდ საერთო განცხადებაზე ხელმოწერით შემოიფარგლა ქარტია?! თუ, როცა საქმე ამერიკას ეხება, ყველაფერი მისაღებია და რაზმაძე კიდევ ამერიკის წარმომადგენელი არ არის?! სირცხვილია, ბატონებო (ქალბატონებოც), სირცხვილია, რადგან თვითონ ყველაზე კარგად იცით, რომ რეალურად, ამ ქარტიას არც

არავინ უსმენს, არც არავის აინტერესებს და, უბრალოდ, სამსახური შეიქმენით და „სახლობანას“ თამაშობთ. ჰო, „სახლობანას“ და მხოლოდ ის გაინტერესებთ, ვინ იქნება ამ სახლის პატარა დასახლისი... არ ვიცი, ახლა რომელი მუხლის რომელ პრინციპს დავარღვევ, მაგრამ მოდი რა, ჩაიდეთ ეგ თქვენი პრინციპები და გაწუმდით!

ბაჰავეთილი

ამერიკის სათავო ოფისიდან რადიო «თავისუფლების» ქართულ ბიუროს ყველა პრინციპი თავზე რომ დააფარეს, დედა უტირეს, გააფარჩაკეს და კომენტარზე უარი თქვენს, საქართველოს უკრაინისტური ეთიკის ქარტიამ რატომ არ ატეხა ერთი ამბავი?!

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„ნაციონალური მოძრაობის“ მმართველობის პერიოდში საქართველოში მოქმედებდა ერთი მძლავრი ტელეარხი — „რუსთავი 2“, რომელიც, რა თქმა უნდა, პოლიტიკაზე და იყო და „ნაციონალური მოძრაობისა“ და მისი დასავლელი პატრონების ინტერესებს ემსახურებოდა. ამასთანავე, საქართველოში მოქმედებდა მძლავრი, ასე ვთქვათ, საპროტესტო ტელეარხებიც — „იბედი“, „კავკასია“, „ოპიტივი“, „მასტრო“ და უმრავლესობა რაიონული ტელემაუწყებლობისა. დღეს კი საქართველოში მოქმედი ყველა რადიო თუ სტატელევიზიონი არის კოლექტიური „რუსთავი 2“-ია.

რომ არც მაშინ, როცა ე.წ. რკინის ფარდის გამოღვევებზე ითვლებოდა და არც ახლა, არ იყო ობიექტური, არ ანედიდა მსმენელს სიმართლეს.

რადიო „თავისუფლების“ ქართულ ბიუროში მიმდინარე ამბებს საზოგადოებისთვის ცნობილი არაერთი ადამიანი გამოეხმაურა. ასეულობით ადამიანმა მოაწერა ხელი პეტრიცის, რომელიც რადიოს პრეზიდენტის — თომას კინტის სახელზე გაიგზავნა. საქართველოს მოქალაქეები, რადიომსმენელები, ჩინიანი თუ უჩინონი მოვლენების ახსნას ითხოვდნენ, მაგრამ ამჟამად — სათავო ოფისიდან კიდევ ერთხელ გვაუწყეს, რომ საშინაო საქმეებზე კომენტარს არ გააკეთებენ.

და ეს ხალხი ებრძოდა „რკინის ფარდას“, ეს ხალხი, რომელსაც „რკინის ფარდა“ საკუთარ რადიოზე აქვთ ჩამოფარებული და კომენტარის გაკეთებასაც არ კადრულობენ? მათ არ აინტერესებთ, ღელავს თუ არა ხალხი, მათთვის მთავარია, ხალხმა მიიღოს ის რეალობა, რომელსაც აწვდიან, და, თუ ამის გაკეთების სურვილი არ აქვს, სამსახურიდან უნდა წავიდეს. არანაირი ლიბერალულება, არანაირი ობიექტურობა, მხოლოდ პრინციპი — მიზანდასრულებული სამუშაოებისა და ხალხის მასობრივი „დებოლენის“ მცდელობა. ჰო, იმ „დებოლენის“, რომლის დეკორირებას ითხოვს „რუსთავი 2“-იც, რადიო „თავისუფლებაც“ და მათი პატრონებიც.

ვერ გეტყვიან, რა გაგრძელება მოჰყვება ამ ამბავს, ვინ დაინიშნება რადიო „თავისუფლების“ ქართული სამსახურის ხელმძღვანელად, მაგრამ ფაქტია, რომ დემოკრატიის სტანდარტად აღიარებულმა რადიო „თავისუფლებამ“ საქართველოში ნდობის ლიმიტი გააწვავა და ეს მაუწყებლობა მხოლოდ მათთვის იქნება მიხალხები, ვინც ფიქრობს, რომ ამერიკიდან წამოსული ნებისმიერი თემა მნიშვნელოვანია. ეს ნებისმიერი თემა კი არის ის, რომ არასდროს უნდა შევუირგდეთ რუსეთს, არასდროს დავსხდეთ მოლაპარაკებების მაგიდასთან, მუდმივად საომარ მდგომარეობაში ვიყავით და ამერიკას ხან „ჯაველინებში“ გადავუხადოთ 75 მილიონი, ხანაც — ავტომატებში, რადგან ჩრდილოელი ტერორიზმი საფრთხეა და ოკუპანტი. ეს მაშინ, როცა ამერიკას რეალურად საქართველოს ხელისუფლება ჰყავს ოკუპაციის დედასთან, სრული ოკუპაცია, თორემ, მოსახლეობის დიდი ნაწილის ტვინი ძია სემის მითითებით რომ მუშაობს, ყველამ ვიცით.

თუმცა, ყველაზე სამწუხარო არის ის, რომ რამდენიმე კვირის შემდეგ რადიო „თავისუფლების“ თემა მიგვავიწყდება, დანიშნავენ ნიკა გვარამიას კლონს ბიუროს ხელმძღვანელად, ნელ-ნელა მოგვასმენინებენ, რომ ძალა ვეროპაშია, რომ ამერიკა ნატოს კარს გაგვიღებს რამდენიმე ათეული წლის შემდეგ, რომ ჩვენ უძველესი კულტურის ერი ვართ მსოფლიოში და... ერთ დღეს ყველა დავსვამთ კითხვას: აბა, ერთი? პასუხი კი, უბრალოდ, არ გვექნება.

გაგორბა

გვჭირდება ასეთი პრესა და ტელევიზია?

იმის ნახვად, რომ განვხილავთ ზარბაზნის დაარსებულ მსხვილ სახელმწიფოებს, საზოგადოება დღეს, ხელისუფლებას კი უკისრს არ იბეჩებენ — კარგი ყავს, ქარაზანი მიღის...

სტუდენტობის პერიოდში ჯერ ფაკულტეტის კედლის გაზეთის რედაქტორი ვიყავი, შემდეგ ინსტიტუტის გაზეთის ვრედაქტორობდი. გაზეთის მთავარი მხატვარი და კარიკატურისტი იყო შემდგომ ცნობილი მხატვარი ამირან ერადე.

ერთხელაც ინსტიტუტის კომპიუტერის კომიტეტი დემოკრატიულ ქვეყნებში მონაწილე სტუდენტები გაგზავნა, მაგრამ აღმოჩნდა, რომ ჯგუფი დაკომპლექტდა არა მონიწივე სტუდენტებით, არამედ ზარბაზნი, მაგრამ გამორჩეული სილამაზის გოგონებით. ამის გამო სტუდენტებმა უარყოფითი რეაქცია გამოხატეს და კედლის გაზეთის მორიგი ნომერი ამ კურორტულ შემთხვევას მიუძღვნა. დღევანდელი, სადაც კედლის გაზეთი იყო გამოკრული, სტუდენტების ტევა არ იყო, რიგში დგებოდნენ გაზეთთან მისასვლელად და ნასაკითხავად.

სამშობლოში დაბრუნებული დედაცაც იმის ნახვად, რომ ყოველგვარი დაიბარეს ინსტიტუტის პარტიულ კომიტეტში კედლის გაზეთში გამოქვეყნებული მასალის გამო. კომიტეტის სხდომაზე, რომელსაც მეც ვესწრებოდი, სერიოზული საუბარი ურთიერთდაპირისპირებაში გადაიზარდა, რადგან ამ ჯგუფის შედეგებში პარტიული კომიტეტიც მონაწილეობდა. საქმე განსახილველად გადაეცა პარტიის ორგანიზაციის (საბურთალოს) რაიკომის ბიუროს. განხილვაში, როგორც მხარე, მეც ვმონაწილეობდი. ორგანიზაციის რაიკომის იმპაზინდელი მდივანი გახლდათ ცნობილი პარტიული მდივანი, რომელსაც მეც ვესწრებოდი. კარგად მახსოვს ის დავიდარება, რომელიც მოჰყვა გაზეთ „კომუნისტი“ გამოქვეყნებულ სტატიაზე ქალაქ თელავში ოთხობობიანი ბინის კუთვნილებაზე. საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, სოციალისტური შრომის გმირი, მეხილეობა-მევენახეობის კათედრის გამგე ნიკოლოზ ხომეზურაშვილი, რომელსაც შვილი ამ ბინის ერთ ოთახს ედავებოდა, გაზეთმა მკაცრად გააკრიტიკა... კომპიუტერის პურის გაზეთის შემთხვევების შემდეგ გაზეთმა დაწერა, რომ „ჯგუფი“ შიგნით მდებარე საარეგულარეობა — კერძოდ, „ბოლოკა“. რაიონული კომიტეტი

მომავალს, შეიძლება კონსტიტუციის ერთ ნაწილადაც კი გამოვადგეს, მაგრამ, ჩემი აზრით, არაგულწრფელია, როდესაც ქართველ პოლიტიკოსთა შორის საპრეზიდენტო კანდიდატად არ განიხილავს ქალბატონ ნინო ბურჯანაძეს. როდესაც ბიორგი მარგველიანი და ლევან ბარბაქაძე ნერ, როგორც პოლიტიკოსებსა და პრეზიდენტობის კანდიდატებზე, ხოლო ნინო ბურჯანაძეს არ ახსენებ, ეს, ვფიქრობ, დაუმეგობრება.

ის ურწინისტი, ექსპერტი თუ პოლიტიკოსი, რომელიც გვერდს უვლის სიმართლეს, ქართველი ხალხის მტრების ნისკვილზე ასხამს წყალს. ბატონო ბესო, ჩანს, რომ თქვენი მსოფლმხედველობით ქალბატონ ნინო ბურჯანაძის აზრების გამტარებელი ხართ, მაგრამ მას პოლიტიკოსად არ მოიხსენიებთ. რატომ? თქვენი მიერ საკითხის საფუძვლიანი განხილვა ბევრ სამხედრო თუ არასამხედრო სპეციალისტს ნათელ წარმოადგენას უნდა უქმნიდეს იმ ურთულეს მომავალზე, რომელიც არა მხოლოდ საქართველოსა და ამიერკავკასიას, არამედ სრულიად მსოფლიოს ელის, მაგრამ იმის ნაცვლად, რომ განგაშის ზარები დაარსდეს მასმედიაში გამოქვეყნებულ წერილებზე, საზოგადოება დღეს, ხელისუფლება კი ყურსაც არ იბერტყავს — ძალი ყვეს, ქარავანი მიდის... და თქვენი შეფასებების, დებულებებისა და პროგნოზების ერთი დღის მოსახმარებელ მასალად მიჩნევა, ვფიქრობ, იმის ნიშანია, რომ ქვეყანას არაფერი ეშველება. არა მგონია, ბრძენი ბატონო ამირანოვის სიტყვები: „ჩვეულებრივად, ქართველები“ უფრო მეტად ჭრიდეს, ვიდრე ის ზუსტი პოლიტიკური ანალიზები, რომელიც თქვენს წერილებშია მოცემული.

რუბრიკა „ავი მუსაიფის“ ავტორ ლევან მხარბიშვილს წერილებში გამოთქმული შეგონებები დიდი ილიას „ბედნი-

ერი ერთან“ ასოცირდება. დავით მხეიძე საქართველოს რუსეთთან დაახლოებასა და ამ ქვეყანასთან მეგობრობის ხილის გადგებაზე ოცნებობს და ამასში ხელდასა დასამბოლოს დადარჩენის გზას. ეს ის დავით მხეიძეა, რომელიც მარაბისა და ზვიადის იდეებს გულმხურვალედ უჭერდა მხარს და გააფრთხილებით უტყუარ რუსეთის იმპერიას. ეს ის დავით მხეიძეა, რომლის საძიებელში, ამერიკელ როკ-მუსიკოსებთან ერთად, ჯონ კინე-დისა და ამერიკის დამფუძნებელი მამების სურათები ეკიდა, მაგრამ დრო ამერიკის წინააღმდეგ იმუშავა რუსეთის სასარგებლოდ. რიყზე მდგარ რონალდ რეიგანის ძეგლს პროტესტის ნიშნად მთელი კასრი საღებავი გადასხა და ხელში ცოცხი დააჭერინა, ხოლო ჯონ კინედის სურათის მაგიერ მინ სტალინის სურათი დაკიდა. მისი წერილი „იმპერია თუ ძლიერი მფარველი“ შეიძლება ნაიკითხო კვირიკეს ეკლესიაში შალისის ხატის წინ და ოდენა შიშიც არ დაგეუფლება, რომ ამ უძლიერესი ხატის წინაშე მოგონილს ან ცილისმამებელურს ამბობ.

ლოზუნგ „ჩაისუნთქეთ ამერიკის სული“-ს ხმალამოვლული მონიწილამდეგა იზა თამაზაშვილი თავისი გაზეთული წერილებით. მისი წერილი „ქართველ ხალხს ქვეყნის სათავეში ამერიკის კიდევ ერთი მონა არ სჭირდება“ არ არის გაკავასებული ქალის მეზობელ ქალთან ჩხუბის სცენის ასახვა, ეს საქართველოს ცრემლიანი ჭირისუფლობაა. ქალბატონ იზას ხმლით ხელში შეუძლია დაცვა თავისი ქვეყანა, ერი და კულტურა...

„ნაციონალური მოძრაობის“ მმართველობის პერიოდში საქართველოში მოქმედებდა ერთი მძლავრი ტელეარხი — „რუსთავი 2“, რომელიც, რა თქმა უნდა, პოლიტიკაზე იყო და „ნაციონალური მოძრაობისა“ და მისი დასავლელი პატრონების ინტერესებს ემსახურებოდა. ამასთანავე, საქართველოში მოქმედებდა მძლავრი, ასე ვთქვათ, საპროტესტო ტელეარხებიც — „იბედი“, „კავკასია“, „ოპიტივი“, „მასტრო“ და უმრავლესობა რაიონული ტელემაუწყებლობისა. დღეს კი საქართველოში მოქმედი ყველა რადიო თუ სტელევიზიონი არის კოლექტიური „რუსთავი 2“-ია, რადგან „თავისუფლებაც“ და მათი პატრონებიც.

კარგად მახსოვს ის დავიდარება, რომელიც მოჰყვა გაზეთ „კომუნისტი“ გამოქვეყნებულ სტატიაზე ქალაქ თელავში ოთხობობიანი ბინის კუთვნილებაზე. საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, სოციალისტური შრომის გმირი, მეხილეობა-მევენახეობის კათედრის გამგე ნიკოლოზ ხომეზურაშვილი, რომელსაც შვილი ამ ბინის ერთ ოთახს ედავებოდა, გაზეთმა მკაცრად გააკრიტიკა... კომპიუტერის პურის გაზეთის შემთხვევების შემდეგ გაზეთმა დაწერა, რომ „ჯგუფი“ შიგნით მდებარე საარეგულარეობა — კერძოდ, „ბოლოკა“. რაიონული კომიტეტი

გაგორბა

ლავრენტი ბერია მოითხოვდა სამხედრო ხარჯების შემცირებას, ზოგიერთი კვირად ღირებულებული პროექტის (მაგალითად, თურქმენეთის მთავარი არხის, ვოლგა-კალტიის არხის და სხვ.) დაფინანსებას შეწყვიტოს. ლავრენტი ბერიას დაჟინებული მოთხოვნით საბჭოთა კავშირი დათანხმდა კორეაში სამხედრო მოქმედებების შეწყვეტას და მოლაპარაკებების დაწყებას. იგი ცდილობდა იუგოსლავიასთან ურთიერთობის მოგვარებას, წინააღმდეგი იყო გერმანიის დამოკრებიული რესპუბლიკის შექმნის და მოითხოვდა გერმანიის ერთ სახელმწიფოდ გაერთიანებას. ყოველივე ეს „ცინი მისი“ თავიდან აცილების შესაძლებლობას იძლეოდა.

ლიტვიუროს (1952 წლიდან პრეზიდენტის) ნევერობის კანდიდატად, პოლიტიკური ნევერი გახდა 1946 წლის მარტში. იოსებ სტალინი ლავრენტი ბერიას ხელში დიდ ძალაუფლებას უყრიდა თავს. 1941 წლის 3 თებერვალს, ისე, რომ შინაგან საქმეთა სახალხო კომისიის თანამდებობა არ დაუტოვებია, ლავრენტი ბერია გახდა საბჭოთა კავშირის სახალხო კომისარ-თა საბჭოს (1946 წლიდან მინისტრთა საბჭოს) თავმჯდომარის მოადგილე. ამასთანავე, შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატის შემადგენლობიდან გამოიყო სახელმწიფო უშიშროების მთავარი სამმართველო და იგი დამოუკიდებელ სტრუქტურად, საბჭოთა კავშირის სახელმწიფო უშიშროების სახალხო კომისარიატად, გარდაიქმნა. 1941 წლის ივლისში, საბჭოთა კავშირზე გერმანიის თავდასხმის შემდეგ, შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატი და სახელმწიფო უშიშროების სახალხო კომისარიატი კვლავ გაერთიანდა შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატად, სახალხო კომისარის თანამდებობა ლავრენტი ბერიამ შეინარჩუნა.

1943 წლის აპრილში შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატს კვლავ გამოეყო სახელმწიფო უშიშროების სახალხო კომისარიატი.

საბჭოთა კავშირ-გერმანიის ომის დაწყების შემდეგ, 1941 წლის 30 ივნისს, შეიქმნა საგანგებო ორგანო — თავდაცვის სახელმწიფო კომიტეტი (თავმჯდომარე იოსებ სტალინი), რომლის ნევრი ლავრენტი ბერია იყო. 1944 წლის მაისიდან ლავრენტი ბერია დანიშნა თავდაცვის სახელმწიფო კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილედ. ამ თანამდებობაზე მან 1944 წლის სექტემბრამდე იმუშავა. როგორც თავდაცვის სახელმწიფო კომიტეტის ნევრი, ლავრენტი ბერია კონტროლს უწევდა სამხედრო მრეწველობას (არტილერიის, ნაღმსატყორცების, საავიაციო ძრავების, თვითმფრინავებისა და სხვ. წარმოებას).

1941-1945 წლებში შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატსა და სახელმწიფო უშიშროების სახალხო კომისარიატში ლავრენტი ბერიას უშუალო ხელმძღვანელობით მუშაობდა შემდეგი სტრუქტურული ერთეულები:

1. შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატის პირველი სამმართველო (საგარეო დაზვერვა);
2. შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატის მეორე სამმართველო (კონტრდაზვერვა);
3. შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატის მესამე სამმართველო (საიდუმლო — პოლიტიკური);
4. სახელმწიფო უშიშროების სახალხო კომისარიატის მეოთხე სამმართველო (ტერორი და დივერსია მტრის ზურგში);
5. შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატის მეცხრე სამმართველო (ურანის დაზვერვა, მოპოვება და გადაამუშავება);
6. სამხედრო კონტრდაზვერვა.

1944 წლის 3 დეკემბერს ლავრენტი ბერიას დავალა ურანის გამდიდრების მიზნით მიმდინარე სამუშაოების

ხელმძღვანელობა. 1945 წლის 25 აგვისტოდან 1953 წლის მარტამდე იგი სათავეში ედგა საბჭოთა კავშირის თავდაცვის სახელმწიფო კომიტეტთან (1946 წლიდან მინისტრთა საბჭოსთან) არსებულ ატომური ბომბის დამზადების მიზნით შექმნილ სპეციალურ კომიტეტს (ატომური ბომბი გამოსცადეს 1949 წლის 29 აგვისტოს).

1945 წლის 9 ივლისს ლავრენტი ბერიას მიენიჭა საბჭოთა კავშირის მარშლის მოდება, ხოლო 1949 წელს სტალინური პრემია გადასცეს.

1945 წლის 29 დეკემბერს ლავრენტი ბერიამ დატოვა საბჭოთა კავშირის შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარის თანამდებობა და მთელ დროს ახმარდა სახალხო კომისარის საბჭოში (1946 წლიდან მინისტრთა საბჭოში) მოღვაწეობას, ასევე ატომური ბომბის დამზადების მიზნით შექმნილი სპეციალური კომიტეტის ხელმძღვანელობას. საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის XIX ყრილობის (1952 წ.) შემდეგ იოსებ სტალინმა სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმთან შექმნა „ხელმძღვანელი ხუთეული“, რომ-

ლავრენტი ბერია ოჯახთან ერთად — შვილი სერგო, მამულე ნინო და რძალი მართა (მამსიმ გორაკის შვილიშვილი)

ლავრენტი ბერიას ბეჭედი — ნინო თიბუკაშვილის ასული გეგეჭორი (1905-1991), ტიბერიაშვილის სახელობის სოფლის მეურნეობის აკადემიის მენეჯერი თანამშრომელი, 1953 წლის ივლისში დააპატიმრეს და 1954 წლის ნოემბერში გადაასახლეს; პაუი — სერგო ბერია (დაიბადა 1925 წელს) იქალაქელი შეიქნა, დაღის გვარზე გადასულიყო. 1948-1953 წლებში იგი მუშაობდა საბჭოთა კავშირის მინისტრთა საბჭოსთან არსებულ მესამე მთავარი სამმართველოს №1 საკონსტრუქტორო ბიუროში. სერგო ბერია 1953 წლის 26 ივნისს დააპატიმრეს და 1954 წლის ნოემბერში გადაასახლეს. სივრცის გოლომდე აქტიურად იკვლავდა მემის მკვლელობის ისტორიას

ლის ნევრიც იყო ლავრენტი ბერია.

იოსებ სტალინის გარდაცვალების შემდეგ (1953 წლის 5 მარტი) ლავრენტი ბერიამ პოლიციელები შეინარჩუნა. იყო საბჭოთა კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის პირველი მოადგილე და, ამასთანავე, სათავეში ედგა 1953 წლის მარტში შინაგან საქმეთა და სახელმწიფო უშიშროების სამინისტროების გაერთიანების შედეგად შექმნილ ახალ სტრუქტურას — საბჭოთა კავშირის შინაგან საქმეთა სამინისტროს.

იოსებ სტალინის გარდაცვალების შემდეგ ახალი პოლიტიკური ლიდერი ვერ გამოიკვეთა. საბჭოთა კავშირის პოლიტიკური ხელმძღვანელობის სათავეში მოვიდა სამეფელი — ლავრენტი ბერია, გიორგი მალენკოვი და ნიკიტა ხრუშჩოვი. პირველი დღიდანვე მათ შორის ფარული ბრძოლა დაიწყო.

ლავრენტი ბერიას ინიციატივით, 1953 წლის 9 მაისს გამოცხადდა ამნისტია, რომლის ძალითაც სასჯელადსრულეების ადგილებიდან გათავისუფლდა 1,2 მილიონი ადამიანი, შეწყდა რამდენიმე გახმაურებული საქმის (მაგალითად, „ქეიმთა საქმის“, „მეგრეთა საქმის“) ძიება, სისხლის-

სამართლებრივი დევნა შეწყდა დაახლოებით 400 000 ადამიანის მიმართ.

ლავრენტი ბერია მოითხოვდა სამხედრო ხარჯების შემცირებას, ზოგიერთი კვირად ღირებულებული პროექტის (მაგალითად, თურქმენეთის მთავარი არხის, ვოლგა-კალტიის არხის და სხვ.) დაფინანსებას შეწყვიტოს. ლავრენტი ბერიას დაჟინებული მოთხოვნით საბჭოთა კავშირი დათანხმდა კორეაში სამხედრო მოქმედებების შეწყვეტას და მოლაპარაკებების დაწყებას. იგი ცდილობდა იუგოსლავიასთან ურთიერთობის მოგვარებას, წინააღმდეგი იყო გერმანიის დამოკრებიული რესპუბლიკის შექმნის და მოითხოვდა გერმანიის ერთ სახელმწიფოდ გაერთიანებას. ყოველივე ეს „ცინი მისი“ თავიდან აცილების შესაძლებლობას იძლეოდა.

ლავრენტი ბერიას პოლიტიკური კურსი პოპულარობას იხვეჭდა, რაც ხელს არ აძლევდა გიორგი მალენკოვსა და ნიკიტა ხრუშჩოვს, აგრეთვე, საბჭოთა პოლიტიკური და სამხედრო ელიტის სხვა წარმომადგენლებს — ვიარაღებს

მოლოტოვს, ნიკოლაი ზულანინს, ლაზარ კაბანოვიჩს, კლიმენტ ვოროშილოვს, გიორგი შუკოვსა და სხვ. საბჭოთა კავშირის პოლიტიკური და სამხედრო ელიტა ერთსულოვანი იყო საკითხზე, რომ კრემლში ქართველთა ბატონობა უნდა დასრულებულიყო. 54 წლის ლავრენტი ბერიას საბჭოთა კავშირის პოლიტიკური ხელმძღვანელობის სათავეში მოსვლა მათთვის ტრაგედიის ტოლფასი იყო. აცნობიერებდნენ, რომ ლავრენტი ბერიას გაპირველკაცება მათი კარიერის დასასრულს ნიშნავდა. ნიკიტა ხრუშჩოვმა შეძლო გიორგი მალენკოვის მიმხრობა, მას მხარს უჭერდნენ, აგრეთვე, პოლიტიკური და სამხედრო ელიტის ცნობილი წარმომადგენლები — ლაზარ კავანოვიჩი, ნიკოლაი ბულგანინი, გიორგი ჟუკოვი და სხვ.

ნიკიტა ხრუშჩოვის ინიციატივით ლავრენტი ბერიას წინააღმდეგ 1953 წლის ივნისში მოეწყო შეთქმულება. ამ შეთქმულებისა და ლავრენტი ბერიას მკვლელობის დეტალები დღემდე ცნობილი არ არის. არსებობს რამდენიმე ვერსია:

- I. ლავრენტი ბერიას თვითმფრინავი ბერლინიდან მოსკოვისკენ ფრენისას ჰაერში გაანადგურეს;
- II. ლავრენტი ბერია დააპატიმრეს მოსკოვში თვითმფრინავის დაშვებისთანავე და იქვე დახვრიტეს;
- III. ლავრენტი ბერია მოკლეს მოსკოვში, საკუთარ ბინაში, გერმანიიდან დაბრუნების შემდეგ;
- IV. ლავრენტი ბერია 1953 წლის 26 ივნისს დააპატიმრეს მოსკოვში სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმის სხდომაზე, გაასამართლეს და 1953 წლის 23 დეკემბერს დახვრიტეს.

ოთხი ვერსიიდან პირველი, მეორე და მესამე საყურადღებოა და დამატებით კვლევადიებას იმსახურებს. რაც შეეხება მეოთხე ვერსიას (დაპატიმრება, გასამართლება და ექვსი თვის შემდეგ დახვრეტა) ისეთი უსუსურია, რომ სერიოზული მსჯელობის საგნად არ შეიძლება იქცეს.

ლავრენტი ბერიას მეუღლე — ნინო თიბუკაშვილის ასული გეგეჭორი (1905-1991), ტიბერიაშვილის სახელობის სოფლის მეურნეობის აკადემიის მეცნიერი თანამშრომელი, 1953 წლის ივლისში დააპატიმრეს და 1954 წლის ნოემბერში გადაასახლეს. ვაჟი — სერგო ბერია (დაიბადა 1925 წელს) იქალაქელი შეიქნა, დაღის გვარზე გადასულიყო. 1948-1953 წლებში იგი მუშაობდა საბჭოთა კავშირის მინისტრთა საბჭოსთან არსებულ მესამე მთავარი სამმართველოს №1 საკონსტრუქტორო ბიუროში. სერგო ბერია 1953 წლის 26 ივნისს დააპატიმრეს და 1954 წლის ნოემბერში გადაასახლეს. სივრცის ბოლომდე აქტიურად იკვლევდა მამის მკვლელობის ისტორიას.

2000 წელს რუსეთის ფედერაციის უმაღლესმა სასამართლომ არ დააკმაყოფილა თხოვნა ლავრენტი ბერიას რეაბილიტაციის თაობაზე (საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს არქივი (III) ფონდი 14, აღწერა 11, საქმე №152).

(გაგრძელება შემდეგ ნომერში)

გაქვს სვანისი
საავტორო მუშაოები

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

რომ გაიძახით: „მიუხედავად იმისა, რომ ყველაფერი ეპროპული სტანდარტით გვაქვს აწყობილი, მართლაც მაინც უცხოეთში, მძიმე პირობებში საშუალოდ წაასვენა ურჩევნიანო“, ნამუსი ოდნავ მაინც არ განუხებთ? იმ უცხოეთში, პირობები მძიმეა თუ მსუბუქი, ადამიანებს 1 500-დან 2 000 ევრომდე უხდინან, ანუ, რასაც თქვენ სთავაზოვთ, იმაზე, სულ ცოტა, 10-ჯერ მეტს! აბა, ამისხენით: რატომ არის მათი საქციელი ასეთი მიუღებელი? თქვენ რომ თუნდაც 300-400 ევრო (დაახლოებით 700-დან 1 000 ლარამდე) შესთავაზოთ და ისინი მაინც უცხოეთში გაიქცევენ „ცოტა მეტს“ გულსთვის, მაშინ, კიდევ ვანდობას, მართალი იქნებოდით, მაგრამ, 1 500 ევროსა (4 ათასი ლარი დაახლოებით) და 440 ლარს შორის დიდ განსხვავებას რომ ვერ ამჩნევთ, დავიჯერო?

გუგულის უკვე იყიდა ზეთი...

გასული კვირა საქართველოს ხელისუფლების მხრიდან საკუთარ ხალხზე მიტანილი კიდევ ერთი უტიფარი საზოგადოებრივ-სოციალური იერიშით აღინიშნა. სააკაშვილის დედის ყოფილი დაქალისა და ამჟამად „ოცნების“ „დამრტყმელი“ დეპუტატის — გუგული მალრადის ნათქვამ ახალ უკვდავ ფრაზას — „ჩვენს ქვეყანაში დიდი არაფერი გაჭირვებაა, რადგან 10 ლარად ჯერ კიდევ შეიძლება 4 ბოთლი ზეთის ყიდვა“ — უმაღლეს მოწყვე პრემიერმინისტრ გიორგი კვიციანიშვილის მიერ დასავლეთ საქართველოში მომუშავე კერძო საწარმოების დათვალიერება და „ბრძნული“ დასკვნები იმის შესახებ, რომ „ოცნების“ სახელისუფლო გუნდი ზედმინევენით ასრულებს წინასაარჩევნო დაპირებებს ასეულობით ფაბრიკა-ქარხნის აშენებისა და უამრავი ახალი სამუშაო ადგილის შექმნის შესახებ. უბრალოდ, ქართველი ხალხია ზარმაცი და უმაქნისი, თორემ სამუშაო ადგილები ყრია თურმე.

ასეთი „პიარკამპანია“ თუ უტიფარი პროპაგანდა, რამდენიმე წელია, მიმდინარეობს და ტალღისებურად ხან მოიმატებს, ხან დროებით მიიძინებს ხოლმე. რამდენიმე წლის წინათ, სწორედ ანალოგიური აზრების გამო, ტელეკომპანია „იმედის“ ეთერში მცირე ინციდენტიც შექონდა ერთ-ერთ ქალბატონთან, რომელიც ამტკიცებდა, რომ საქართველოში თურმე სამსახურის შოვნა ძალიან ადვილია და ამისთვის მხოლოდ „სილაბუსის“ დაწერაა საჭირო.

საქართველოს პირობებში 700-800 ლარი მაინც უნდა იყოს, ადამიანს მუშაობად და ყოველდღიურ „კაბალად“ რომ უღირდეს! 400 ლარი შეიძლება ვინმემ მაშინ გადაგიხადოს, სამ დღეში ერთხელ ცვლებში თუ გამუშავეს.

მაგრამ განა ვინმეს ადარდებს ადამიანის ჯანმრთელობა და მისი ორგანიზმის გამოფიტვის რისკი? როგორც ჩანს, ხელისუფლებამ უკვე გადაწყვიტა, ხალხს ჩააგონოს, რომ „ოცნება“ ყველა დაპირებას პირნათლად ასრულებს, ფაბრიკა-ქარხნებსაც ხსნის და სამუშაო ადგილებსაც ქმნის, მაგრამ ზარმაცი და მუქთახორა ქართველებს უცხოეთში მძიმე სამუშაოებზე წასვლა ურჩევნიათ. ისიც ნათელია, რომ ხელისუფლების „ფრთხილებმა“ არის მოქცეული არა-ერთი მედიასამუშაო, რომლებმაც გასულ კვირაში ინტენსიურად დაიწყეს ამ აზრის კულტივაცია.

ქუთაისელები სიმონიძის მონებს ეძახიან;
* „იმიტომ ვერ ავსებენ ვაკანსიებს, რომ 2-3 თვეზე მეტს ვერაფერს ძლებს მაგ ჯოჯოხეთში. მიდიან გაჭირვებული ადამიანები, იწყებენ მუშაობას, მერე ჯანმრთელობადაზიანებულები გარბიან მაქედან“.

ჯერ ერთი, „სილაბუსიანი“ უმუშევარიც უამრავი ვიცი, მაგრამ, თუნდაც ასე იყოს, ვისაც „სილაბუსის“ წერა არ შეუძლია, იმან რა ქნას? სიტყვამ მოიტანა და ბარემ აქვე ვიტყვი: როდესაც სოციალური ადგილში შესაბამისი შინაარსის სტატუსი გამოვავლენე, ერთი პიროვნება გამოემხმარა: „მე მაქვს 20 ვაკანსია, 1 500 ლარს ვიხდი თვეში და არ მოდის არავინ“. როგორც საბოლოოდ გაირკვა, ეს ადამიანი 1 500 ლარს სთავაზობდა გამოცდილ ოსტატებს, რათა, ფაქტობრივად, მთელი საქმე შეესრულებინათ და მერე „დამსაქმებელს“ მათი ნაწილი სამმაგ ფასში გაეყიდა. საინტერესოა, რატომ იზამს ოსტატი ამას, როდესაც თვისი დამზადებული პროდუქცია თავადვე შეუძლია გაყიდოს და ორჯერ მეტი თანხა მიიღოს?! როდესაც ამ „მენარმეს“ შეკითხვა დაავსე: „არაოსტატს“, ანუ არაკვალიფიციურ მუშახელს რამდენს უხდით-მეთქი, მან მიკიბ-მოკიბვა დაიწყო, — „კომპეტენტი“ არ ხარ წარმოების საკითხებშიო. გაუგებარია, რა „კომპეტენტურობა“ სჭირდება იმის მიხედვრას, რომ ამ „წარმოებაში“ დამხმარე მუშები საერთოდ არ ჰყავთ, რადგან ოსტატს ეკისრება დაპროექტებინდეს ბოლო ქანჭიკამდე ყველაფერი, რათა „მუშის ანაზღაურება“ დაიზოგოს. აი ასეთი ადამიანიც ენევიან პროპაგანდას, რომ საქართველოში „სამსახურები ყრია“, უბრალოდ, თურმე ქართველი ხალხია ზარმაცი.

გვებგვერდებზე განთავსებულ მასალებს სათაურები ასეთი აქვს: „სამუშაო ადგილები გვაქვს, ხალხი კი არ ვიხი“. ამას აცხადებს ქუთაისი გახსნილი სამკერვალო ფაბრიკა „იმერის“ ხელმძღვანელი მანია სიმონიძე. „რომ გვახსენებთ ხოლმე დაპირებებს ფაბრიკა-ქარხნების გახსნის შესახებ, აი ჩვენ ვხსნით მათ, საქართველოს მოსახლეობას კი მაინც უცხოეთში, მძიმე პირობებში სამუშაოდ წასვლა ურჩევნია“, — ბანს აძლევს პრემიერმინისტრი. „ქუთაისში, სამკერვალო ფაბრიკაში 50 ვაკანტური ადგილია, მიუხედავად ამისა, მსურველები არ ჩანან“, — ასეთი ტრაგიკული ტონით იწყებს სტატიას ჟურნალისტი...

მოდი, მივყვეთ და ვნახოთ, რას ჰპირდება ქალბატონი მათა სიმონიძის „ბიზნეს-სა-მოთხე“ იქ დასაქმების მსურველ „ზარმაცებს“: შრომის ანაზღაურება, ანუ ხელფასი — 440 ლარი; სამუშაო გრაფიკი — ყოველდღე, კვირის გარეშად, დღის 9 საათიდან საღამოს 6-მდე, ანუ 9-საათიანი სამუშაო დღე.
ზომ მოიხიბლეთ? თანაც, ნახეთ, რა საყვარლად ამბობს ქალბატონი მათა: „ყველაფერი უნდა იყოს, რაც ჩვენს ქვეყანაშია“. შრომის ანაზღაურება, ანუ ხელფასი — 440 ლარი; სამუშაო გრაფიკი — ყოველდღე, კვირის გარეშად, დღის 9 საათიდან საღამოს 6-მდე, ანუ 9-საათიანი სამუშაო დღე.
ზომ მოიხიბლეთ? თანაც, ნახეთ, რა საყვარლად ამბობს ქალბატონი მათა: „ყველაფერი უნდა იყოს, რაც ჩვენს ქვეყანაშია“.

რომ გაიძახით: „მიუხედავად იმისა, რომ ყველაფერი ეპროპული სტანდარტით გვაქვს აწყობილი, მართლაც მაინც უცხოეთში, მძიმე პირობებში საშუალოდ წაასვენა ურჩევნიანო“, ნამუსი ოდნავ მაინც არ განუხებთ? იმ უცხოეთში, პირობები მძიმეა თუ მსუბუქი, ადამიანებს 1 500-დან 2 000 ევრომდე უხდინან, ანუ, რასაც თქვენ სთავაზობთ, იმაზე, სულ ცოტა, 10-ჯერ მეტს! აბა, ამისხენით: რატომ არის მათი საქციელი ასეთი მიუღებელი? თქვენ რომ თუნდაც 300-400 ევრო (დაახლოებით 700-დან 1 000 ლარამდე) შესთავაზოთ და ისინი მაინც უცხოეთში გაიქცევენ „ცოტა მეტს“ გულსთვის, მაშინ, კიდევ ვანდობას, მართალი იქნებოდით, მაგრამ, 1 500 ევროსა (4 ათასი ლარი დაახლოებით) და 440 ლარს შორის დიდ განსხვავებას რომ ვერ ამჩნევთ, დავიჯერო?

კიდევ ერთხელ გავუსვამ ხაზს ძირითად სათქმელს, რომ მერე ვინმემ არ თქვას, თითქოს ქართველ ბრუნსმენებს თანამშრომლებისთვის იმხელა ხელფასების გადახდას ვაიძულებდნენ, რამდენის საშუალებაც არ აქვთ. არა, ბატონებო! მე თქვენ არ გინესებთ და არც მოვითხოვ თქვენგან, რომ ხელფასები ჩემი მოწოდების შედეგად გავსცეთ. გაეცით იმდენი, რამდენიც შეგიძლიათ და რამდენსაც ნამუსი თუ კეთილგონიერება გიკარნახებთ. დაძალების უფლება არავის

სამაგიეროდ, პრემიერმინისტრი და ქალბატონი სიმონიძე არიან ნამეტანი „შენუხებელი“ ქართველთა „უსაქმურობითა“ და „მუქთახორობით“. როგორც ჩანს, სამუშაო ადგილები არაფერი შუაშია და ძირითადი ხალხის პრობლემა გვერდის უფრო ღრმად არაფერი შუაშია აქ რეალური უმუშევრობა. რადგან მათ ისევ უცხოეთში გაიქცევიან ურჩევნიანო სამუშაოებში, — მოთქვამენ ისინი.
ისე, შეიძლება დავეთანხმო კიდევ იმ ნაწილში, რომ ქართველი საზოგადოების პრობლემა მართლა უფრო ღრმაა. ეს პრობლემა მაშინ მოგვარდება, როდესაც ხალხი აისვით „ბიზნესმენებსა“ და „პოლიტიკოსებს“ თმით ითრევს და ნათლად გაავებინებს, რომ ადამიანების ასე ხელაღებით მანძილზე საბოლოოდ არავის შერჩება!

არადა, რეალურად, მინიმალური ხელფასის განსაზღვრა სწორედ ყველაზე არაკვალიფიციური კადრის ანაზღაურებით იწყება და ის, ნესით,

ეს თვალნათელია, მაგრამ ვინმე რომ არ შემოგვედავოს,

ქალბატონო მათა! თუ ვერ გავეთ, ავიხსნით: ეგ პირადად თქვენი და მაგ ვითომ საწარმოს პრობლემებია და ვერაფერი შეგედავებათ. შესაძლებელია, მაგდენის გადახდაც არ შეეძლოს რომელიმე დანესებულებას, მაგრამ, თქვენს პრობლემებს რომ მიხედვით

კიდევ ერთხელ გავუსვამ ხაზს ძირითად სათქმელს, რომ მერე ვინმემ არ თქვას, თითქოს ქართველ ბრუნსმენებს თანამშრომლებისთვის იმხელა ხელფასების გადახდას ვაიძულებდნენ, რამდენის საშუალებაც არ აქვთ. არა, ბატონებო! მე თქვენ არ გინესებთ და არც მოვითხოვ თქვენგან, რომ ხელფასები ჩემი მოწოდების შედეგად გავსცეთ. გაეცით იმდენი, რამდენიც შეგიძლიათ და რამდენსაც ნამუსი თუ კეთილგონიერება გიკარნახებთ. დაძალების უფლება არავის

სიმართლე რომ ითქვას, მცირედ, მაგრამ ამის ნიშნები უკვე არსებობს კიდევ საზოგადოებაში — თუ ბევრ რამეს ვერ მიხვდება „უცნება“, თუ გონს არ მოეგება და გუგულისნაირ „პოლიტიკოსებს“ არ მოიშორებს ან მხოლოდ მათა სიმონიძის მსგავს „ბიზნესმენებს“ დაეყრდნობა, არ არის გამორიცხული, ამ ხელისუფლებამ იმ მანიაკ ხელისუფლებას უარესადაც კი დაამთავროს მოღვაწეობა...
ერთმა „ფეისბუქ“-მომხმარებელმა მოსწრებულად შენიშნა: „ბერლოუს (ბიძინას), მგონი, მართლა ცუდად აქვს საქმე, რადგან ანუშკამ (გუგულის) როგორც ჩანს, უკვე იყიდა ზეთი!“

SOS

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

კოლო AEDES ALBOPICTUS-ი საქართველოში აღრე არ შეუზღვევიათ, სოლო ყვითელი ციეზ-ცხელეზის კოლო ზოლოს 60 წლის წინათ ნახეს. ახლა კი საქართველოში, ხსენებული კოლოზის ბინადრობისთვის არაბიკურ აღგილას, ამ მწერიზის არსეზოზა დაღასტურეზულია დაავადეზეზის პრევენციისა და კონტროლის ევროპული ცენტრის მიერ. 2014 წლიდან, როდესაც პენეტრონის პროგრამა დაიწყო, კოლოზი — AEDES ALBOPICTUS-ი და AEDES AEGYPTI-ი გარდა კრასნოდარის მხარესა (რუსეთი) და თურქეთშიც.

წელიწადი არ გავა, საქართველოში სიცოცხლისთვის სახიფათო დაავადების ეპიდემიამ არ იფეთქოს. ქვეყანა, ფაქტობრივად, ვირუსული დაავადებების კერად იქცა: ფრინველის გრიპი, ღორის გრიპი, რომელმაც, სხვათა შორის, ერთდროულად იფეთქა საქართველოში, რუსეთსა და უკრაინაში (კიევისა და დონბასის რეგიონში), ჯილეხი, ყირიმ-კონგოს ჰემორაგიული ციეზ-ცხელეზა „ყვავილის“ მსგავსი უცნობი დაავადეზა, დენგესა და კოქსაკის ვირუსები, ვირუსული მენინგიტი... ახლა კი საქართველოს მოსახლეობას კვლავ ემუქრება წითელა, რომლის ეპიდემიამაც ბოლოს 2013-2014 წლებში იფეთქა და რამდენიმე ადამიანის სიცოცხლე შეინარა.

„2018 წლის დასაწყისში აღინიშნება წითელას შემთხვევების ზრდის დინამიკა. მხოლოდ იანვარში საქართველოში გავიქვს წითელას 102 შემთხვევა, 84% ამ შემთხვევებისა აღირიცხა აჭარის რეგიონში, სადაც, ეპიდეფეთქების შეკავების მიზნით, უკვე ერთი თვეა, მიმდინარეობს ინტენსიური ღონისძიებები. წითელა მწვავე ინფექციური დაავადებაა, ვირუსული, რომელიც ინვექსს საკმაოდ სერიოზულ გართულებებს როგორც ფილტვების, ასევე სხვადასხვა მხრივ, რიგ შემთხვევებში, სამწუხაროდ, არის სავალალო შედეგიც. ჩვენს ქვეყანაში 2004-2005 და 2013-2014 წლებში გვქონდა საკმაოდ სერიოზული ეპიდეფეთქებები. პირველი აფეთქებისას იყო წითელას 8000-მდე შემთხვევა, ხოლო მეორე ეპიდეფეთქებისას — 11 000. ჩვენ დროულად უნდა დავინყოთ ე.წ. შემაკავებელი ღონისძიებები, რათა კვლავ არ მივიღოთ წითელას ეპიდემია. წითელას პრევენციის ერთადერთი საშუალება არის ვაქცინაცია. დამცველობითი ეფექტი წითელას აცრისა ძალიან მაღალია“, — განაცხადა ლევან სავარელიძის სახელობის დაავადებათა კონტროლის ეროვნული ცენტრის ხელმძღვანელმა ამირან გამყრელიძემ 30 იანვარს სპეციალურად გამართულ პრესკონფერენციაზე.

მონაწილეობის ბიოლოგიური პროგრამის „ბიუჯეტი 2,1 მლრდ დოლარს შეადგენს და მას აფინანსებს უსაფრთხოების მუქარების შემცირების სააგენტო (DTRA), დეკლარირებული მიზნებია: ვირუსების აღმოჩენის შესაძლებლობების განვითარება და მათი სწრაფი განეიტრალების ორგანიზება. სინამდვილეში, ასე არ არის, მაგრამ პასუხისმგებლობის დაკისრება აშშ-ისთვის, რომელიც არღვევს გაეროს კონვენციას ბიოლოგიური იარაღის აკრძალვის შესახებ, პრაქტიკულად შეუძლებელია, რადგან აშშ არ აღიარებს სისხლის სამართლის საერთაშორისო სამართალს.

კიდევ ერთი ეპიდემიის აფეთქება უბრალო შემთხვევითობაა თუ ვირუსული დაავადების ხელოვნურად გავრცელების მცდელობა? რა ცდებს ანარმოებს ე.წ. ლუგარის ლაბორატორიაში აშშ-ის თავდაცვის სამინისტრო? — ამ საკითხებს ბოლო წლებში არაერთი წერილი მიუძღვნა „საქართველო და მსოფლიო“ და ვითარების შესაფასებლად არაერთი ინტერვიუ ჩამოართვა სპეციალისტებს.

ალსანიშნავია, რომ ლუგარის ლაბორატორიიდან მომდინარე საფრთხეებზე საჯაროდ პირველი აღაპარაკდა მიხეილ სააკაშვილის ყოფილი მრჩეველი, ამერიკელი ჟურნალისტი ჯოჯორი სილვერმანი, რომელმაც ჩვენი გაზეთისთვის 2016 წელს მიცემულ ინტერვიუში („საქართველო და მსოფლიო“ №2, 2016 წ.) განაცხადა, რომ 2014 წელს ლუგარის ლაბორატორიის თანამშრომლები მოინამდნენ და ინფიცირებული პერსონალი გადაიყვანეს პირველი კლინიკურ (ე.წ. არამიანცის) საავადმყოფოში, მაგრამ ინფორმაცია დღემდე მკაცრად გასაიდუმლოებულია:

„ეს ინფორმაცია მომანოდეს საავადმყოფოს თანამშრომლებმა. მითხრეს, რომ დამუქრენ, ამ შემთხვევაზე არავისთვის ეთქვათ. რომც ვიცოდე ამ ადამიანების ვინაობა, მაინც არ გავამჟღავნებდი. შემიძლია ვთქვა მხოლოდ ის, რომ ლუგარის ლაბორატორიიდან რამდენიმე ადამიანი საავადმყოფოში გადაიყვანეს. ამ სუსთქვის პროკლემაში ჰქონდათ, ვინაიდან ლაბორატორიის მიღგაყვანილობიდან მოხდა გაშორება. მაღლობა ღმერთს, ყველა ცოცხალი გადარჩა. საავადმყოფოს ხელმძღვანელობაც გააფრთხილეს, ამ ამბის შესახებ არავისთან ესაუბრათ. ერთი რამ კი შემიძლია ვითხრა: ეს ლაბორატორია არ დაარსებულა იმისათვის, რომ ქართველებს ემართათ და იქ

რა კავშირი ლიუგარის ლაბორატორიის გადაგზავნა გუჯარს და ლუგარის ლაბორატორიაში მომუშავე ორი ფილიპინელი სპეციალისტის დაღუპვას შორის, როგორ უსახეზებს «საქართველო და მსოფლიო» წლები წინათ ნერდა

ფილიპინური სიკვდილის გუჯარსი, ყირიმ-კონგოსა და ყვითელი ციეზ-ცხელეზის კოლოზი ლუგარის ლაბორატორიაში

ფილიპინური გუჯარის გავრცელების არეალი საქართველოსა და დაღესტანში

საქართველოში წითელას გავრცელებაზე ამირან გამყრელიძის განცხადებამდე ორიოდე დღით ადრე ინტერნეტში გამოქვეყნდა ბულგარელი ჟურნალისტის, დილიანა ბანიტანციის მასალა, რომელიც საქართველოში მოქმედ ლუგარის ლაბორატორიის ეძღვნება და რომელშიც ძალიან შემაშფოთებელი ინფორმაციაა ჩვენი ქვეყნის მოსახლეობისთვის.

აი ამონარიდები ამ ვრცელი მასალიდან:

„საქართველო: ბიოლაბორატორია დილაბორატორია საზარდოში“

როჩარდ ლუგარის სახელობის საზოგადოებრივი ჯანდაცვის კვლევითი ცენტრი — ეს არის პენტაგონის ბიოლაბორატორია საქართველოში; განლაგებულია „გაზინის“ სამხედრო ბაზიდან 17 კილომეტრში; კვლევებს ანარმოებს პენტაგონის სამედიცინო კვლევების ქართული შენაერთის (USAMRU-G) ბიოლოგები, დაქირავებულ სამოქალაქო მეცნიერებთან ერთად. ლაბორატორიის მასაზე დონეზე ხელი მიუწვდებათ მხოლოდ აშშ-ის მოქალაქეებს, რომლებსაც აქვთ უფლება შეიყვანონ საზოგადოებრივი ჯანდაცვის ცენტრის შექმნას, რომელიც 2011 წლის 18 მარტს გაიხსნა და რომელშიც ძალიან საშიშ ბაქტერიებსა და ვირუსებს უტარებენ ცდებს. სხვათა შორის, წითელას ვირუსის გავრცელება დაიწყო აჭარიდან, სადაც ქალაქ ქობულეთში მუშაობს ლუგარის ლაბორატორიის ერთ-ერთი ფილიალი.

სამხედრო სააგენტო DTRA-მ სამუშაოების შესრულების დიდი ნაწილი კერძო კომპანიებს გადააბარა, რომლებიც ანარმოებლობს აშშ-ის უოლტერ რიდის უნივერსიტეტთან. რაოდენ გასაკვირიც უნდა იყოს, ამ უნივერსიტეტს არა სამედიცინო, არამედ სამხედრო პროფილი აქვს. ინტერნეტში ამ უნივერსიტეტის შესახებ ინფორმაცია თითქმის არ მოიპოვება, მიუხედავად იმისა, რომ დღეს, 21-ე საუკუნეში, ყველაფერზე არსებობს მასალა. ეს კიდევ ერთი დამატებითი კითხვის ნიშანია ლუგარის ლაბორატორიის თემის გარემოში, — განაცხადა ჯეფრი სილვერმანმა.

ქართველები დასაქმებულიყვნენ... საკითხავია: რისთვის სჭირდებათ ამერიკულ საზოგადოებაში ლაბორატორია საქართველოში? ამას გარდა, არავინ იცის, რეალურად რა ხდება და რა კვლევები ტარდება ამ ლაბორატორიაში — ახალი შტამები გამოჰყავთ, ცდებს ატარებენ თუ არსებულ შტამებზე ანარმოებენ დაკვირვებას? ამერიკელებს ერთი დოლარის ინვესტიციაც კი არ განუხორციელებიათ ქართულ ეკონომიკაში და, რადგან ლუგარის ლაბორატორიაში ამდენი თანხა დახარჯეს, ეს უკვე ნიშნავს, რომ მათ სერიოზული ინტერესი აქვთ... ყველაზე მეტ კითხვას აჩენს ის, რატომ გადაიხადეს ამერიკელებმა ამ ლაბორატორიისთვის ამხელად თანხა, თორემ ლაბორატორიის, სამეცნიერო კვლევითი ცენტრისა და სასწავლო დაწესებულების დაფუძნებაში ცუდი არაფერია. უბრალოდ, როცა პირველად ამ ლაბორატორიის სამართლებრივი საბაზისი დაარსდა, როცა პირველად დაიწყო მისი მართვა და მართვა დაიწყო, როცა დაიწყო მისი მართვა და მართვა დაიწყო, როცა დაიწყო მისი მართვა და მართვა დაიწყო...

რია, გუნებრივია, ეს ყველაფერი საუკმაღლესი მკვლევარების კართველ საზოგადოებაში... საქართველოში ამ ლაბორატორიის განსახსნელად და შემდგომში უკვე მის ასამუშაველად 300 მილიონი აშშ დოლარი დახარჯა პენტაგონმა. თვით ლუგარის ლაბორატორიის შესახებ საქართველოს მოსახლეობის უმრავლესობას ან საერთოდ არ აქვს წარმოდგენა, ან მხოლოდ მინიმალური ინფორმაცია ფლობს. რეალურად კი, აქ ბევრი გარემოება ინვექსს ინტერესს. მაგალითად, 2013 წელს ამ ლაბორატორიის ხელმძღვანელი იყო გიორგი მადლაფერიძე, რომელიც თავის დროზე ზოოვეტში სწავლობდა და მის მეცნიერულ ნამუშევრებზე ინფორმაცია არ მოიპოვება. ადრე ამ თანამდებობას საბარდო მადლაფერიძე დაჰყავდა. რა კავშირი მდებარეობს ლაბორატორიისა და დაღესტანის შორის, ამერიკელებმა უკეთ იცინან. შეგახსენებთ, ეს ის ანა ყვანია, რომელიც აშშ-ის საელჩო საქართველოში საკმაოდ კარგ ნოტ-

ას აგზავნიდა სახელმწიფო დეპარტამენტში. ეს მომონერა „ვიკილიქსმა“ გამოაქვეყნა და ყველასთვის ხელმისაწვდომია. დირექტორის მოადგილის თანამდებობას კი ვინმე მახტანა პერიაშვილი იკავებდა, რომელიც კავკასიის უნივერსიტეტის კურსდამთავრებულია. ლუგარის ლაბორატორიაში დღეს ფონდ „ლი საზოგადოება — საქართველოში“ მუშაობდა. კავშირი მის წინა და ახალ სამუშაო ადგილებს შორის ყველასთვის ნათელია. ყველა ქვეყანაში და მათ შორის საქართველოში დაარსებული ლუგარის ლაბორატორია აქტიურად თანამშრომლობს აშშ-ის უოლტერ რიდის უნივერსიტეტთან. რაოდენ გასაკვირიც უნდა იყოს, ამ უნივერსიტეტს არა სამედიცინო, არამედ სამხედრო პროფილი აქვს. ინტერნეტში ამ უნივერსიტეტის შესახებ ინფორმაცია თითქმის არ მოიპოვება, მიუხედავად იმისა, რომ დღეს, 21-ე საუკუნეში, ყველაფერზე არსებობს მასალა. ეს კიდევ ერთი დამატებითი კითხვის ნიშანია ლუგარის ლაბორატორიის თემის გარემოში, — განაცხადა ჯეფრი სილვერმანმა.

SOS

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

საქართველოში ყირიმ-კონგოს ციებ-ცხელებით 34 ადამიანი დაინფიცირდა, მათ შორის 4 წლის ბავშვი. ინფიცირება უმეტესად 3 ბარდანიცვალზე დაკავშირებული მდებარეობის მიხედვით დაფიქსირდა. ადგილობრივი მედიცინის დახმარებით მოხდა მათი განხილვა, მათ შორის, სოფელ სიხავედის, რომელიც აღმოჩნდა ციებ-ცხელებით, მხოლოდ ერთი იყო დაზარალებული, ხოლო სოფლებში განხილვის შემდეგ, რომ ადამიანებს ვირუსი ცხოველებისგან გადაეცა, ცხოველების სისხლის სინჯვაზე უარყოფითი შედეგი აჩვენა. ამრიგად, შეიძლება ითქვას, რომ ვირუსი გავრცელდა არა ბუნებრივად, არამედ ხელოვნური გზით და დრო, რომლის განმავლობაშიც ადამიანები დაინფიცირდნენ, ემთხვევა პენტაგონის სპეციალიზებული პროექტების განხორციელების პერიოდს საქართველოში.

341,5 მლნ-იანი კონტრაქტი მოიპოვა. CH2M Hill-ის შესახებ წარდგენით ინფორმაციაში ნათქვამია, რომ ამერიკული კომპანია უზრუნველყოფს ბიოლოგიური აგენტების შენახვას ლუგარის ცენტრში და სამუშაოების შესასრულებლად დაქირავებული ჰყავს გადამდგარი სამხედრო ბიოლოგები, ისინი CH2M Hill-მა დაქირავა Battela Memorial Institute-ში, რომელიც, დიდი ხანია, მონაწილეობს პენტაგონის ბიოპროგრამებში. Battela Memorial Institute კვლევას და ცდებს ჩასატარებლად ძლიერ ტოქსიკურ ქიმიურ და პათოგენურ ბიოაქტიურ ნივთიერებებს იყენებს.

ბუზები ფილიპინებიდან საქართველოსა და დაღესტანში

2014 წელს ლუგარის ცენტრის აღჭურვილ მწერების გასამრავლებელი სპეციალური დანადგარებით და დაიწყეს სამი პროექტი ქვიშის ბუზების შეგროვებასა და მათი ინფექციურების დონის ტესტირებაზე. ერთ-ერთ პროექტს ეწოდებოდა „საქართველოსა და კავკასიაში ქვიშის ფლებოტომიური ბუზების ბარკოდირების (მეთოდი, რომლითაც დნმ-ში განისაზღვრება ორგანიზმის მიდრეკილება ამა თუ იმ ტოქსინისადმი — ნ.კ.) შესახებ ცოდნის ამაღლება“. ქვიშის ბუზები ცნობილია იმით, რომ ნერწყვით გადააქვთ საშიში პარაზიტები, რომლებიც კბენის შემდეგ ადამიანის სისხლში ხვდება და ლეიშმანიოზს იწვევს. თუ ამ დაავადების სანივალმდეგო მკურნალობა დროულად არ ჩატარდა, სიკვდილი გარდაუვალია. ქვიშის ბუზების პენტაგონი „ცივი ომის“ პერიოდში დაინტერესდა. აშშ-ის თავდაცვის სამინისტროს 1967 წლის ანგარიშში „აზიასა და სსრკ-ის ევროპულ ნაწილში სამედიცინო მნიშვნელობის მწერების შესახებ“ მითითებულია, რომ ეს ბუზები ბინადრობენ ფილიპინებზე.

ამერიკის არმიის გასაჯაროებული მოხსენებებიდან ირკვევა, რომ 1970 და 1972 წლებში პენტაგონმა რამდენიმე ექსპერიმენტი ჩაატარა პროგრამა Whitecoat-ის ფარგლებში: მოხალისეები დააკვირნენ ინფიცირებულ ქვიშის ბუზებს. ეს ბიოთავდაცვითი პროგრამა 1954-დან 1973 წლამდე ხორციელდებოდა. მისი ოფიციალურად დახურვის მიუხედავად, პენტაგონის სამედიცინო კვლევების შენახვით 1982 წელს მაინც ჩატარა ექსპერიმენტი და შეისწავლა, შეუძლია თუ არა ქვიშის ბუზებს დაავადების გადატანა, მაგალითად, რიფტ ვალისა და დენგის ციებ-ცხელებების.

ნიმუხდობლივია, რომ ლუგარის ცენტრში კვლევის დაწყებიდან ერთი წლის შემდეგ თბილისელთა შორის საქართველოში მცხოვრებ 34 ადამიანს შეეყარა ეს სნეულება. საქართველომ ციმბირის წყლულის საწინააღმდეგო აუცილებელი აცრები 2007 წელს შეწყვიტა. შედეგად დაავადების დონემ პიკს 2013 წელს მიაღწია. სწორედ ამ წელს დაიწყო ნატომ ლუგარის ცენტრში ციმბირის წყლულის საწინააღმდეგო ვაქცინის შესწავლა. ციმბირის წყლული — ეს არის ბიოლოგიური აგენტების

ყვითელი ციებ-ცხელების გამოწვევით კოლონიის ახალი საფორმები

როგორ სერიოზულ მნიშვნელობას ანიჭებს პენტაგონი ბიოლოგიურ იარაღს, ჩანს აშშ-ის თავდაცვის სამინისტროს 1981 წლის ნაწილობრივ გასაჯაროებული მოხსენებიდან. ამ მოხსენებაში სამხედრო უწყების სპეციალისტებმა მონიშნალებდნენ დიდ ქალაქზე შესაძლო ბიოლოგიური თავდასხმის ეკონომიკური ეფექტიანობის სამი სცენარი შეადარეს: **ჰაერიდან და მიწიდან ერთდროულად 16 შეტევა ყვითელი ციებ-ცხელების გადამტანი კოლონიებითა და აეროკოლონიებით.** ანგარიში ლაპარაკი არ არის ყველა ოპერაციის დეტალებზე, მაგრამ, მოყვანილია დანახარჯები აეროზოლებით შეტევისას: **625 ათასი ადამიანის განადგურების შემთხვევაში, თითოეულის სიკვდილი პენტაგონს 29 ცენტი დაუჯდება. თუ მსხვერპლის რაოდენობა 10-ჯერ ნაკლები იქნებოდა, თითოეული სიცოცხლის ღირებულება 2,86 დოლარს მიაღწევდა.** ანგარიშში კვლავ საიდუმლოდ დარჩა თავი; „ყვითელი ციებ-ცხელების გადამტანი კოლონიების მასობრივი წარმოება“. და სრულიად შესაძლებელია, რომ პროგრამის ამ ნაწილის განხორციელება კვლავ გრძელდება. ყვითელი ციებ-ცხელების კოლა (Aedes Aegypti) ტროპიკული ციებ-ცხელების, აგრეთვე, ჩიკუნგუნიასა და ზიკას ვირუსების გადამტანია. აღსანიშნავია, რომ ზიკას ვირუსი ახალშობილებში გენეტიკურ ცვლილებებს იწვევს.

ამ დაავადების გადამტანის სისხლისმწოველი კოლონიების კიდევ ერთი სახეობა — Aedes Albopictus-ი. ამ ტროპიკული მწერების ორივე სახეობას 2014 წლიდან აგროვენ და იკვლევენ ლუგარის ცენტრში. პროგრამის სახელწოდებაა „ვირუსი და სხვა არბოვირუსები საქართველოში“.

კოლა Aedes Albopictus-ი საქართველოში ადრე არ შემოღწევია, ხოლო ყვითელი ციებ-ცხელების კოლა ბოლოს 60 წლის წინათ წახვდა. ახლა კი საქართველოში, სხეინებული კოლონიის ბინადრობისთვის არატიპურ ადგილას, ამ მწერების არსებობა დადასტურებულია დაავადებების პრევენციისა და კონტროლის ევროპული ცენტრის მიერ. 2014 წლიდან, როდესაც პენტაგონის პროგრამა დაიწყო, კოლონიები — Aedes Albopictus-ი და Aedes Aegypti-ი გაჩნდა კრასნოდარის მხარესა (რუსეთი) და თურქეთშიც.

ლუგარის ლაბორატორია თბილისში

ქვიშის ბუზები სწრაფად იმით, რომ ნერწყვით გადააქვთ საშიში პარაზიტები, რომლებიც კბენის შემდეგ ადამიანის სისხლში ხვდება და ლეიშმანიოზს იწვევს. თუ ამ დაავადების სანივალმდეგო მკურნალობა დროულად არ ჩატარდა, სიკვდილი გარდაუვალია. ქვიშის ბუზებით კენტაგონი «ცივი ომის» პერიოდში დაინტერესდა. აშშ-ის თავდაცვის სამინისტროს 1967 წლის ანგარიშში «აზიასა და სსრკ-ის ევროპულ ნაწილში სამედიცინო მნიშვნელობის მწერების შესახებ» მითითებულია, რომ ეს ბუზები ბინადრობენ ფილიპინებზე

(„საქართველო და მსოფლიო“ №6, 2016 წ.)

დან ერთ-ერთი, რომელსაც აშშ ბიოლოგიურ იარაღად იყენებდა წარსულში. 2014 წელს საქართველოში აღირიცხა ყირიმ-კონგოს ჰემორაგიული ციებ-ცხელება (CCHF). ამ დაავადებას ასე ემთხვევა უნოდეს, რომ შემთხვევა პირველად 1944 წელს გამოვლინდა ყირიმის ნახევარკუნძულზე, 1969 წელს კი — კინგოში, საქართველოში ყირიმ-კონგოს ციებ-ცხელებით 34 ადამიანი დაინფიცირდა, მათ შორის 4 წლის ბავშვი. ინფიცირებულთა შორის 3 ბარდანიცვალი აღმოჩნდა. მათ შორის, სოფელ სიხავედის, რომელიც აღმოჩნდა ციებ-ცხელებით, მხოლოდ ერთი იყო დაზარალებული. ხოლო ხელისუფლების განცხადებით მიუხედავად, რომ ადამიანებს ვირუსი ცხოველებიდან გადაეცა, ცხოველების სისხლის სინჯვაზე უარყოფითი შედეგი აჩვენა.

ამრიგად, შეიძლება ითქვას, რომ ვირუსი გავრცელდა არა ბუნებრივი, არამედ ხელოვნური გზით და დრო, რომლის განმავლობაშიც ადამიანები დაინფიცირდნენ, ემთხვევა პენტაგონის სპეციალიზებული პროექტების განხორციელების პერიოდს საქართველოში.

„ვირუსი ვირუსის აფეთქების დრო საქართველოში, რუსეთსა და უკრაინაში, აგრეთვე, დონბასის რეგიონში ძალიან საეჭვოდ ემთხვევა ერთმანეთს. ახლა უკვე ცნობილია, რომ ლუგარის ლაბორატორიის პროექტი უკავშირდება აშშ-ის სამხედრო სამსახურს, ხოლო ლაბორატორიაში მომუშავე უცხოელი პერსონალი, როგორც ჩანს, თავის საქმეს „ქარგად“ აკეთებს... ამ ვირუსების გავრცელება საქართველოში მხოლოდ ნაწილია რეგიონში განსახორციელებელი დიდი სამხედრო ოპერაციებისა.“

ჯეფრი სილვერმანთან ინტერვიუს შემდეგ „საქართველო და მსოფლიოს“ რედაქციას დაუკავშირდნენ ალექსეევსკის დასახლების მცხოვრებნი, რომლებმაც მანამდე საპროტესტო აქცია გამართეს ლუგარის ლაბორატორიის დახურვის მოთხოვნით, რადგან ფიქრობდნენ, რომ ამ ლაბორატორიაში სამი ექსპერიმენტი ტესტავდნენ. აირა განაცხადა ალექსეევსკის დასახლების ერთ-ერთმა მცხოვრებმა **მთარ სიხარულიძემ:** „ჩემი და ამ უბნის ბევრი მცხოვრებლის ჯანმრთელობა ბოლო პერიოდში საგრძობად გაუარესდა. ვუჩივი თავის ტკივილს, თავბრუსხვევას, მაღალ წნევას. ისეთი საშინელი სუნია უბანში, ზაფხულში ფანჯარა თითქმის არ გავკვიდა. თუ ქარია, სუნი განსაკუთრებით მძაფრად იგრძნობა ხოლმე. ყოფილი ბორცვამცობლები ვარ და არასდროს არაფერი მიწუხებდა, სრულიად ჯანმრთელი ვიყავი, მაგრამ, ბოლო ორი წელია, ძალიან გამიჭირდა. ყველაფერი ერთად დამემართა. მხოლოდ მე რომ მჭირდეს, ვიტყვი, მეჩვენება-მეთქი, მაგრამ ამ უბანში თითქმის ყველა ასეა. ბავშვებიც კი თავს ცუდად გრძობენ, მოხუცებზე საუბარიც

აღარ არის. 65 წლის კაცს მერქვდებოდა წითელ-ლურჯი და გაღმავებული კიდეც ავადმყოფობას.

რას აკეთებენ ამ ლაბორატორიაში კაცმა არ იცის, დახურული სივრცეა. რამდენიმე წლის წინათ ლაბორატორიის ოთხი თანამშრომელი ცხოვრობდა ჩვენს უბანში, ფილიპინელები იყვნენ, სწორედ მე დავუხმარე, ბინა ექირავებინათ. სულ ცუდად იყვნენ და ორი მათგანი გარდაიცვალა კიდევ, დარჩენილი ორი უცებ გააქრეს. მართალია, ლაბორატორიის ხელმძღვანელობა აცხადებს, სამიში არაფერი, მაგრამ ასე იმიტომ ამბობენ, რომ ჯერ კიდევ მიხეილ სააკაშვილის მმართველობის პერიოდში ამ ლაბორატორიის ასაშენებლად დიდძალი ფულია გადახდილი. ნუთუ არ შეიძლება ამ ლაბორატორიის დახურვა?! შეიძლება ითქვას, რომ უიარაღო ომი მიმდინარეობს.“

ალექსეევსკის მცხოვრებების განცხადება ლუგარის ლაბორატორიაში ფილიპინელების(?) მუშაობის შესახებ და ბულგარელი ჟურნალისტის მიერ მოპოვებული ინფორმაცია, რომ თბილისში ლუგარის ლაბორატორიაში ფილიპინურ ქვიშის ბუზებზე ატარდნენ ექსპერიმენტებს, შეუძლებელია, დამთხვევა იყოს...“

ექმნება შთაბეჭდილება, რომ საბარათელო მესპარინგებში ჩატარების აოღიგონად არის შიკრი-ული. ამერიკული ბაქტერიოლოგიური ცენტრების მომრავლება კავკასიაში მკვეთრად ზრდის სახიფათო ვირუსების გავრცელების რისკს, რაც შეიძლება კატასტროფული შედეგით დამთავრდეს საქართველოს მოსახლეობისთვის. აშშ-ის სამხედრო უწყების დაფინანსებით ევრაზიაში ბიოლოგიური ლაბორატორიების მშენებლობა მოწმობს, რომ აშშ-ს უარი არ უთქვამს ბიოლოგიური იარაღის შექმნის პროგრამაზე. აშშ-ის დაავადებების კონტროლის ცენტრმა (CENTER FOR DISEASE CONTROL) 1994 წლის მაისში აღიარა ბიოლოგიური იარაღის შექმნაში უშუალო მონაწილეობა. ეს ორგანიზაცია 1984-1989 წლებში ერაყის სამხედრო ოპერაციებისთვის ამზადებდა ისეთ აგენტებს, როგორც არის ბოტულოტოქსინები, დასაველეთი ნილოსის ციებ-ცხელების ვირუსები, ჭრისა და დენგის ციებ-ცხელების გამომწვევები. აშშ-ის დაავადებებზე კონტროლის ცენტრი თავის ლაბორატორიაში დღემდე ინახავს ყვავილის გამომწვევებს, რომლებიც გასული საუკუნის ბოლოს მსოფლიოს ყველა ქვეყანაში გაანადგურეს.

როგორც ხედავთ, ლუგარის სახელობის საზოგადოებრივი ჯანმრთელობის კვლევითი ცენტრს, რომლის ასაშენებლადაც ამერიკელებმა რამდენიმე ათეული მილიონი დოლარი დახარჯეს, ქართული საზოგადოებისთვის არანაირი სარგებელი არ მოუტანია, პირიქით — ასეთი ლაბორატორიები, რომელთა რაოდენობაც მსოფლიოში 400-მდეა, ვირუსების უკონტროლო გავრცელების საფრთხეს ქმნის. და, როგორც ჩანს, „სტრატეგიულ პარტნიორს“ საქართველოს მოსახლეობა მხოლოდ საცდელ ბოცვრებად სჭირდება.

მოამზადა ნიკა კორინთელა

უკრაინა და აზერბაიჯანი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

2012 წელს, რუსეთის ხელისუფლების მოთხოვნით, USAID-მა ამ ძველანაში მოღვაწეობა შეწყვიტა. მიზანი, რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს განცხადებით, იყო ის, რომ USAID-ის წარმომადგენლების მუშაობა არ შეესაბამებოდა ორმხრივი ურთიერთობის ტრადიციულ თანამშრომლობის მიზანს და ეს სააგენტო, ძირითადად, აწინასწარმეტყველებდა ანტი-სახელისუფლო პოლიტიკურ პროცესებს. ანუ, რუსეთში დროულად აღკვეთის ე.წ. ფერადი რევოლუცია, საქართველოში კი ვერ გადაურჩა „ვარდების რევოლუციას“ და ამერიკელების მარიონეტი საპარტიო-პარტიო 9-წლიანი სისხლიანი რეჟიმის, უკრაინა — „ნარინჯისფერი რევოლუცია“, მადიანსა და კორუფციაში ჩაფლულ კორუფციულ მთავრობას, თუმცა უსააკავილოდ არც იქ ჩაუვლია პოლიტიკურ პროცესებს.

გასული წლის მაისში დონალდ ტრამპის მიერ USAID-ის ხელმძღვანელის პოსტზე დანიშნული მარკ გრინის რამდენიმე დღის წინათ სირიაში ჩავიდა. „მოვიხილეთ რაკეტა გენერალ ვოტელთან (ჯოზეფ ლ. ვოტელი — აშშ-ის სახმელეთო ჯარების გენერალი, 2014-2016 წლებში ერთობლივი სპეცოპერაციების სამმართველოს ხელმძღვანელი, 2016 წლიდან ახლო აღმოსავლეთში აშშ-ის შეიარაღებული ძალების სარდალი — ლ.მ.) ერთად. ამერიკის ჰუმანიტარული ინიციატივები სტაბილიზაციისთვის იმედის მარცვალს აღვივებს. ის ხელს უწყობს ჩვენს ნაციონალურ უსაფრთხოებას“, — დაწერა გრინმა სოციალურ ქსელ „ტვიტერში“.

USAID-ი არასდროს ყოფილა ჩაფლავებასთან ასე ახლოს. ჰუმანიტარული ინიციატივების დაკავშირება ნაციონალურ უსაფრთხოებასთან — ეს დიდი გულახდილობაა. USAID-ი (United States Agency for International Development — აშშ-ის საერთაშორისო განვითარების სააგენტო) — აშშ-ის ერთ-ერთი ავტორიტეტული სტრუქტურაა, რომელსაც გავლენა აქვს სამთავრობო გადაწყვეტილებებზე მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყანაში, მათ შორის, საქართველოშიც, სადაც უამრავ პროექტსა და არასამთავრობო ორგანიზაციას აფინანსებს. აღსანიშნავია, რომ USAID-ის მეშვეობით, „საქველმოქმედო ღონისძიებების“ დაფინანსების სახით, 2013 წელს უკრაინაში 3,4 მლრდ დოლარი გადაიქაჩა ოპოზიციის დასაფინანსებლად, რუსეთში, 2 ათეული წლის განმავლობაში, — 2,7 მლრდ დოლარი, თუმცა 2012 წელს, რუსეთის ხელისუფლების მოთხოვნით, USAID-მა ამ ქვეყანაში მოღვაწეობა შეწყვიტა. მიზეზი, რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს განცხადებით, იყო ის, რომ USAID-ის წარმომადგენლების მუშაობა არ შეესაბამებოდა ორმხრივი ურთი-

ტარული თანამშრომლობის მიზნებს და ეს სააგენტო, ძირითადად, აწინასწარმეტყველებდა ანტი-სახელისუფლო პოლიტიკურ პროცესებს. ანუ, რუსეთში დროულად აღკვეთის ე.წ. ფერადი რევოლუცია, საქართველოში კი ვერ გადაურჩა „ვარდების რევოლუციას“ და ამერიკელების მარიონეტი საპარტიო-პარტიო 9-წლიანი სისხლიანი რეჟიმის, უკრაინა — „ნარინჯისფერი რევოლუცია“, მადიანსა და კორუფციაში ჩაფლული კორუფციული მთავრობას, თუმცა უსააკავილოდ არც იქ ჩაუვლია პოლიტიკურ პროცესებს. USAID-ის ხელმძღვანელობა ყოველთვის იყო დაკავშირებული აშშ-ის ცენტრალურ სადაზვერვო სამმართველოსთან, რადგან დაკომპლექტებული ვახლდათ ამ სპეცსამსახურის გადამდგარი თანამშრომლებისგან, და განცხადება ჰუმანიტარულ მიზნებზე — ეს მხოლოდ საფარველია. ამ სააგენტოს ძირითადი მისია ძირითადად მოღვაწეობაა იმ ქვეყნებში, რომელთა ხელისუფლებებიც ლოიალურად არ არიან განწყობილინი აშშ-ის მიმართ. ასე რომ, მარკ გრინის რაკეტა ვიზიტი ნიშნავს მხოლოდ ერთ რამეს: **ამერიკელნი არ არიან, რომ სირი-**

USAID-ი, როგორც ხს-ის ფილიალი ანუ რა უნაშაო ჰუმანიტარული ინიციატივები ნაციონალურ უსაფრთხოებასთან

აზი ობი დამთავრდა. ისინი მორიგი „ფერადი რევოლუციის“ მოსახერხებელი ინიციატივებია. USAID-ი თავისი გარდამავალი ინიციატივების განყოფილების (OTI) მეშვეობით აფინანსებს ძირითადად ოპერაციებს. მაგალითად, ასეთია ZunZuneo კუბის მთავრობის წინააღმდეგ, რომლის შესახებაც კონგრესსაც კი არ აწვდიდნენ ინფორმაციას. მას შემდეგ, რაც ZunZuneo-ის შესახებ მასალები დაი-

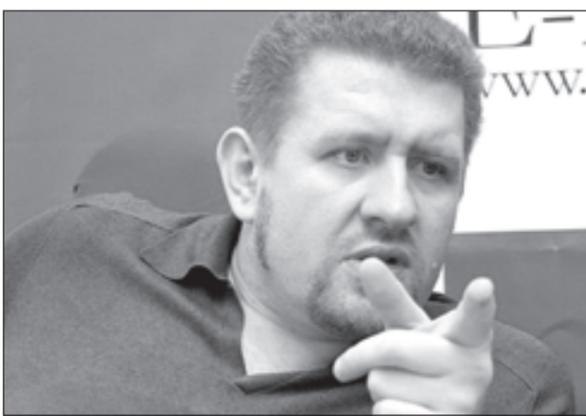

ბეჭდა გაზეთებში, რამდენიმე კონგრესმენის რეაქცია უარყოფითი იყო. მაგალითად, პატრიკ ლეხმან განაცხადა, რომ „საიდუმლო ოპერა-

ცია მთავრობის შესაცვლელად USAID-ის მეშვეობით არ უნდა ტარდებოდეს“. შემდეგი სკანდალი, რომელიც 2014 წელს აგორდა, დაკავშირებული იყო კუბაზე ახალგაზრდული ანტისახელისუფლო მოძრაობის შექმნასთან კუბელი რეპერების თაოსნობით, რომლებსაც ეჭვიც არ ეპარებოდათ, რომ აშშ-ისთვის მოქმედებდნენ. ოპერაციაში გამოიყენეს სერბები, რომლებიც დაიქირავეს ვაშინგტონში Creativo Associates International-ის დახმარებით, დაფინანსება ხდებოდა პანამის ერთ-ერთი კომპანიისა და ლიხტენშტეინის ბანკის მიერ. დაფინანსების სქემის სირთულის გამო აშშ-ის საზინამ დაბლოკა ეს საბანკო ოპერაციები. უილიამ ბლუმი, ჟურნალისტი და ისტორიკოსი, რომელიც აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტში მუშაობდა, აღნიშნავდა, რომ 1960-70-იან წლებში USAID-ი მჭიდროდ თანამშრომლობდა ცენტრალურ სადაზვერვო სამმართველოსთან — ამ სპეცსამსახურის აგენტები უცხოეთში USAID-ის თანამშრომლის სახელს იყენებდნენ ამოფარებულნი. მოამზადა ლუკა მაისურაძემ

USAID-ის სპეცსამსახურმა უკრაინის იყო დაკავშირებული აშშ-ის წინააღმდეგ სადაზვერვო სპეცსამსახურთან, რადგან დაკავშირებული იყო ამ სახელისუფლო გადაწყვეტილებასთან და განსხვავდა ჰუმანიტარული მიზნები — ეს მხოლოდ საფარველია. ამ სააგენტოს ძირითადი მისია ძირითადად მოღვაწეობაა იმ ქვეყნებში, რომელთა ხელისუფლებებიც ლოიალურად არ არიან განწყობილინი აშშ-ის მიმართ. ასე რომ, მარკ გრინის რაკეტა ვიზიტი ნიშნავს მხოლოდ ერთ რამეს: **ამერიკელნი არ არიან, რომ სირი-**

უკრაინელი პოლიტოლოგი: აფრიკის ქვეყნების უმრავლესობა სოხიალურ-ეკონომიკური გარყვანებებით უკვე უსწრებს უკრაინას

„ბოლო წლებში უკრაინის ეკონომიკის მდგომარეობა ისე გაუარესდა, რომ ახლა ის შეიძლება შევადაროთ სომალის ან სხვა აფრიკული ქვეყნების ეკონომიკებს, თუმცა შედარება შეიძლება სულაც არ იყოს „ნეზალეჟენიას“ სასარგებლოდ“, — განაცხადა უკრაინელმა პოლიტოლოგმა კოსტ ბონდარენკომ ტელეარხ NewsOne-ს თერში.

„აფრიკამ რამდენიმე ნაბიჯი გადადგა წინ. ამასთანავე, აფრიკის ქვეყნების უმრავლესობა სოციალური, ეკონომიკური და ა.შ. დონით უკვე უსწრებს უკრაინას. როდესაც ჩვენ ვიცნობთ საუბარს აფრიკანისა-ციაზე, ეს პირობითია, რადგან წარმოვიდგინოთ 1960-70-იანი წლების აფრიკას და არა ამჟამინდელს. აფრიკაში ახალი პროცესი დაიწყო. ჩინეთმა ბოლო 5 წლის განმავლობაში 640 მილიარდი დოლარი გადაიქაჩა აფრიკის ქვეყნების ეკონომიკებში. რაც შეეხება უკრაინას, დღეს, სამწუხაროდ, სომალის მშპ მეტია უკრაინის მშპ-ზე. უფრო ზუსტად, სომალის მშპ უფრო იმატებს, ვიდრე უკრაინაში“, — განაცხადა ბონდარენკომ.

საქართველოში 10 წლის განმავლობაში ფასები 44,8 პროცენტით მოიმატა

საკონსულტაციო ცენტრ PMCG-ის კვლევის შედეგების მიხედვით, ბოლო 10 წლის განმავლობაში სამომხმარებლო პროდუქციის ფასები საქართველოში ყოველწლიურად საშუალოდ 4,6 პროცენტით იმატებდა. ფასების კლება მხოლოდ 2012 წელს აღინიშნა. 2013 წლიდან კი ფასებმა მატება კვლავ განაგრძო.

PMCG-ის კვლევის თანახმად, პარმან დეკემბერში, 2007 წლის დეკემბერთან შედარებით, ფასები 44,8 პროცენტით გაიზარდა. „ამ პერიოდში ფასებმა ყველაზე მეტად მოიმატა ალკოჰოლური სასმელებისა და თამბაქოს ჯგუფში — 90,4%-ით; ხოლო ჯანმრთელობის დაცვის ჯგუფებში — 78%-ით. ფასების შემცირება აღინიშნება ტანსაცმლის, ფეხსაცმლის (32%) და კავშირგაბმულობის ჯგუფებში (6,8%). საქართველოს ხუთ ყველაზე დიდ ქალაქში ფასებმა ყველაზე მეტად მოიმატა ალკოჰოლური სასმელებისა და თამბაქოს ჯგუფში — 90,4%-ით; ხოლო ჯანმრთელობის დაცვის ჯგუფებში — 78%-ით. ფასების შემცირება აღინიშნება ტანსაცმლის, ფეხსაცმლის (32%) და კავშირგაბმულობის ჯგუფებში (6,8%). საქართველოს ხუთ ყველაზე დიდ ქალაქში ფასებმა ყველაზე მეტად მოიმატა ალკოჰოლური სასმელებისა და თამბაქოს ჯგუფში — 90,4%-ით; ხოლო ჯანმრთელობის დაცვის ჯგუფებში — 78%-ით.“ — ნათქვამია კვლევაში.

გეორგიული

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„დასავლეთის პოლიტიკა პრინციპულად შეიცვალა. დიპლომატია თაღლითობად გარდაიქმნა. დღეს დასავლეთის ძველებს არც ერთი ხელისუფლება ხალხის ინტერესებს არ ემსახურება, გამონაკლისია მხოლოდ ჰოსტაბჭოთა და აღმოსავლეთ ევროპის რამდენიმე ქვეყანა. ევროკავშირში ვითარება სხვანაირია — ევროპული სახელმწიფოების ხელისუფლებები, დიდი ხანია, არაა აბაღანე თავიანთი ხალხების ნებას, მათ თავიანთ ტერიტორიაზე შეუშვეს ლტოლვილთა ურდოები, რომლებმაც ევროპას ამერიკელების მიერ პროვოცირებული ომების გამო მიაშურეს“.

პოლ კრეიგ რობერტსი: ვაშინგტონის აგრესიული პოლიტიკა აშშ-ს დაგანგრაველ საფრთხეებად იქცევა

გამოცემა Foreignpolicyjournal-მა ცნობილი ამერიკელი ეკონომისტის, პოლიტიკური და ეკონომიკური საკითხების მიმომხილველის — პოლ კრეიგ რობერტსის სტატია გამოაქვეყნა. მასალაში ექსპერტი იმ საფრთხეებზე წერს, რომლებიც აშშ-სა და ევროკავშირს ემუქრება.

პოლ კრეიგ რობერტსის აზრით, „დასავლეთის პოლიტიკა პრინციპულად შეიცვალა. დიპლომატია თაღლითობად გარდაიქმნა. დღეს დასავლეთის ქვეყნების არც ერთი ხელისუფლება ხალხის ინტერესებს არ ემსახურება, გამონაკლისია მხოლოდ ჰოსტაბჭოთა და აღმოსავლეთ ევროპის რამდენიმე ქვეყანა. ევროკავშირში ვითარება სხვანაირია — ევროპული სახელმწიფოების ხელისუფლებები, დიდი ხანია, არაა აბაღანე თავიანთი ხალხების ნებას, მათ თავიანთ ტერიტორიაზე შეუშვეს ლტოლვილთა ურდოები, რომლებმაც ევროპას მიაშურეს ამერიკელების მიერ პროვოცირებული ომების გამო“.

პოლ კრეიგ რობერტსი აღნიშნავს, რომ ევროკავშირის პოლიტიკოსები საფრთხეს უქმნიან თავიანთ მოსახლეობას, როდესაც მხარს უჭერენ აშშ-ის მილიტარიზმს და ამ ქვეყნის ბრძოლას რუსეთის წინააღმდეგ. მთლიანობაში კი დემოკრატიის პოლიტიკის ჩაფლავებას ომისკენ მიჰყავს მსოფლიო. ექსპერტმა თავის

სტატიაში მოიხსენია დასავლეთში პოპულარული ბლოგერი Saker-ი, რომელიც აღნიშნავდა, რომ ლირსების მქონე მამაცმა ინტელექტუალმა პოლიტიკოსებმა, დიდი ხანია, დატოვეს ამერიკული ისტებლიშმენტი. დღეს მათ ადგილს იკავებენ ადამიანები, რომლებსაც მიაჩნიათ, რომ ფულით ყველაფრის ყიდვა შეიძლება და, თუ სხვებს ვერ მოისყიდინა, მაშინ დაშინებითა და მუქარით აიძულებენ თავიანთ სასარგებლოდ საქმის გაკეთებას; თუ ესეც არ გამოვა, მაშინ ამ ადამიანებს, უბრალოდ, თავიდან მოიშორებენ.

პოლ კრეიგ რობერტსი დარწმუნებულია, რომ ამერიკა უფსკრულსკენ მიექანება და ამ კატასტროფით გამოწვეული მსხვერპლის რაოდენობა უზარმაზარი იქნება.

დღეს ვაშინგტონი აგრესიულ პოლიტიკას მიმართავს და ქვეყნებს აიძულებს, დაუპირისპირდნენ რუსეთს, რომელსაც საინფორმაციო სივრცეში მშვიდობის მთავარ მტრად წარმოაჩენს. თუმცა ეს

«ევროკავშირის პოლიტიკოსები საფრთხეს უქმნიან თავიანთ მოსახლეობას, როდესაც მხარს უჭერენ აშშ-ის მილიტარიზმს და ამ ქვეყნის ბრძოლას რუსეთის წინააღმდეგ... ლირსების მქონე მამაცმა ინტელექტუალმა პოლიტიკოსებმა, დიდი ხანია, დატოვეს ამერიკული ისტებლიშმენტი. დღეს მათ ადგილს იკავებენ ადამიანები, რომლებსაც მიაჩნიათ, რომ ფულით ყველაფრის ყიდვა შეიძლება და, თუ სხვებს ვერ მოისყიდინა, მაშინ დაშინებითა და მუქარით აიძულებენ თავიანთ სასარგებლოდ საქმის გაკეთებას; თუ ესეც არ გამოვა, მაშინ ამ ადამიანებს, უბრალოდ, თავიდან მოიშორებენ»

ძალიან შორს არის რეალობისგან. ამერიკელი პოლიტიკოსები ფიქრობენ, რომ დაუსჯელობის ატმოსფეროში ცხოვრობენ.

ამერიკელი პოლიტოლოგი თავის წერილში ასკვნის, რომ აშშ-ის ახალი პრეზიდენტი, დონალდ ტრამპი, ვერ შეძლებს ამერიკის გამოყვანას კრიზისიდან და დიდ სახელმწიფოებთან ურთიერთობის ნორმალიზებას. ეს ილუზიები გაიფანტა და ახლა აშშ-ისთვის მთავარია კითხვა: როდის მიიყვანს ვაშინგტონის აგრესიული პოლიტიკა სრულმასშტაბიან კონფლიქტამდე და დამანგრეველ საფრთხეებამდე?

მოამზადა ნიკოლოზ აბაშიძემ

«ქალადობა ქალადობას უოხს»: იტალიელმა სეზსელი გაუსსნა აფრიკელ მიგრანტებს

3 თებერვალს იტალიის ქალაქ მარერატაში 28 წლის მამაკაცმა ავტომობილიდან ცეცხლი გაუსსნა აფრიკული წარმოშობის უცხოელებს. შედეგად, სხვადასხვა მონაცემით, დაიჭრა დაახლოებით 7 ადამიანი.

სამართალდამცავებმა დააკავეს მიგრანტებზე თავდასხმელი, რომელიც აღმოჩნდა მეზობელი ქალაქის, კორიდონისა, მუნიციპალური საბჭოს წევრობის კანდიდატი პარტია „ჩრდილოეთის ლიგადან“ — ლუკა ტრანიანი. დანაშაულის მოტივი, სავარაუდოდ, არის შურისძიება 18 წლის რომელიც გოგონა პამელა მასტროვიტროს მკვლელობის გამო. ტრანიანი ამ გოგონაზე იყო შეყვარებული. მკვლელობაში ნიგერიელი მიგრანტია ეჭვმიტანილი. დაკავებისას თავდასხმელმა ფაშისტური მისალმების მსგავსად ასწავლა ხელი და დაიყვირა: „გაუმარჯოს იტალიას!“.

დღით ადრე მარერატაში 2 ჩემოდანში ჩადებული 18 წლის რომელიც გოგონას დაჩეხილ-დანაწევრებული სხეული იპოვეს. გოგონა გასული წლის შემოდგომიდან გადიოდა ნარკოდამოკიდებულებისგან განკურნების კურსს მარერატაში. ტრაგედიამდე ცოტა ხნით ადრე ის კლინიკიდან გაიქცა და ჩემოდნებით წაიღო ტანსაცმელი.

კარაბინერებმა, რომლებმაც დაიწყეს გოგონას ძებნა, ვიდუროკამერების ჩანაწერებით გაარკვეეს, რომ პამელა მასტროვიტროს გაუჩინარებისას კლინიკისთან იმყოფებოდა ნიგერიელი ნიგრიტა — ნარკომოვაჭრე, რომელიც იტალიაში არალეგალურად ცხოვრობდა. სამართალდამცავებმა ნიგერიელის ბინაში გოგონას სისხლიანი ტანსაცმელი და აფთიაქი შპრიცის შექმნის გამო გამოიწვიეს ჩეკი იპოვეს. გამოძიება არ გამოირჩევა, რომ ნიგერიელმა გოგონას ნარკოტიკის სასიკვდილო დოზა მისცა. ინციდენტს სწრაფად გამო-

«მეპატიე, მუსტაფა!» გაუპატიურებული ევროპელი ქალები მიგრანტებს მიტანა სოსოვენ

ევროკავშირის ქვეყნებში პოპულარობას იხვეჭს ფლემში #sorry, რომელიც 30 იანვარს სოციალურ ქსელებში გაავრცელეს გერმანელმა, შვედმა, დანიელმა და სხვა ქვეყნების ქალებმა. აქციის მიზანია ევროპელი ქალების მონაწიეობა ლტოლვილების წინაშე გარყვნილი საქციელისა და სამოსის გამო, რომლებმაც უბიძგეს მიგრანტებს ქსელებზე სექსუალური ძალადობისკენ.

ორგანიზატორების ჩანაფიქრით, ქალებმა სოციალურ ქსელებში თავიანთ გვერდებზე უნდა მოიბოდიშონ მიგრანტის მიმართ მის სახელზე.

„ჩვენ ტყუილბრალად ვადასაშულებდით მათ ძალადობაში. ისინი დაგვემარნენ ცხოვრების წესის, ჩაცმის სტილის სხვა კუთხით დანახვასა და იმის გათვითცნობიერებაში, რომ დროა, შევიცვალოთ“, — განაცხადა აქციის ორგანიზატორმა ბრიტა ზორბმა.

გეორგიული მსოფლიო
გეორგიული მსოფლიო
 www.geworld.net
 თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

დასავლელი ფილოსოფოსები, რომლებიც თანამედროვეობას სწავლობენ, ამტკიცებენ, რომ შეიძლება სპეციალური საზოგადოება. ჩვენ, უბრალო ადამიანები, გადავიქცით მასურებად, რომლებიც საინტერესო წარმოდგენას გვაძლავს. სცენა მთელი მსოფლიოა. უხილავმა რაქსონებმა ყველანი ჩაბვრით მასობრივ სცენებზე, ჩვენ უკვე ვკარგავთ რეალობის შეგრძნებას, ერთმანეთისგან ვეღარ ვარჩევთ სპექტაკლს და რეალურ ცხოვრებას. ადამიანები გარდაიქმნებიან ბრბოდ. ლებონმა ბრბოს შესახებ თქვა, რომ „არარეალური ყველაფერზე მოქმედებს თითქმის ისევე, როგორც რეალური, და მათი ერთმანეთისგან გარჩევის უუნარობისკენ აშკარა მიდრეკილებით ხასიათდება“.

ნარინჯისფერი ნაღვი

ახალი მსოფლმხილველის დოქტრინიდან გამომდინარე იშლება ეროვნული სახელმწიფოებრიობა, რომელსაც მარიონეტული მთავრობები ჩაენაცვლება. ამისთვის გამოყენებული პოლიტიკური ტერმინები „ფერადი“ რევოლუციების სახელით არის ცნობილი. წიგნში, რომლის ადაპტირებულ თარგმანს დღეიდან ვთავაზობთ „საქართველო და მსოფლიოს“ მკითხველებს, განხილულია ამ ტიპის რევოლუციების ფილოსოფიური და კულტურული წინამძღვრები, მათი სოციალური ბაზა და ტექნიკური ხერხები, დაფინანსებისა და ორგანიზების საშუალებები, მოკლედ მიმოხილულია „ფერადი რევოლუციების“ წარმოქმნისა და განვითარების დოქტრინის ისტორია და პოსტსაბჭოთა სახელმწიფოებრიობის უსუსრობის მიზეზები. მკითხველი უთუოდ დაინტერესდება ამ ნაშრომით, რადგან იგი ნათელს ჰფენს „ვარდების“ რევოლუციის სახელით საქართველოში განხორციელებული სახელმწიფო გადატრიალების იმ სიღრმისეულ საკითხებს, რომელთა შესახებ ჩვენთან დუმილს ამჯობინებენ.

გაგრძელება. დასასრულისი №1-3 (425-427)

„ნარინჯისფერი რევოლუციები“ – პოსტმოდერნის სპექტაკლი

ამბობენ, რომ „ხვედროვანი რევოლუციები“ პოსტმოდერნის პროდუქტია. რას ნიშნავს ეს?

მოდერნის ეპოქის ბურჟუაზიული თუ ანტიბურჟუაზიული რევოლუციები მნიშვნელოვან და თავის მიზნებსა და დოქტრინას რაციონალური განმანათლებლობის საფუძველზე დამყარებულად მიიჩნეოდა. განმანათლებლობის ენა და პრობლემატიკა ქმნიდა იმ მატრიცას, რომელზეც წარმოიშვა წარმოდგენები მსოფლიოსა და საზოგადოების, უფლებათა და სამართლიანობის, ძალაუფლებისა და მისი დამხობის, ჯგუფებისა და კლასების კომპრომისებისა და ომის შესახებ. რევოლუციების დოქტრინებს საფუძველად ედო ესა თუ ის ცენტრალური ტექსტი, რომელიც ამა თუ იმ მსოფლიო რელიგიაში იყო ფესვგადგმული. რევოლუციები — მოძღვრება ერთიანდებოდნენ ან იხილებოდნენ იმის მიხედვით, როგორ წიკითხავდნენ ამ ტექსტს (მაგალითად, მარქსის „კაპიტალს“), მაგრამ ეს ყველაფერი კოორდინატა და მიზანდასახულობათა გარკვეულ სისტემაში ხდებოდა. პარტიებისა და ფრაქციების მისწრაფებათა ვექტორი ყალიბდებოდა მეცნიერული ტიპის დებულებების მიხედვით.

პოსტმოდერნმა დაარღვია ეს მატრიცები, მთავარი ცენტრალური ტექსტები და, როგორც იტყვიან, მათი **დაქონესტრუქცია** მოახდინა. ჭეშმარიტების პრობლემა, ანუ აქსიომებისა და ფორმულების პრობლემა გაქრა, ისევე, როგორც თვით აქსიომები, რომლებიც სისტემად ვერ ლაგდებოდა. მიზნებსა და არგუმენტებს შეუძლია სრულად უგულვებელყოფს მიზეზ-შედეგობრივი კავშირები და აბსურდულიც კი გახდეს. **ინდივიდუალური დონეზე** ეს გადასვლა აღინიშნა არამოტივირებული დანაშაულების აფეთქებით; აღმოჩნდა, რომ იურისპრუდენციის კატეგორიები ხშირად სოციალური პათოლოგიების არაადეკვატური. **პოლიტიკური დონეზე** კი რაციონალურად არამოტივირებული კონფლიქტების, ძალადობის, უაზრო ამბოხებისა და „ლაბორატორიებში გამოზრდილი“ რევოლუციების აფეთქების მოწვევნი შევიქვითი.

ახლახან ჩვენ თვალწინ მომხდარ „ფერად რევოლუციებს“

ვერ შევაფასებთ სოციალურ წინააღმდეგობათა მოგვარების ლოგიკით. გაკვირვებული პოლიტოლოგები წერენ: „ვერც ერთმა გამარჯვებულმა რევოლუციამ ვერ უპასუხა შეკითხვას: რა იყო მომხდარი მოვლენების ძირითადი ობიექტური მიზეზები და, რაც მთავარია, როგორია ამ რევოლუციური ეპოქის არსი და შინაარსი? არც დამხობილ თუ დამკვიდრებულ ხელი-სუფლებათა მიერ, არც ქუჩის მეაბოხეთა მიერ დღემდე არაფერი თქმულა ამის შესახებ“.

ჩვენი ინტერესის საგანი სწორედ ეს რევოლუციებია. მეოცე საუკუნე, საზოგადოებრივი აზრის მანიპულაციის თვალსაზრისით, გარდამტეხი პერიოდი იყო. ჩამოყალიბდა მეცნიერება — სოციალური ფსიქოლოგია, რომელიც ამ პრობლემით დაკავდა. მისი ერთ-ერთი ფუძემდებელი იყო **გუსტავ ლებონი**, ბრბოს შესახებ თეორიის ავტორი. აღმოცენდა თეორიული კონცეფციები — მოძღვრება კულტურული ჰეგემონიის, მოძღვრება ქვეცნობიერის შესახებ.

პარალელურად განვითარდა „ბრბოს შექმნის“ ნოვატორული პრაქტიკა, ხალხის ბრბოდ გადაქცევისა და მისი მანიპულაციის შესახებ. შეიქმნა ტექნოლოგიური საშუალებები მილიონობით ადამიანის ინტენსიური პროპაგანდით ერთდროულად მოცვის შესაძლებლობით; დაფუძნდა ისეთი ორგანიზაციები, რომლებმაც შეძლეს უნდა წარმოედგინათ მასშტაბის **პოლიტიკური სპექტაკლების დადგმა**, მასობრივი სანახაობის თუ სისხლიანი პროვოკაციების სახით; გაჩნდა ხელისუფლების უცნაური სახეები, რომლებიც ძლიერ მოქმედებს ფსიქიკაზე (მაგალითად, პერფორმანსების, რომლებიც ჩვეულებრივ ყოფით დეტალებს სპექტაკლებად წარმოგვიდგენს).

XX საუკუნის პოლიტიკური ცხოვრების თავისებურებად შეიძლება ჩავთვალოთ ის, რომ პოლიტიკოსებმა და მეცნიერებმა აითვისეს სისხლის-სამართლებრივი აზროვნება მის უკიდურეს გამოხატულებაში, ყველა ნორმის დარღვევითა და აღრევით რომ იყო წარმოდგენილი. სულ რამდენიმე წლის განმავლობაში მსოფლიოს სხვადასხვა ნაწილში მოაწყვეს შეთქმულებები და ინტრიგები — წარმოუდგენელი კონფიგურაციის მრავალფენიანი და „ურთი-

სერგეი ყარა-მურზა

თითი რასისტების დასაკრებლად სახკათ აზრიკაში და აშშ-ის კონსულის მითითებით პიტიის საზოგადოებრივი დასახლებების პოლიტიკური შიშისგან განსხვავებული სახის მიერ რეალობას ამართლებს.

ეს გადასვლა ედება **ანტი-მოდერნის** უფრო ფართო ფონს — რაციონალური ცნობიერების, განმანათლებლობის ნორმების უარყოფას. რას ნიშნავს ეს პოლიტიკური ტაქტიკის თვალსაზრისით? — უწინარეს ყოვლისა, უწყვეტლობის მუდმივ წყვეტას. ადამიანს არ შეუძლია აღიქვას იგი, როგორც რეალობა, და ამიტომ არ ძალუძს მასზე ქმედითი რეალობის განხორციელება — იგი პარალიზებულია...

თეთრი რასისტების დახვეწებამ სამხრეთ აფრიკაში და აშშ-ის კონსულის მითითებით პაიტის სამხედრო ხუნტის დარბევამ პოლიტიკური ტექნოლოგიების ისტორიაში ახალი გვერდი გადაფურცლა. პოლიტიკური შეგნების მანიპულაციის ახალი მეთოდები მასების მოქმედების ისეთი კონტროლის დაწესებას უზრუნველყოფს, როცა ბრბოს დახმარებით შეიძლება რევოლუციის მოწყობა, გარკვეული დროის შემდეგ კი იმავე ბრბოს მეშვეობით — კონტრ-რევოლუციის.

გარკვეული აზრით, პოსტ-მოდერნიზმის ზღვარს რევოლუციასა და რეაქციას შორის. გარდამავალი ტიპის სახელმწიფოების „დემოკრატიზაციის“ დროს პოლიტიკური ტექნოლოგიების ხასიათი საზოგადოებრივი პროცესების არქა-

ნობის განსხვავებული სახით მჭლავნდება. ერთ-ერთ ასეთ გამოვლინებად მიიჩნევენ **პოლიტიკურ ლუბიზმს**, რომელიც უკრაინაში „ნარინჯისფერი რევოლუციის“ დროს გამოიყენეს და რომელმაც, ალბათ, გააოცა დამკვირვებლები. „თბილისში, კიევისა და ბიშკეკში განვითარებული მოვლენებისა თავი იჩინა პირველი პოლიტიკური პარტიების იდეა არა ბრძოლა ხელისუფლებისთვის, არამედ ბრძოლა ხელისუფლების წინააღმდეგ“. უნდა ასეთი რამ „სუსტად განვითარებულ“ ქვეყნებს ახასიათებდა და ძნელი წარმოსადგენი იყო, ორგანულად ჩანერგილიყო მაღალგანათლებული ქვეყნის პოლიტიკურ ტექნოლოგიაში.

ამ დროს პოლიტიკური ძალა, რომელსაც თავი არსებულ ხელისუფლების ოპოზიციად წარმოუდგენია, დემონსტრაციულად აბრკოლებს ხელისუფლების საქმიანობას საერთო ტექნოლოგიის წინააღმდეგ კი არ იბრძვის, არამედ უარყოფს მას, როგორც ინსტიტუტს, ანგრევს სახელმწიფო მანქანას.

დასავლელი ფილოსოფოსები, რომლებიც თანამედროვეობას სწავლობენ, ამტკიცებენ, რომ შეიქმნა სპექტაკლის საზოგადოება. ჩვენ, უბრალო ადამიანები, გადავიქცით მასურებად, რომლებიც საინტერესო წარმოდგენას გვაძლავს. სცენა მთელი მსოფლიოა. უხილავმა რაქსონებმა ყველანი ჩაბვრით მასობრივ სცენებზე, ჩვენ უკვე ვკარგავთ რეალობის შეგრძნებას, ერთმანეთისგან ვეღარ ვარჩევთ სპექტაკლს და რეალურ ცხოვრებას. ადამიანები გარდაიქმნებიან ბრბოდ. ლებონმა ბრბოს შესახებ თქვა, რომ „არარეალური ყველაფერზე მოქმედებს თითქმის ისევე, როგორც რეალური, და მათი ერთმანეთისგან გარჩევის უუნარობისკენ აშკარა მიდრეკილებით ხასიათდება“.

ლაპარაკია აშკარა გადაბრალებულ მოსულზე ცხოვრებასა და სპექტაკლ შორის, თვით ცხოვრებისთვის კარნავალის ნიშნების მინიჭებაზე, პირობითობასა და მერყეობაზე. ასე ირღვეოდა ტრადიციული საზოგადოება მუხასაუკუნეების ევროპაში. დღეს ეს კულტუროლოგიური აღმოჩენები ქმნის პოლიტიკურ ტექნოლოგიებს.

პოლიტიკური სპექტაკლის ტექნოლოგიები ძალაუფლების ხელში ჩაგდებას საშუალებად ჩამოყალიბდა. ყოველ ცალკეულ შემთხვევაში წინასწარ შეისწავლიან იმ საზოგადოებას, რომელშიც ამზადებენ ხელისუფლების დამხობას. თუ ხელისუფლების დასაკუთრება არჩევნების მიმდინარეობისას უნდა მოხდეს, ეფექტიან საშუალებად გამოიყენებენ მასკინგულად „ინტერ“ არჩევნებს, რათა ეს პროცესი საზოგადოებამ აღიქვას, როგორც უდავო ფალსიფიკაცია. ამასთანავე, იქმნება გაურკვევლობის საერთო ზონა, რომელიც „მოედანზე“ დიდი სპექტაკლის მოწყობის საბაზს იძლევა. ბოლო დროს ორი ასეთი სპექტაკლის, როგორც კლასიკური ნიმუშების, მონმენი გაგზნდით. ეს იყო „ვარდების რევოლუცია“ და „ნარინჯისფერი რევოლუცია“.

ამ ტექნოლოგიების დამუშავება და გამოყენება დისციპლინათაშორის სპეციალისტების დიდი ჯგუფების პროფესიული საქმიანობის ინტერესის საგანი გახდა — ისინი სახელმწიფო სამსახურებისა და პოლიტიკური პარტიების დაკვეთებს ასრულებენ. მუშაობა მიმდინარეობს მაღალ შემოქმედებით დონეზე, ხასიათდება ორიგინალური მიგნებებით და დასავლეთის დიდი სამეცნიერო-ტექნოლოგიური პოტენციალის სახით წარმოგვიდგება.

ა. ჩადავი უკრაინის „ნარინჯისფერი რევოლუციის“ შესახებ წერს: „ვიქტორ იუშენკო ნამდვილი რევოლუციონერი არ იქცეოდა. იგი უფრო ჰგავდა მუხასაუკუნეების კარნავალის „მაისის მეფეს“, რომელიც, ქალაქის გვირგვინით დამშვენებული, ლუდის კასრზე ზის მთავარი მოედნის შუაგულში და გაყვირის თავის „ბრძანებულებებს, რომლებითაც თანამოქალაქებს ართობს“, მაგრამ ქალაქს ედებს „არასერიოზულობა“ ან, უფრო ზუსტად, ნახევრადსერიოზულობა იქცა „ნარინჯისფერი რევოლუციის“ სპეციფიკური იარაღად (ისევე, როგორც უფრო ადრე — „ვარდების რევოლუციის“ იარაღად), ხელი-სუფლებას არ აღმოაჩნდა ამ იარაღის განვითარების საშუალება.

(გაგრძელება მომდევნო ნომერში)

დევიდ ლეიმ, ჯასტინ ლეილიერმა და მნერალმა დენ სავაშმა მოახსენეს უცნაური ექსპერიმენტი, რომლის შედეგებმა დაარწმუნა „მდიდარი“ ფანტაზიის მქონე ეს მამაკაცები, რომ ცოლქმრული ღალატი და ამის წარმოდგენაც კი სასარგებლო შეიძლება იყოს ბევრი წყვილისთვის.

ეს ზნა
პირობა

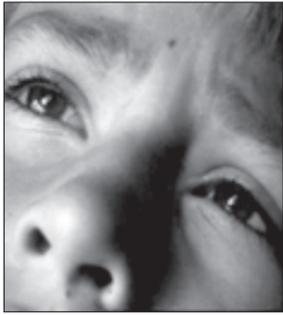
www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

«აბა, გააღე პირი და თქვი: ააა!»

ავსტრალიელ სტომატოლოგს ქალაქ არმიდეილიდან, რომელიც არასრულწლოვან პაციენტებს ჰიპნოზის საშუალებით აცდუნებდა, რვა წლით პატიმრობა მიუსაჯეს, — იუნყება ადგილობრივი ტელეარხი 9 News-ი.

82 წლის **მარინო მტოვარცმა** ოთხი არასრულწლოვანი ბიჭის წინააღმდეგ 17 სექსუალური დანაშაული ჩაიდინა. ამ მიხრწნილი სექსმანიაკის უზნეობის შესახებ, რომელსაც იგი 1981-84 წლებში ჩადიოდა, სამართალდამცველებს მონიფულმა კაცებმა (ყოფილმა ბიჭებმა) მხოლოდ 2013 წელს გასუცხადეს. ცხვრების ასეთი ხანგრძლივი დუმილი მათ იმით ახსნეს, რომ შვარცს თავის დროზე საზოგადოებაში დიდი გავლენა ჰქონდა და ვერ გაბედეს ამ შეურაცხველი საიდუმლოს დროულად გამჟღავნება.

წინათ ინგლისელმა ბოდიბოლდერმა, 32 წლის **ჯანე მარბუზი**, რომელსაც 13 წელზე უმცროს ბავშვზე სექსუალური თავდასხმის გამო 12 წლით პატიმრობა მიუსაჯეს. გამოძიებამ დაადგინა, რომ ვარგულზე რამდენჯერმე შეურაცხყო ოთხი წლის გოგონა, რომელსაც მშობლების მკვლელობით დაემუქრა, თუ მშობლებს გაუმხელდა ამ ფაქტს, — იუნყება Metro.

გალგილმა ბავშვებმა კადოფილის შესახებ დადგულ წარმოდგენაში ითაბაუნს

სპექტაკლი პედოფილ და სერიულ მკვლელ მარკ დიუტრუს მიეძღვნა, იუნყება RTBF-ი.

წარმოდგენაში შვიდი ყმანვილი მონაწილეობდა, ისინი პოლიციელების როლს ასრულებდნენ, მათი პედაგოგი კი მშობლებსა და მოძალადის მსხვერპლთ განასახიერებდა. სპექტაკლმა საზოგადოების დიდი ინტერესი გამოიწვია — ორ დღეს სრული ანშლაგით მიმდინარეობდა. 2004 წელს მარკ დიუტრუს უვადო პატიმრობა მიესაჯა. მას დაუდასტურეს 6 მოსწავლე გოგონას გატაცება და ოთხი მათგანის მკვლელობა.

უზნეობა დემოტრაჰიის სახელით

ამერიკელი მუსიკაბი მგობრებს სოლუბის გასვლას უჩივენ

სწავლული გვამები ირწმუნებიან, ეს სასარგებლო ურთიერთობისთვის, — იუნყება ტელეარხი CNN.

მამ, ასე: **დევიდ ლეიმ, ჯასტინ ლეილიერმა** და მწერალმა **დენ სავაშმა** მოახსენეს უცნაური ექსპერიმენტი, რომლის შედეგებმაც დაარწმუნა „მდიდარი“ ფანტაზიის მქონე ეს მამაკაცები, რომ ცოლქმრული ღალატი და ამის წარმოდგენაც კი სასარგებლო შეიძლება იყოს ბევრი წყვილისთვის.

ორი სექსოლოგისა და ერთი მწერლის აღნიშნული „კვლევის“ პრაქტიკული მეთოდების შესახებ CNN, სამწუხაროდ, არაფერს იტყობინება. ლეი გვიმტკიცებს, რომ ღალატი და მის შესახებ ფანტაზია პოზიტიური ქცევაა: „ეს არ არის არაჯანსაღი ურთიერთობის გამოვლენა“.

ეტყობა, ამ „მეცნიერებს“ თავიანთი დასკვნების მანიფესტაციის გასამაგრებლად შუასაუკუნეების ლიტერატურიდან ამოკრეფილი მაგალითებით ამყარებენ, ამტკიცებენ, რომ ღალატი არსებობს იმ დროიდან, როცა დამკვიდრდა ქორწინება.

რეკომენდაციებსაც სთავაზობენ მათ, ვინც აღნიშნულ „კვლევას“ სახელმძღვანელოდ გაიხდის. ასეთ წყვილებს ურჩევენ, „იმოდრონ აუჩქარებლად“: „წარმოიდგინეთ, როგორ გლალატობთ თქვენი პარტნიორი. დაინახო, როგორ სწავლის იგი ამას, და იცოდეთ, რომ იგი „ამისა მქნელია“, ერთმანეთისგან განსხვავებული რამაა“, — გვიმტკიცებს სავაშო.

„შედეგები გამოვლენილი შეიძლება იყოს, — დადასტურებენ წყვილები, რომლებმაც ღალატი თავიანთი ცოლქმრული ცხოვრების შემადგენელ ნაწილად გაიხადეს“, — ირწმუნება იგი.

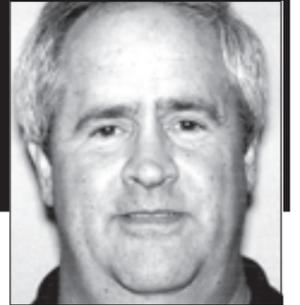
მოკლედ, ვის გინდათ ქალი ღამაში... და მშვიდობაში (მო)იხმარე!

აშშ-ის არმიის ვეტერანი სექსისა და პორნოსტოვის ფილიპინელ ბავშვებს შეისყიდდა

კალიფორნიის შტატის სასამართლომ პენსიონერ პედოფილს სამუდამო პატიმრობა მიუსაჯა. ამერიკული არმიის ვეტერანი მაიკლ კერი კლემანსი თავისი ცხოვრების დარჩენილ წაწილს ციხეში გაატარებს. **New York Post**-ი იუნყება, რომ ეს ავბორცი კაცი წლების განმავლობაში ჩადიოდა ფილიპინებში, სადაც აუპატიურებდა ადგილობრივ ბავშვებს და, პარალელურად, ბავშვთა პორნოგრაფიას ქმნიდა.

პედოფილის მსხვერპლი პატარები ან ლარიბ-ლატაკი ოჯახებიდან იყვნენ, ან სტიქიური უბედურებისგან დაზარალებული ოჯახებიდან.

თანამზრახველი ქალი კლემანსს ბავშვთა პორნოგრაფიასაც უმზადებდა. დამკვეთი რეგულარულად უგზავნიდა თავის მოთხოვნებს, თუ რა პირობები უნდა დაეკმაყოფილებინა „ქორფა საქონელს“ — როგორი გარეგნობის უნდა ყოფილიყო, როგორი მაკიაჟით, ვარცხნილობით და ა.შ. დამნაშავეს სახლში მისი ავბორციობის დამადასტურებელი 27 ათასი პორნოგოტო

იპოვეს. კლემანსს არ უარუყვია დანაშაული, ალიარა ყველაფერი და აქტიურად ითანამშრომლა გამოძიებასთან, მაგრამ სასამართლომ, დანაშაულის მასშტაბურობიდან და საზოგადოებრივი საშიშროებიდან გამომდინარე, არ მიიჩნია მისი თანამშრომლობა დანაშაულის შემამსუბუქებელ გარემოებად და პედოფილი მთელ სიცოცხლეს ციხეში გაატარებს.

სოლ-ქმარს 13 შვილი ჯაჭვით ჰყავდა დაბეული

აშშ-ის კალიფორნიის შტატში დააპატიმრეს ცოლ-ქმარი. მათ დამწყვედული ჰყავდათ 13 შვილი, რომელთაგან უმცროსი 2 წლის, ხოლო უფროსი 29 წლისა იყო. **The New York Times**-ი იუნყება, რომ ზოგი მათგანი ჯაჭვით იყო დაბეული.

პოლიციელების განცხადებით, 17 წლის ქალიშვილმა მოახერხა და ტელეფონით დაუკავშირდა სამაშველო სამსახურს, აცნობა, რა დღემდე იყვნენ მისი და-ქმანი. სამართალდამცველებმა დააპატიმრეს 49 წლის **ლუიზანა** და მისი ქმარი — 57 წლის **დევიდ ალენ ტურინი**. შეკითხვას, რატომ მოეპყრნენ თავიანთ შვილებს ასე არადასაძინებლად, მათ პასუხი ვერ გასცეს, — იუნყება **BBC News**-ი. ბავშვებს ძალიან ცუდად კვებავდნენ, ისინი უკიდურესად გამოფიტულები იყვნენ. ყველა დაზარალებული გამოსაკვლევად საავადმყოფოებში გადაიხანაწილეს. მეზობლებს, როგორც ისინი აცხადებენ, წარმოდგენაც არ ჰქონდათ, რაც ტურინების ოჯახში ხდებოდა. ცნობილია მხოლოდ ის, რომ ოჯახი ფინანსურ გაჭირვებას განიცდიდა.

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

დავითი ანდერკში აგზოვს, რომ მას მთელი ჩრდილოეთი კავკასია ემორჩილებოდა. ამასთანავე, ჩვენს ისტორიოგრაფიაში გამოთქმული მოსაზრება, რომ დავითი ჩრდილოეთის ქვეყნებთან მხოლოდ თავდაცვის უზრუნველყოფაზე ფიქრობდა, არ ჩანს მთლად სწორი. ბარკვეულ შამიხბეგებში, საქართველოს სამეფო კარი შამიხბეგით ოპირაციასაც ატარებდა და ამ გზითაც მშვიდობიან, მოლაპარაკების დიპლომატიასთან ერთად, ეუფლებოდა ჩრდილოეთით მიმდებარე ქვეყნებს.

საქართველო და ჩრდილოეთის მეზობლები

საქართველო-რუსეთის მრავალწლიანი ურთიერთობას, ქართველების ურთიერთობას ჩრდილოელ მეზობლებთან ქართულ ისტორიოგრაფიაში მნიშვნელოვანი ადგილი უკავია. ამ თემაზე სხვადასხვა დროს არა ერთმა მეცნიერმა უამრავი ნაშრომი თუ მონოგრაფია დაწერა, რომლებიც საქართველოსთან ჩრდილოელი მეზობლების ურთიერთობის რეალურ სურათს წარმოგვიდგენს. ამჯერად მკითხველს შევთავაზებთ აკადემიკოს როინ მჭირბეგაძის ნაშრომს „საქართველო და ჩრდილოეთის მეზობლები“.

საქართველოსა და რუსეთის ურთიერთობის სათავე უხსოვარ დროშია ჩაკარგული. ამ ორი ძველი ხალხის ნაცნობობა, სულ ცოტა, ათ საუკუნეს მაინც მოითვლის. X-XI საუკუნეების რუსეთი აღმოსავლეთ ევროპის მსხვილ პოლიტიკურ ერთეულს წარმოადგენდა.

ანგი და სკვითი. ქართული წყაროები იცნობენ ტერმინს **სკლავსაც** (სლავი). ეს ტერმინი, ზოგ შემთხვევაში, ბოლღართან (ბულგარელი) არის გაიგივებული.

მოცვის ამბავი. აღნიშნულია, რომ შერაკლე კეისარი იყო შემუსრული მრავალჯგოფის სპარსეთი და სკვითთა ე. ი. რუსთა, აქ განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს სკვითის განმარტებას.

მიწოდების მიზნით, ალბათ, აუცილებელიც იყო. **პ. ალექსიძის** ცნობა ავტორის დროის გარსშია გახვეული, კერძოდ, ისეა დახატული ვითარება, როგორც XVII საუკუნის საქართველოსთვის იყო დამახასიათებელი, როცა საქართველოს მეფეები რუსეთის სამეფო კარისაგან მართლაც ითხოვდნენ დახმარებას.

XII საუკუნის დასაწყისიდან, დავითის მეფობის დროს, რუსებსა და ქართველებს შორის ურთიერთობა კიდევ უფრო გაიზარდა. გვინდა გავხატოთ მთავარი მოვლენები XVII საუკუნის ერთ ცნობაში, რომელიც დაცულია ანტიოქიის პატრიარქის, მაკარიოსის, შვილის — პავლე ალექსიძის თხზულებაში, რუსეთის (სადაც ხანგრძლივი დროის მანძილზე იმყოფებოდნენ მაკარიოსი და პავლე) სამეფო ადგილის მინისტრაციის დავალებით, პავლე ალექსიძის შეუსრულებია საქართველოს აღწერილობა და საიდუმლო საგანმეგობროებას დასაბუთებდა. აღწერილობაში არა მხოლოდ XVII საუკუნის საქართველოზეა ლაპარაკი, არამედ მისი წარსულიცაა მოცემული.

ალექსიძის ცნობით დავითისათვის დახმარება აღმოუჩინათ რუსეთში, დამხმარე ძალა მიუციათ, რომელთა საშუალებითაც მტერი უნდა გაეფხვინათ, ამ ძალაში ყოფილნი იყვნენ უნდა იგულისხმებოდეს. მესხი იმასაც მიუცია ყურადღება, რომ რუსი მემამულეები ვლადიმერ მონომახს მიაწერენ ყივჩაღების განდევნას რკინის კარს იქით საქართველოში და არა საქართველოს მეფეს, რომელმაც ეს ღონისძიება უშუალოდ გაატარა.

ნიმანდობლივია, რომ ვარანგები შავი ზღვითა და მდინარე რიონით მოვიდნენ ბაშკარე, როგორც ჩანს, ბაში მნიშვნელოვანი პუნქტი იყო რიონის სანაოსნო მაგისტრალზე, რომელიც მეფესა და მის ადმინისტრაციას ემორჩილებოდა.

რუსი მემამულეების კატეგორიულ ცნობაში ჩვენ უნდა დავინახოთ ის ფაქტი, რომ კიევის დიდმა მთავარმა, ალბათ, მიიღო მონაწილეობა ყივჩაღთა გადმოსახლებაში, ეს მონაწილეობა, თავის მხრივ, დავითსა და ვლადიმერ მონომახს შორის მოლაპარაკებას უნდა გულისხმობდეს. ნიმანდობლივია, რომ რუსეთშიც სტოდნიათ დავითის მიერ უწმინდურთა განდევნის შესახებ.

ამგვარად, მათთან მართლსაღებო ნათელიყოფს, რომ **XII საუკუნის შუა წლებში ქართველებსა და ვარანგებს, არა მხოლოდ შორეული ნაცნობობა, არამედ ახლო ურთიერთობა ჰქონიათ.**

დავითის გამარჯვებებმა და წინსვლამ, ბუნებრივია, კიდევ უფრო განამტკიცა კავშირი რუსეთთან; გაძლიერებულ საქართველოსთან კავშირი, რა თქმა უნდა, ძველი რუსეთის ინტერესებშიც იყო.

რუსი ბერძნულიდან ქართულად გადმოთარგმნილ არაერთ ნაწარმოებში გვხვდება. ცხოვრება ანდრია სალოსისა გვამცნობს: „**მე ვიტყვი, რომ ნათესავნი მნიშურთა მოვალს, რომელსა ჰქვინ რუსნი.**“

ირანის ხელნაწერთა ფონდებში **მაგალი თოდუამ** მიაკვლია და გამოაქვეყნა XII-XIII საუკუნეთა ქართველ მეფეთა და სახელმწიფო მოღვაწეთა მიმოწერა მახლობელი აღმოსავლეთის სულთნებთან.

დავითის სარწმუნო კაცთა მისვლა კიევის მთავართან ყივჩაღთა საქართველოში გადასახლების შესახებ ცნობის

ამ მიმონერაში საყურადღებოა ქართველ მეფეთა ტიტულატები, რომლითაც მათ მუსლიმანი მფლობელები მოიხსენიებენ. აი ზოგიერთი მათგანი: აფხაზის პატრიონდ სახელდებულ მეფე დავითისადმი გა-

ბულ მეფე დავითისადმი გამოგზავნილ წერილში ვკითხულობთ „ქრისტეს მონაფეთა გვირგვინისა, ტახტთა და გვირგვინთა მემკვიდრეობით მპყრობელისა, აღმოსავლეთისა და დასავლეთის სტეფანოსისა, ქრისტეს სარწმუნოების მცველისა, აფხაზის, შაქის, ალანის და რუსის მეფეთა მეფისა“ და ა. შ.

ფრანგეთის ნაცვლად, ვრანგეთს კითხულობდა, ვრანგეთს ვადაჭიროებდი, მისი ნიკოფსიითაგან დარუბანდისა ზღუდემდე და ოვსეთითგან სოვარათ და არეგანამდე.

დავითის შვილიშვილს — გიორგი III-საც „ოვსთა და ყივჩაყთა რაოდენი ათასი კაცი უბრძანეს მოვიდიან, ეგრევე შარვანის სახლი თამარსაც მორჩილებენ ოვსნი და ყივჩაღნი“.

მართებულადაა მინიშნებული ჩვენს სამეცნიერო ლიტერატურაში, რომ **გაძლიერებულ საქართველოს სამეფოსთან კავშირს რუსეთი თვითონ ესწრაფვოდა, მით უფრო, რომ დავითის დროს ყივჩაღები და ოსები უკვე საქართველოს ყმადნაფიცები იყვნენ და ყივჩაღთა თავდასხმების თავიდან აცილება და სამხრეთ-დასავლეთ საზღვარზე მშვიდობიანობის უზრუნველყოფა საქართველოსთან კეთილმეზობლური ურთიერთობის დამყარებით იყო შესაძლებელი.**

ამთავითვე შევნიშნავთ, რომ პირველ ორ შემთხვევაში აფხაზი ნიშნავს სრულიად საქართველოს, ეს აღმოსავლეთის სხვა ავტორებთანაც კარგად ჩანს, მაგ ხაყანი შარვანის გვამცნობა, რომ „აფხაზ მოსახლე გავხდით და ქართულად მოლაპარაკეთ“.

დავითი განსაკუთრებულ ყურადღებას აქცევდა ჩრდილოეთ კავკასიის ხალხებთან, განსაკუთრებით ოსებთან და ყივჩაღებთან, ურთიერთობას.

მესამე წერილში აფხაზი და გურჯი ერთად ნახსენები, ე. ი. აფხაზი არ არის ნახმარი სრულიად საქართველოს მნიშვნელობით, სავარაუდებელია, იგი დასავლეთ საქართველოს გულისხმობდეს.

ოსები გამორჩეულდნენ სხვა ჩრდილოკავკასიელი ეთნიკური ელემენტებისაგან სოციალურ-ეკონომიკური და პოლიტიკური განვითარების დონით.

არ უნდა გამოვირიცხოთ, რამე წერილების ადრესატები დავითი აღმაშენებელია. ამ შემთხვევაში ჩვენ გვიანტერესებს წერილების ადრესატის რუსის მეფედ მეფის ან რუსის მარზპანად ან კიდევ ხაზარის მეფედ მეფედ მოხსენიება, რაც შეეხება ამ უკანასკნელს, აქ ხაზარი ჩანს რუსის ბადალი. ამის დადგენა ქართული წყაროებითაც შეიძლება, ხაზარეთის ყოფილი ტერიტორია თამარის პირველი ისტორიკოსის მიერ რუსეთად არის მიჩნეული.

ოსები გამორჩეულდნენ სხვა ჩრდილოკავკასიელი ეთნიკური ელემენტებისაგან სოციალურ-ეკონომიკური და პოლიტიკური განვითარების დონით.

ალექსიძის ცნობით დავითისათვის დახმარება აღმოუჩინათ რუსეთში, დამხმარე ძალა მიუციათ, რომელთა საშუალებითაც მტერი უნდა გაეფხვინათ, ამ ძალაში ყივჩაღები უნდა იგულისხმებოდეს. მესხი იმასაც მიუცია ყურადღება, რომ რუსი მემამულეები ვლადიმერ მონომახს მიაწერენ ყივჩაღების განდევნას რკინის კარს იქით საქართველოში და არა საქართველოს მეფეს, რომელმაც ეს ღონისძიება უშუალოდ გაატარა.

ალანთა სამეფოს მნიშვნელოვანი ტერიტორია ეკავა კავკასიის ცენტრალურ და დასავლეთ ნაწილში. ოსეთისა და საქართველოს ურთიერთობა ინტენსიური ხდება XI საუკუნიდან, როცა ფეოდალური საქართველოს პოლიტიკური გაერთიანების საქმეში ამ პოლიტიკურმა ერთეულმა გარკვეული მნიშვნელობა შეიძინა. ამით არსებითად განისაზღვრა ფეოდალური საქართველოსა და ოსეთის ურთიერთობის კეთილმეზობლური ხასიათი.

რუსი მემამულეების კატეგორიულ ცნობაში ჩვენ უნდა დავინახოთ ის ფაქტი, რომ კიევის დიდმა მთავარმა, ალბათ, მიიღო მონაწილეობა ყივჩაღთა გადმოსახლებაში, ეს მონაწილეობა, თავის მხრივ, დავითსა და ვლადიმერ მონომახს შორის მოლაპარაკებას უნდა გულისხმობდეს. ნიმანდობლივია, რომ რუსეთშიც სტოდნიათ დავითის მიერ უწმინდურთა განდევნის შესახებ.

ალანთა სამეფოს მნიშვნელოვანი ტერიტორია ეკავა კავკასიის ცენტრალურ და დასავლეთ ნაწილში. ოსეთისა და საქართველოს ურთიერთობა ინტენსიური ხდება XI საუკუნიდან, როცა ფეოდალური საქართველოს პოლიტიკური გაერთიანების საქმეში ამ პოლიტიკურმა ერთეულმა გარკვეული მნიშვნელობა შეიძინა. ამით არსებითად განისაზღვრა ფეოდალური საქართველოსა და ოსეთის ურთიერთობის კეთილმეზობლური ხასიათი.

რუსი მემამულეების კატეგორიულ ცნობაში ჩვენ უნდა დავინახოთ ის ფაქტი, რომ კიევის დიდმა მთავარმა, ალბათ, მიიღო მონაწილეობა ყივჩაღთა გადმოსახლებაში, ეს მონაწილეობა, თავის მხრივ, დავითსა და ვლადიმერ მონომახს შორის მოლაპარაკებას უნდა გულისხმობდეს. ნიმანდობლივია, რომ რუსეთშიც სტოდნიათ დავითის მიერ უწმინდურთა განდევნის შესახებ.

ალანთა სამეფოს მნიშვნელოვანი ტერიტორია ეკავა კავკასიის ცენტრალურ და დასავლეთ ნაწილში. ოსეთისა და საქართველოს ურთიერთობა ინტენსიური ხდება XI საუკუნიდან, როცა ფეოდალური საქართველოს პოლიტიკური გაერთიანების საქმეში ამ პოლიტიკურმა ერთეულმა გარკვეული მნიშვნელობა შეიძინა. ამით არსებითად განისაზღვრა ფეოდალური საქართველოსა და ოსეთის ურთიერთობის კეთილმეზობლური ხასიათი.

რუსი მემამულეების კატეგორიულ ცნობაში ჩვენ უნდა დავინახოთ ის ფაქტი, რომ კიევის დიდმა მთავარმა, ალბათ, მიიღო მონაწილეობა ყივჩაღთა გადმოსახლებაში, ეს მონაწილეობა, თავის მხრივ, დავითსა და ვლადიმერ მონომახს შორის მოლაპარაკებას უნდა გულისხმობდეს. ნიმანდობლივია, რომ რუსეთშიც სტოდნიათ დავითის მიერ უწმინდურთა განდევნის შესახებ.

დავითის დროს, როცა ყივჩაღთა ჩამოსახლების საკითხი დაისვა, რუსეთთან ურთიერთობაც ახლებურ მიდგომას მოითხოვდა. საქმე ისაა, რომ ყივჩაღებს მტრული დამოკიდებულება ჰქონდათ ოსებთან და საქართველოს მეფეს ქმედითი ღონისძიების გატარება დასჭირდებოდა ყივჩაღთა საქართველოში ჩამოსაყვანად, რადგან საქართველომდე ოსეთი იყო გასავლელი.

რუსი მემამულეების კატეგორიულ ცნობაში ჩვენ უნდა დავინახოთ ის ფაქტი, რომ კიევის დიდმა მთავარმა, ალბათ, მიიღო მონაწილეობა ყივჩაღთა გადმოსახლებაში, ეს მონაწილეობა, თავის მხრივ, დავითსა და ვლადიმერ მონომახს შორის მოლაპარაკებას უნდა გულისხმობდეს. ნიმანდობლივია, რომ რუსეთშიც სტოდნიათ დავითის მიერ უწმინდურთა განდევნის შესახებ.

დავითის დროს, როცა ყივჩაღთა ჩამოსახლების საკითხი დაისვა, რუსეთთან ურთიერთობაც ახლებურ მიდგომას მოითხოვდა. საქმე ისაა, რომ ყივჩაღებს მტრული დამოკიდებულება ჰქონდათ ოსებთან და საქართველოს მეფეს ქმედითი ღონისძიების გატარება დასჭირდებოდა ყივჩაღთა საქართველოში ჩამოსაყვანად, რადგან საქართველომდე ოსეთი იყო გასავლელი.

რუსი მემამულეების კატეგორიულ ცნობაში ჩვენ უნდა დავინახოთ ის ფაქტი, რომ კიევის დიდმა მთავარმა, ალბათ, მიიღო მონაწილეობა ყივჩაღთა გადმოსახლებაში, ეს მონაწილეობა, თავის მხრივ, დავითსა და ვლადიმერ მონომახს შორის მოლაპარაკებას უნდა გულისხმობდეს. ნიმანდობლივია, რომ რუსეთშიც სტოდნიათ დავითის მიერ უწმინდურთა განდევნის შესახებ.

დავითის დროს, როცა ყივჩაღთა ჩამოსახლების საკითხი დაისვა, რუსეთთან ურთიერთობაც ახლებურ მიდგომას მოითხოვდა. საქმე ისაა, რომ ყივჩაღებს მტრული დამოკიდებულება ჰქონდათ ოსებთან და საქართველოს მეფეს ქმედითი ღონისძიების გატარება დასჭირდებოდა ყივჩაღთა საქართველოში ჩამოსაყვანად, რადგან საქართველომდე ოსეთი იყო გასავლელი.

რუსი მემამულეების კატეგორიულ ცნობაში ჩვენ უნდა დავინახოთ ის ფაქტი, რომ კიევის დიდმა მთავარმა, ალბათ, მიიღო მონაწილეობა ყივჩაღთა გადმოსახლებაში, ეს მონაწილეობა, თავის მხრივ, დავითსა და ვლადიმერ მონომახს შორის მოლაპარაკებას უნდა გულისხმობდეს. ნიმანდობლივია, რომ რუსეთშიც სტოდნიათ დავითის მიერ უწმინდურთა განდევნის შესახებ.

დავითის დროს, როცა ყივჩაღთა ჩამოსახლების საკითხი დაისვა, რუსეთთან ურთიერთობაც ახლებურ მიდგომას მოითხოვდა. საქმე ისაა, რომ ყივჩაღებს მტრული დამოკიდებულება ჰქონდათ ოსებთან და საქართველოს მეფეს ქმედითი ღონისძიების გატარება დასჭირდებოდა ყივჩაღთა საქართველოში ჩამოსაყვანად, რადგან საქართველომდე ოსეთი იყო გასავლელი.

რუსი მემამულეების კატეგორიულ ცნობაში ჩვენ უნდა დავინახოთ ის ფაქტი, რომ კიევის დიდმა მთავარმა, ალბათ, მიიღო მონაწილეობა ყივჩაღთა გადმოსახლებაში, ეს მონაწილეობა, თავის მხრივ, დავითსა და ვლადიმერ მონომახს შორის მოლაპარაკებას უნდა გულისხმობდეს. ნიმანდობლივია, რომ რუსეთშიც სტოდნიათ დავითის მიერ უწმინდურთა განდევნის შესახებ.

დავითის დროს, როცა ყივჩაღთა ჩამოსახლების საკითხი დაისვა, რუსეთთან ურთიერთობაც ახლებურ მიდგომას მოითხოვდა. საქმე ისაა, რომ ყივჩაღებს მტრული დამოკიდებულება ჰქონდათ ოსებთან და საქართველოს მეფეს ქმედითი ღონისძიების გატარება დასჭირდებოდა ყივჩაღთა საქართველოში ჩამოსაყვანად, რადგან საქართველომდე ოსეთი იყო გასავლელი.

რუსი მემამულეების კატეგორიულ ცნობაში ჩვენ უნდა დავინახოთ ის ფაქტი, რომ კიევის დიდმა მთავარმა, ალბათ, მიიღო მონაწილეობა ყივჩაღთა გადმოსახლებაში, ეს მონაწილეობა, თავის მხრივ, დავითსა და ვლადიმერ მონომახს შორის მოლაპარაკებას უნდა გულისხმობდეს. ნიმანდობლივია, რომ რუსეთშიც სტოდნიათ დავითის მიერ უწმინდურთა განდევნის შესახებ.

„უფლება და მოვალეობა, რომელიც არიან პირველი და უკანასკნელი საბანო ურთიერთობის განწყობილებისა, აიდგინება და განისაზღვრება მხოლოდ ხალხის კანონმდებლობის კალითა და ნიჭითა“.

რუნველყოფა არ ყოფილა.

არსებითი იყო ჩრდილოეთ კავკასიისა და საქართველოს დამაკავშირებელი საუღელტეხილო გზების დაკავება. იმხანად დარიალსა და სხვა უღელტეხილებზე კონტროლს ოსები ახორციელებდნენ. ძლიერი ფეოდალური საქართველოსათვის აუცილებელი შეიქმნა აღნიშნული გადასასვლელების დაუფლება და დავითის მიხედვით ამას ისახავდა მიზნად.

ნიმანდობლივია, რომ ოსეთში შესულ დავითს „მოეგებნენ“ მეფენი ოსეთისანი და ყოველნი მთავარნი მათნი და ვითარცა მონანი დადგეს წინაშე მისა“. აქ საგულსსმომომენცია, რომ დავითმა მძევლები ჩამოართვა როგორც ოსებს, ისე ყივჩაღებს და „ესრეთ ადვილად შეაერთა ორივე ნათესავნი“. რა თქმა უნდა, არ არის გამორიცხული, რომ დავითს თან ახლდა გარკვეული სამხედრო ძალაც.

შემდეგი ეტაპი დავითის მოქმედებისა ის არის, რომ მან აიღო და დაიკავა ციხენი დარიალისა და ყოველთა კართა ოცნებისათა და კავკასიისა მთისათანი.

უდავოა, რომ კავკასიის უღელტეხილების დაკავება საქართველოს მიერ უდიდესი მნიშვნელობის პოლიტიკური აქტი იყო, ამასთან, ამ პერიოდში, თუ უფრო ადრე არა, ოსეთი საქართველოს ყმადნაფიცი ქვეყანა გახდა.

უნდა აღინიშნოს, რომ ჩრდილოეთ კავკასიის ხალხებიდან ოსები გამოირჩეოდნენ საქართველოსთან მჭიდრო ურთიერთობით, ისინი კულტურული და სოციალურ-ეკონომიკური თვალსაზრისითაც სხვებზე მეტად იდგნენ, რამაც გარკვეული როლი შეასრულა ქრისტიანული რელიგიის გავრცელებამ.

საქართველოსა და ჩრდილოეთ კავკასიის ხალხებს შორის ურთიერთობაში ერთობ მნიშვნელოვანი მომენტია მცდელობა ამ უკანასკნელთა გაქრისტიანებისთვის. ოსთა გაქრისტიანება უკავშირდება კონსტანტინეპოლის პატრიარქ ნიკოლოზ მისტიკოსს და აფხაზთა მეფე გიორგის.

ოსთა გაქრისტიანების აქტიდან აშკარად ჩანს ოსეთისა და მთელი ჩრდილოეთ კავკასიის ხალხთა მისწრაფება საქართველოსაკენ, რომელიც კავკასიისა და წინა აზიაში ნამყვანი ქვეყანა იყო.

ქრისტიანობის საშუალებით საქართველო მისი მოსახლეობას თავის პოლიტიკურ, ეკონომიკურ და კულტურულ გავლენას უმორჩილებდა. ზოგჯერ ამგვარ მცდელობას ჩრდილოეთკავკასიელი ხალხებიდან გარკვეული რეაქციაც მოჰყვებოდა, ასე იყო თამარის დროს დიდოვლებისა და ფხოველების გამოსვლა, რომელიც თავისი არსით იყო ფეოდალიზმისათვის რელიგიური ოპოზიციის ერთგვარი გამოვლინება.

უშუალო მხარმოებელი მასის მძლავრი რეაქცია გაბატონებულ კლასის ცდაზე, გაეძლიერებინათ ექსპლუატაცია ფეოდალურ ურთიერთობაში მისი მოსახლეობის ჩაბამით და გაეგრძელებინათ ქრისტიანობა.

ნიმანდობლივია, რომ ოსეთში გადასვლისას დავითს თან ახლდა გიორგი ჭყონდიდელ-მწიგნობართუხუცესი. ამ აქტში ქრისტიანული რელიგიის გავრცელება-განმტკიცებ-

სათვის ზრუნვა მოჩანს.

ფაქტია, რომ დავითმა თავისი ენერგიული მოქმედებით ხელში ჩაიგდო კავკასიის გადასასვლელი, რომელთაც დიდი სტრატეგიული მნიშვნელობა ჰქონდა და ოსეთი მტკიცედ შემოიყვანა თავისი მორჩილების ქვეშ ყმადნაფიცობის პირობაზე. ამიერიდან სხვა ხალხებთან და ქვეყნებთან ერთად დავითის „აჩრდილსა შეკრებულ იყვნეს ერნი, ტომნი და ენანი, მეფენი და ხელმწიფენი ოსეთისა“.

დავითის დროის საქართველოს ურთიერთობა ჰქონდა ჩანჩეთ-ინგუშეთთან (ქართული წყაროებით — დურძუკები), დაღესტნის ხალხებთან — ადიღენი, ჯიქნი, ქაშაგნი (ამ უკანასკნელთან დამაკავშირებელ რგოლს აფხაზეთი წარმოადგენდა).

საქართველოსა და ქართული კულტურის გავლენა ჩრდილოეთ კავკასიის ხალხებზე უდავოა. ქართველებისა და ჩრდილოეთ კავკასიის ხალხთა ურთიერთობამ თავისი კვალი დატოვა, არაერთი ქართული სიტყვა შევიდა ჩრდილოკავკასიელი ხალხების ლექსიკურ ფონდში, გავრცელდა ქართული დამწერლობა, ხშირია ქართული წარწერები (დაღესტანში ოცამდე ქართული წარწერა დამონმებული), შეიმჩნევა ქართული სტილის გავლენა არქიტექტურაში.

დავითის საგარეო პოლიტიკაში მნიშვნელოვანი იყო დარუბანდის საკითხი. გეოგრაფიულმა გარემომ, ეთნიკურმა, სოციალურმა და პოლიტიკურმა ვითარებამ შექმნა ის ბაზა, რომელზეც ჩამოყალიბდა დარუბანდის ქალაქი-სახელმწიფო. დარუბანდზე გამავალი საქარავნო გზის მიმართ არ იყვნენ ქართველები გულგრილნი. დავითი დიდად აფასებდა კასპიის კარის სტრატეგიულ მნიშვნელობას და ყოველგვარად ცდილობდა თავისი გავლენის გავრცელებას.

1124 წლის აპრილში დავითის მოლაშქრეები დაესხნენ შაბურანს (დარუბანდელსა) და „მოსრნეს ქურდნი, ლეკნი და ყივჩაღნი დარუბანდელისანი და აღიხუნეს შარვანისა ციხენი ღასანი და ხონონი და მიმდგომი მათი ქვეყანა“, შემდგომ, როგორც ჩანს, დავითს დარუბანდიც ხელთ უგდია.

ერთი სიტყვით, ჩრდილოეთ კავკასიის ქვეყნები და ხალხები ფეოდალური საქართველოს სამეფო კარის საგარეო პოლიტიკაში მნიშვნელოვან ადგილს იჭერდნენ.

დავითი ანდერძში აცხადებს, რომ მას მთელი ჩრდილოეთი კავკასია ემორჩილებოდა. ამასთან, ჩვენს ისტორიოგრაფიაში გამოთქმული მოსაზრება, რომ დავითი ჩრდილოეთის ქვეყნებთან მხოლოდ თავდაცვის უზრუნველყოფაზე ფიქრობდა, არ ჩანს მთლად სწორი. გარკვეულ შემთხვევაში, საქართველოს სამეფო კარი შეტევით ოპერაციებსაც ატარებდა და ამ გზითაც მშვიდობიან, მოლაპარაკების დიპლომატიასთან ერთად, ეუფლებოდა ჩრდილოეთით მიმდებარე ქვეყნებს.

ჩრდილოეთ კავკასიელ ხალხთა ქრისტიანიზაცია-ფეოდალიზაციაც მხოლოდ მშვიდობიანი გზით არ ხდებოდა და აქაც ძალა გამოიყენებოდა, ეს შემდგომ საუკუნეებშიც გრძელდებოდა.

რა არის კანონი და რისთვის არსებობს იგი, თუ ჰქვიაანსა და ხალხს წინსვლაში არ დაეხმარება?!

ამ კითხვას ილია ჭავჭავაძემ პასუხი გაცა ნერილში „ცხოვრება და კანონი“. ქვეყანაში, სადაც „კაცთა უფლება და მოვალეობა, ძნელად გასარჩევია და არ არის საყოველთაოდ განსაზღვრული ცხადად და უცილობლად, იქ ხალხის წარმატება და კეთილდღეობა, თუ ყოველდღე უკან არ იწევს, შეფერხებული ხომ არის და არის“, — ამბობს ერისმამა. „კაცს მაგოდენად ვერა შევლის თურმე ვერც სიკეთე ჰაერისა, ვერც სიმსუქნე მინისა, ვერც შეძლება ყოველგვარის წარმოებისა, თუკი კაცთა შორის კეთილად დადგენილი და ცხადად განსაზღვრული არ არის ურთიერთობის უფლება და მოვალეობა“, — ასეთია მისი დასკვნა.

ამა თუ იმ კანონის შეცვლა, კორექტირება ან სრულიად ახლის მიღება დღეს ისე აქტუალური თემაა, რომ ყველა ტელევიზიაში საერთო დროის დიდი ნაწილი ამ საკითხს ეთმობა, სოციალურ ქსელებში გაცხარებული კამათობენ, მწვავე წერილები იბეჭდება პერიოდულ გამოცემებში. ერთი სიტყვით, მასშტაბური ბრძოლის ველად გადაიქცა — გვიკვირებენ, რომ საქართველოში გრძელდება ქალთა დისკრიმინაცია, ბავშვთა უფლებების დარღვევა, გამოსატვის თავისუფლების შეზღუდვა და რომ რასიზმი, ქსენოფობია, ჰომოფობია დღემდე ქართული რეალობის ნაწილია. რა თქმა უნდა, სახელმწიფოს უპირველესი მოვალეობა ადამიანის უფლებების აღი-

რება და დაცვაა; ადამიანები იზადებიან თანასწორუფლებიანები და თითოეული ჩვენსგანს აქვს რელიგიის, მრწამსის, სიღირსის და პირადი ხელშეუხებლობის უფლება, მაგრამ ყოველ ადამიანს ხომ, ასევე, ეკისრება უდიდესი მოვალეობა და პასუხისმგებლობა ერისა და ქვეყნის წინაშე!

მოქმედ კანონთა უფარვისობა თუ სიკეთე თვით ხალხის ბრალია, იმიტომ, რომ თავი და ბოლო კანონებისა თვით ხალხიაო, — მისაღებია თუ არა ეს აზრი, ამაზე ილია პასუხისგან თავს იკავებს, მაგრამ ამბობს, რომ იმ ქვეყანაში, რომელშიც კანონი არ კანონობს ან ვერაფერი შვილი კანონები აქვთ, ცხოვრება არათუ წინ მიდის, არამედ უკან იხევს და ამის მაგალითი ჩვენი ქვეყანააო. გენიზმა, მკითხველო? — უკან იხვესო...

ალბათ, უპირველესად, გაგახსენდათ კანონი ლიბერალიზაციის შესახებ, ნარკოტიკების ლეგალიზებისა და მოხმარების დაკანონების მოთხოვნა და უამრავი „წერილმანი“ შესწორება ამა თუ იმ კანონის ამა თუ იმ მუხლში, რომლებიც არა მხოლოდ აზარალებს ჩვენს ქვეყანას, საფრთხეს უქმნის ქართველი ერის არსებობასაც.

მაშ, რა არის კანონი და რისთვის არსებობს იგი, თუ ქვეყანასა და ხალხს წინსვლაში არ დაეხმარება? აი კიდევ ერთი წყველაკრულვიანი საკითხავი.

სსოპრება და კანონი

რაც უნდა მდიდარი ქვეყანა უნდა იყოს ბუნებით, თუ იქ ჩემი და შენი, ესე იგი, კაცთა უფლება და მოვალეობა, ძნელად გასარჩევია და არ არის საყოველთაოდ განსაზღვრული ცხადად და უცილობლად, იქ ხალხის წარმატება და კეთილდღეობა, თუ ყოველდღე უკან არ იწევს, შეფერხებული ხომ არის და არის. თუ იმისთანა კაცი, როგორც ბისმარკი, რომელიც თავისუფლების დიდი მომხრე მაინდამაც არ არის, ისე იღვწოდა თვითმმართველობისათვის, მერე იმ ქვეყნების შესახებ, რომელთაც გერმანიის მორჩილება არამცთუ უნდოდათ, არამედ

ეთაკილებოდათ, თუ ამისთანა რკინის გულისა და მარჯვენის კაცი, როგორც ბისმარკი, სხვა გზით ვერ ახერხებდა ურჩის ხალხის გულის მოგებას. თუ არ თვითმმართველობის მინიჭებია. სხვას რაღა ეთქმის, ბუნებამ, რაც უნდა სიმდიდრით მორთოს რომელიმე მხარე, ანუ ქვეყანა, რაც უნდა მართული ჰქვია მისცეს ადა-ყოფიერი მინა საზრდოებისათვის, მაინცდამაინც ხალხთა კეთილდღეობას სხვა მხრითაც ხელის შეწყობა სდომებია. კაცს მაგოდენად ვერა შევლის თურმე ვერც სიკეთე ჰაერისა, ვერც სიმსუქ-

ართმევს ბუნებას იმ თითო ლუკმაპურს, რომელსაც აწვდის თვის ჯალაბს საზრდოებისათვის. იგი თავგადადებით, თავგამომეტებით დღე-ღამე ებრძვის ბუნებას და ყოველი ესრეთ მოპოებული ლუკმაპური ძლევა-მოსილება მისი მხნეობისა, რომისმოყვარეობისა. თუმცა ესრეთ აღამებს იგი დღეს და ათენებს ღამეს, მაგრამ იგი უფრო ბედნიერია და კმაყოფილი, ვიდრე სპარსელი, რომლისთვისაც ბედს შემოუფარგლავს უკეთესი ქვეყანა კაცთა საცხოვრებლად და საზრდოებისათვის. ერთი არის თავმომწონე, გამბედავი, თავისუფალი, მედგარი და გულდაგული კაცი, მეორე არის გულჩათუთქვილი, ილაჯგანყვეტილი, ფრთხალი და გათელილი. ერთი იმედით აღსავსე სულ წინ იყურება და ყოველი მისი ფეხის წინ ნადგმა ძლევა-მოსილობა ხვალისათვის, მეორე სასონარკვეთილია, შიშით სულ უკან იყურება და გულმინდელს, მშვიდობით გატარებული სულს ატრულობს და არა სწამს ხვალს.

ერთი სულით თუ ხორციით ყოველდღე წარმატებაშია, თუმცა ღარიბი ბუნება ახვევია, მეორე სულითაც და ხორცილთაც დაღუვებია, თუმცა მის გარე ბუნება უხვია და მდიდარი.

რა არის ამის მიზეზი? ის არის, რომ ბედნიერმა შოტლანდიელმა იცის, ჩემი აქ თავდებო და სხვისა აქ იწყებო, უბედურს სპარსელს კი არც თავისი გაგება და არც სხვისა. რაც სხვისაა, ჩემი მოვალეობაა, რაც ჩემია, ეგ ჩემი უფლებაა. უფლება და მოვალეობა, რომელიც არიან პირველი და უკანასკნელი საბანო ურთიერთობის განწყობილებისა, აიდგინება და განისაზღვრება მხოლოდ ხალხის კანონმდებლობის კალითა და ნიჭითა. ამ მხრით, რასაკვირველია, საბუთი აქვს მათ, ვინც ამბობენ, რომ მოქმედთა კანონთა უცარგობა, თუ სიკეთე, თითონ ხალხის ბრალიაო, იმიტომ რომ თავი და ბოლო კანონებისა თვით ხალხიაო. რამოდენად მისაღებია ეს საბუთი, ჩვენ მაგის გამოძიებას არ შევუდგებით; ჩვენ მართო ის გვინდოდა გვეთქვა, რომ რაც უნდა მდიდარი ქვეყანა იყოს ბუნებით, თუ იქ ჩემი და შენი, ესე იგი კაცთა უფლება და მოვალეობა, ძნელად გასარჩევია და არ არის საყოველთაოდ განსაზღვრული ცხადად და უცილობლად, იქ ხალხის წარმატება და კეთილდღეობა, თუ ყოველდღე უკან არ იწევს, შეფერხებული ხომ არის და არის. ამისი მაგალითი თვით ჩვენი ქვეყანაა.

დასასრული შემდეგ ნომერი

პანკისის ხეობის თითქმის ყველა სოფელი მოვიდასულა — პირველი არსად გვიჩვენებს

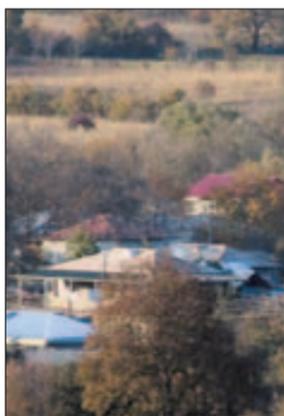
ქართული ტელევიზიების გადაცემებს, იშვიათი გამონაკლისის გარდა, საზოგადოება უკიდურესად უარყოფითად აფასებს. ამას წინათ კი სასიამოვნოდ გაგვაცოცხლა ტელეკომპანია „პირველის“ არხზე გასულმა ნინო ჟიჟილაშვილის, ვახო სანაიასა და ლევან ჩხაიძის გადაცემამ პანკისის ხეობის პრობლემებსა და სატიკვარზე. სტუდიაში მიწვეული ჰყავდათ ხეობის უხუცესები — გონიერი, დარბაისელი და შორსმჭვრეტელი ადამიანები. ეს ღირსეული პიროვნებები, რომლებიც შესაშური ქართული მეტყველებდნენ, საქართველოსა და ქართველი ხალხის სიყვარულსა და პატივისცემას გამოხატავდნენ და, ამასთანავე, მოკრძალებითა და მორიდებით ითხოვდნენ პატივისცემას ხეობაში საუკუნეების განმავლობაში მცხოვრები ქისტების მიმართ.

ოთარ მარბჯეშვილი

1990-იანი წლების დასაწყისში პოლიტიკა: „საქართველო მხოლოდ ქართველებისთვის“ პანკისელებმა ძალიან მტკივნეულად აღიქვეს. მას შემდეგ აირია და აიჭრა ხეობის მკვიდრი მოსახლეობა, რომელიც დღეს თითქმის განახევრებულია: ზოგი ჩრდილოეთში, ქედის გადაღმა გადავიდა, ზოგიც — უცხო ქვეყნებში გადაიხვეწა. ვაჟქოთურა ემისრების მიმოსვლა, დაიწყეს მჭეთების მშენებლობა, იმძლავრა ისლამმა... თუმცა, მიუხედავად იმისა, რომ ხალხს ძალიან უჭირს, ის არასდროს ნავა სახელმწიფოს წინააღმდეგ. ქისტები ბრძენი ხალხია და მათი მხრიდან არავითარ შემთხვევაში არ უნდა ველოდოთ ანტი-სახელმწიფოებრივ ქმედებებს

— ისინი შურისმაძიებლები არ არიან... გასული საუკუნის ოთხმოციანი წლების დასაწყისში, როცა საყოფაცხოვრებო მომსახურების მინისტრის მოადგილედ ვმუშაობდი, რესპუბლიკის ყველა რაიონს ვემსახურებოდი და რაიონების რაიონის პირველ მდივნებთან და აღმასკომის თავმჯდომარეებთან მჭიდროდ საქმიანი ურთიერთობები გვქონდა, მათ შორის, ახმეტის რაიონის პირველ მდივან ზაურ მანიაშვილთან. ზაური მომხიბვლელი გარეგნობის ახალგაზრდა კაცი გახლდათ — მაღალი, მხარბეჭიანი, ქერა თმითა და ცისფერ თვალებით. იყო გამოცდილი სამეურნეო მუშაკი. იგი ახ-

მეტამდე ისეთი დიდი და მძლავრი რაიონის აღმასკომის თავმჯდომარედ მუშაობდა, როგორც გურჯაანის რა-

კილობით ცხოვრობენ ქისტები ქართველები, როგორც ისინი უწოდებდნენ თავიანთ თავს იმხანად. ზაურმა გვითხრა, რომ საკმაოდ ხშირი ყოფილა შერეული ქორწინებაც — ქართველებს ძალიან მოსწონთ ქისტი გოგონები... ხეობაში მცხოვრები ქისტები ქართულ გვარ-სახელს ატარებენ, ჩინებულად ფლობენ ქართულ ენას; ბავშვები ქართულ სკოლებში დაჰყავთ — სხვა სკოლა პანკისში არც არსებობდა არასდროს. ქისტები ოჯახში ქართულად საუბრობენ. ეს სულაც არ გავ-

რამ გვიამბო — იქ ხომ ფშაველების, თუშების, ხევსურების, კახების გვერდით ასეული წლების განმავლობაში სიამტკვირებია — ისინი ხომ ქართველთა ახლო ნათესავებად მიიჩნევენ თავს. გავიარეთ ძაშუცა ჩოლოყაშვილის მშობლიური სოფელი მატანი. მასპინძელს საფრანგეთში ლევილის სასაფლაოსა და ქაქუცას შესახებ უთხრა. სამწუხაროდ, იმხანად ასე ამკარად ჯერ კიდევ ვერ ლაპარაკობდნენ ჩოლოყაშვილებზე... თბილისში გადმოსვენებულიც არ იყო. პანკისის ხეობის თითქმის ყველა სოფელი მოვიდასულა — საკობინო, ყვარელწყალი, დუისი, ჯოყოლო, ბირკინი... არსად მეჩეთი არ იყო. სოფლებში ვნახეთ დაბალი, დაახლოებით მეტრი ან მეტრ-ნახევარი სიმაღლის ძველებური აგურით ან რიყის ქვით ნაგები ძველი სალოცავები, რომლებთანაც ხანდახან ხანდაზმული ადამიანები იკრიბებოდნენ, — ასე აგვისსნეს ადგილობრივებმა, როცა დავინტერესდით.

მაგრამ მდიდარ ადამიანთა სარეიტინგო სიაში ყველაფერი ძველებურადაა — მილიარდერთა პირველი ხუთეული არ შეცვლილა: პირველ ადგილზე კვლავ ბი-ზუსი რჩება, რომლის ქონება 116 მლრდ დოლარადაა შეფასებული; მეორეზე ბიიტსი თავისი 91,6 მილიარდით; ხოლო მესამეზე — ბაჟატი 85 მილიარდით; შემდეგ მოდის ცუპერბერბი 74,7 მილიარდით; მსოფლიოს უმდიდრესი ადამიანების ხუთეულს კი ასრულებს ბრენდ ZARA-ს მფლობელი ამანსიო ორტაგა, მას 74 მილიარდი დოლარი აქვს. ბიძინა ივანიშვილი კი 5,85 მლრდ დოლარით 310-ე ადგილზეა. ანალიტიკოსების აზრით, 2009 წელს დაწყებული განუხრები ზრდის შემდეგ ამერიკული საფონდო ბაზარი ღრმა კორექციას მხოლოდ ახლა განიცდის. საფონდო ინდექსების დაცემის ერთ-ერთ მიზეზად ასახელებენ ხელფასების მნიშვნელოვან ზრდას აშშ-ში.

ბიძინა ივანიშვილის ქონება 25 მილიონით შეზღუდვა მსოფლიოს უდიდეს ადამიანებს ერთ დღეში 114 მლრდ დოლარი დააკარგეს

Rank	Name	Total net worth	\$ Last change	\$ YTD change	Country	Industry
309	Alexander Abramov	\$5.85B	-\$11.7B	+\$306M	Russian Federation	Industrial
310	Bidzina Ivanishvili	\$5.85B	-\$11.7B	+\$50.0M	Georgia	Diversified
311	Yan Bin	\$5.83B	-\$11.7B	+\$533M	Thailand	Food & Beverage

Bloomberg Billionaires Index (BBI)-ის მიერ გავრცელებული მონაცემების მიხედვით, აშშ-ის საფონდო ბაზარზე ინდექსების დაცემამ მსოფლიოს 500 უმდიდრეს ადამიანს ერთ დღეში 114 მილიარდი დოლარი დააკარგინა. აშშ-ის ძირითადი საფონდო ინდექსები 3,8-4,6 პროცენტით დაეცა. შედეგად Dow Jones-მა ერთ დღეში დაკარგა 4% — ინდექსის ამდენი პუნქტით დაწევა მისი არსებობის ისტორიაში რეკორდული მაჩვენებელია. ყველაზე მეტად დაზარალებულია შორის შეიძლება იყოს ბერკშირის ჰათაუეი Berkshire Hathaway. მისი ქონება ერთ

დღეში 5,1 მილიარდი დოლარით შემცირდა. Facebook-ის დამფუძნებელმა მარკ ცუპერბერგმა 3,6 მილიარდი დოლარი იზარალა; მსოფლიოს უმდიდრესმა ადამიანმა, Amazon-ის დამაარსებელმა ჯეფ ბეზოსმა — 3,3 მილიარდი. აღსანიშნავია, რომ უმდიდრესი ქართველის, მილიარდერ ბიძინა ივანიშვილის ქონება 25 მილიონით შემცირდა.

სოროსმა აპროპაგანდის დასაწყისი დაიწყო

ფინანსური კრახის მიუხედავად, რუსეთი, პირიქით — ალბრინების გზაზე დგას. ასეთი თვალსაზრისი აქვს ამერიკელ ფინანსისტს, პროექტ „მიხეილ სააკაშვილის“ ავტორსა და დამფინანსებელს — ჯორჯ სოროსს. Financial Times-ის მიერ ჩამორთმეულ ინტერვიუში სოროსმა პირდაპირ განაცხადა, რომ ვერ ხედავს ევროკავშირის მომავალს. მისი აზრით, ეს ინსტიტუტი დანგრევის პირასაა. ევროპული პრობლემების ფონზე კი გარკვევით ჩანს, რომ რუსეთი სწრაფი ტემპით იკრებს ძა-

ლას, — იუწყება RT-ს ინგლისურენოვანი რედაქცია. უფრო ადრე მან განაცხადა, რომ ურთიერთობა რუსეთსა და დასავლეთს შორის შეიძლება სხვა მიმართულებით განვითარდეს, საერთაშორისო სავალუტო ფონდი კონკრეტული ამოცანების გადასაწყვეტად რომ აბანდონდეს ფულს და არ აძლევდეს

სახსრებს სახელმწიფოებს, რომლებიც მხარდაჭერას ითხოვენ. ჯორჯ სოროსი „ფერადი რეველუციების“ ერთ-ერთ სპონსორად ითვლება, ხოლო მისი ფონდი „ღია საზოგადოება“ (რომელიც საქართველოში უსაზღვროდ გალაღებულია) მსოფლიოს ბევრ ქვეყანაში აკრძალულია.

კვალ-სახსრათა კაბოლოვიისა და გახდომა-გახსნების ხანძარი

კოქსარტოზის, ოსტეოქონდროზის, ოსტეოპაროზის, ოსტეოართროზის, რევმატოიდული არტროზის, ანკილოზიუური სპონდილიტის, პოდაგრული არტრიტისა და პოლიართრიტის მკურნალობა, დაზიანებული სტრუქტურისა და გაცივითი ძვლის სტრუქტურის აღდგენა, სითხის დაბალანსება სახსარში, ტკივილების მოხსნა. მკურნალობა საოპერაციო და უშედეგოდ ნაოპერაციებ სახსრებზე უახლესი მეთოდებით. ზრდის სწრაფი და ეფექტიანი პროგრამები 2-დან 25 წლამდე კურსით 3-5 სმ-ის მომატებით, მაღალეფექტურია გენეტიკური სიდაბლის დროსაც. გახდომა-გახსნება 5-დან 20კგ-მდე თვეში, მარტივად და უსაფრთხოდ, დიეტების, აკრძალვების, ვარჯიშების გარეშე, ნივთიერებათა ცვლისა და კუჭ-ნაწლავის მოწესრიგებით, ქოლესტერინისგან განმედი, ყველაფერი — მცენარეული პრეპარატებით, უკუჩვენების გარეშე.

ტელ: 599-722-138; 247-58-83
მის: ნაჩათლის №142, I სართ.
კაბინეტი №6. ქალაქი ქუთაისი

საქართველო **ესტუბრეტი**
ჩვენს სივრცეში

პოლიტიკა ეკონომიკა საზოგადოება ადამიანის უფლებები ისტორია

<http://www.geworld.ge>

მთავარი რედაქტორი ირაკლი თოდუა
გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით.
მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 234-32-95; e-mail: gazeti@inbox.ru

ISSN 2233-3894